

August 2012
Issue : 56

செங்கதிர்

கிடைசியம் கில்லாமல் கிடைசியம் கில்லை

எழுத்தாளர் எஸ்.முத்துக்குமாரன்

இலங்கையிலிருந்து வெளிவரும்
கலை - இலக்கிய - பண்பாட்டுப் பல்சுவைத் திங்களிதழ்

ஆகஸ்ட் 2012
விகிதம் : 56

60/=

**‘செங்கதிர்’
ஆண்டுச் சந்தா :
ரூ 1000/-க்குக்
குறையாத இயன்ற
அன்பளிப்பு**

- ✧ “செங்கதிர்” இன் வரவுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் அன்பளிப்புச் செய்ய விரும்பும் நலம் விரும்பிகள் (உதவும் கரங்கள்) தாங்கள் விரும்பும் தொகையை ஆசிரியரிடம் நேரில் வழங்கலாம்.

அல்லது

- ✧ மக்கள் வங்கி (நகரக்கிளை), மட்டக்களப்பு, நடைமுறைக் கணக்கு இல : 113100138588996 க்கு வைப்பிலிடலாம்.

People’s Bank (Town Branch) Batticaloa.

Current account No.:11 3100138588996 - For bank deposit

அல்லது

- ✧ அஞ்சல் அலுவலகம், மட்டக்களப்பில் மாற்றக் கூடியவாறு காசுக்கட்டளை அனுப்பலாம்.

Post Office, Batticaloa - For money orders

- ✧ காசோலைகள் / காசுக்கட்டளைகளை த.கோபாலகிருஷ்ணன் எனப் பெயரிடக் **Cheques / Money orders in Favour of T.Gopalakrishnan**

இலட்சியர் இல்மைல் இலக்கியர் இல்லை

தோற்றம் 30.01.2008

56

ஆவணி 2012(தி.வ.ஆண்டு-2043)

5வது ஆண்டு

ஆசிரியர்:

செங்கதிரோன்

தொ.பேசி/T.P -065-2227876

077-2602634

மின்னஞ்சல் / E.mail-

senkathirgopal@gmail.com

துணை ஆசிரியர்:

அன்பழகன் குரூஸ்

தொலைபேசி/T.P - 0777492861

மின்னஞ்சல்/E.mail -

croos_a@yahoo.com

தொடர்பு முகவரி :

செங்கதிரோன்

திரு.த.கோபாலகிருஷ்ணன்

19, மேல்மாடித் தெரு,

மட்டக்களப்பு,

இலங்கை.

Contact :

Senkathiron

T.Gopalakrishnan

19, Upstair Road,

Batticaloa,

Sri lanka.

- ◆ ஆசிரியர் பக்கம் 02
- ◆ அத்திப்பக்கம் 03
- ◆ புலோலியர் வேல்நந்தனின் கவிதைகள் 03
- ◆ கதிர்முகம் 05
- ◆ மட்டக்களப்பின் மிகமூத்த தமிழ் அறிஞர் 07
- ◆ அக்காவுக்கோர் அப்பான வேண்டுகோள் (கவிதை) - திருக்கோவில் யோகா யோகேந்திரன் 09
- ◆ பல்லவி (குறுங்கதை) - வேல்அமுதன் 11
- ◆ போட்டிகள் (உங்களில் யார் அடுத்த பிரபுதேவா) - வி.ஜீவகுமாரன்(டென்மார்க்) 12
- ◆ 'கரைதேடும் அலை' கவிதைத் தொகுதி மீதான ரசனைக் குறிப்பு -வெலிகம ரிம்ஸா முஹம்மத் 14
- ◆ நினைவிடை தோய்தல் - மாஸ்டர் சிவலிங்கம் 17
- ◆ புதுயுகம் படைப்போம் (கவிதை) - அக்கரைச்சக்தி 18
- ◆ சின்னது சிரிப்பானது உண்மையானது - 08 - பாலர்ன்மடு கருணா 20
- ◆ மட்டக்களப்பு மாநில மணவாசனைச் சொற்கள் பட்டியல் - VII - செ.எந்திரமன்னசிங்கம் 21
- ◆ எண் சீர்திருத்தம் - மு.கணபதிப்பிள்ளை 22
- ◆ வயிற்றெறிச்சல் கதைகள் -இணுவை ரகு 23
- ◆ சொல்வளம் பெருக்குவோம் - 36 - பன்மொழிப் புலவர் த.கனகரெத்தினம் 25
- ◆ நீத்தார் நினைவு 27
- ◆ பிளம்புன்னிபாயின் மெளனமாய் பெய்யும் பெருமறை - என்.செல்வராஜா 30
- ◆ கதை கூறும் குறள் - 33 - கோத்திரன் 32
- ◆ முதன் முதல் வெளிவந்த சிங்கள, தமிழ் சிறுகதைகளின் மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் 39
- ◆ வாழ்க்கைத்தடம் - 05 - அன்புமணி 41
- ◆ பேராசிரியர் மௌனகுரு பக்கம் 47
- ◆ மீண்டும் ஒரு காதல் கதை -17 - திருக்கோவில் யோகா.யோகேந்திரன் 49
- ◆ விசுவாமித்திர பக்கம் 53
- ◆ காற்றில் ழுக்கும் வாக்குறுதிகள் (சிறுகதை) - தியத்தலாவ எச்.எப். ரிஸ்னா 57
- ◆ விளாசல் வீரக்குட்பு 64

1 செங்கதிர் ஆணி 2002

ஆக்கங்களுக்கீ ஆக்கியோரே பொறுப்பு

ஆசிரியர் பக்கம்

அண்மைக்காலமாக இலங்கையில் எல்லாப்பிரதேசங்களிலுமே நூல் வெளியீடுகள் - நூல் அறிமுகங்கள் - கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள் மற்றும் மாகாண மட்டத் தமிழ் இலக்கிய விழாக்கள் - பிரதேச செயலாளர் மட்டங்களில் கலாசாரப் பேரவைகள் நடத்தும் முத்தமிழ் விழாக்கள் என்று கலை இலக்கியம் பண்பாடு சார்ந்த நிகழ்வுகளுக்குக் குறைவில்லை. அரசமட்ட இலக்கிய விழாக்களில் மட்டுமல்ல தனிநபர்கள் அல்லது அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் நடத்துகின்ற விழாக்களிலும் விருதுகள் வழங்கிக் கலைஞர்கள் - எழுத்தாளர்கள் - ஊடகவியலாளர்கள் கௌரவிக்கப்படுகின்றனர். எல்லா விழாக்களிலும் என்றில்லாவிட்டாலும் ஒருசில விழாக்களில் எழுத்தாளர்கள் - கலைஞர்கள் - ஊடகவியலாளர்களுக்குப் 'பொற்கிழி'களும் வழங்கப்படுகின்றன. ஆனாலும் பெரும்பாலான கௌரவிப்புக்களும் விருதுகளும் பூமாலைகளோடும் - பொன்னாடைகளோடும், நினைவுப் பரிசுகளோடும் நிறைவெய்திவிடுகின்றன. இத்தகைய விழாக்கள் - கௌரவிப்புக்கள் - விருதுகள் பாராட்டப்பட வேண்டியவைதான். ஆனால் இவற்றின் 'போதாமை'யைச் சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. பெரும்பாலான எழுத்தாளர்கள் - கலைஞர்கள் - ஊடகவியலாளர்களின் தனிப்பட்ட வாழ்வு பொருளாதார ரீதியாக மிகவும் பின்னடைவுதான். இவர்கள் கௌரவிக்கப்படும் அதேவேளை கவனிக்கப்படவும் வேண்டும். கடன்பட்டு தமது படைப்புக்களை நூலாக்கிவிட்டு ஓட்டாண்டியானவர்களும் உண்டு. மூப்படைந்தபின் 'முடுமை'யில் உழலும் இலக்கியவாதிகளின் எண்ணிக்கைதான் அதிகம். தமது கலை இலக்கியத்திறமைகளை வெளிக்கொணர்வதற்குப் பொருளாதார பலமில்லாமல் பொருமிக்கொண்டு இலைமறைகாயாக எத்தனையோ படைப்பாளிகள் நம்மத்தியில் உள்ளனர். ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்தி என்பது கல்வி, சுகாதாரம், விளையாட்டு மற்றும் போக்குவரத்து உட்பட்ட உட்கட்டமைப்பு வசதிகளில் மட்டுமல்ல, கலை, இலக்கிய, பண்பாட்டு வளர்ச்சியும் அதில் அடங்கும். கலை, இலக்கியச் செயற்பாடுகளுக்கு பொருளுதவி வழங்கி ஊக்குவிக்கவும் - எழுத்தாளர், கலைஞர், ஊடகவியலாளர்களுக்கு 'ஓய்வூதியம்' வழங்கவும் அரசமட்டத்தில் அதிகபட்ச நடவடிக்கைகள் அவசியம். தற்போதுள்ள ஏற்பாடுகள் போதாது.

- செங்கதிரோன்

அன்பானவர்களே!

உங்களால் இயன்ற அன்பளிப்புக்களை வறுங்கி "செங்கதிரர்"

இனி வரவுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் உதவுங்கள்.

- ஆசிரியர் -

அதிதிப்பக்கம்

‘செங்கதிர்’ இதழின் இம்மாத அதிதி,
எழுத்தாளர் எஸ்.முத்துக்குமாரன்
அவர்களாவார்.

வாழ்க்கைக்குறிப்பு

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் துறைநீலாவணையில் சாமித்தம்பி, மாரிமுத்து தம்பதிகளுக்கு மூத்த மகனாகப் 1938.03.14 இல் பிறந்தார். மண்டூரை புகுந்தகமாகவும் கல்ஷயைத் தற்போது வசிப்பிடமாகவும் கெண்டுள்ளார்.

அரச பணி

அரசசேவையில் 1958 ஆம் அண்டு இணைந்து பதிவாளர் நாயகம் திணைக்களத்தில் உதவிப் பதிவாளர் நாயகமாகப் பதவி வகித்து 1998 இல் ஓய்வு பெற்றார்.

இலக்கியப்பணி

1961 ஆண்டு முதல் வானொலி நாடக எழுத்தாளராக படைப்புத் துறைக்குள் நுழைந்தார். சமயம், இலக்கியம் சம்மந்தமான நாடகங்களையே இவர் எழுதி வந்துள்ளார். இவரது ஆக்கங்கள் சொந்தப் பெயரிலும், ‘சுகீர்தரன்’ என்னும் புனை பெயரிலும் வெளிவந்தன.

கட்டுரைகள்

1. கன்னித் தமிழ் - சனவரி 1961 இல் கலைமுரசு என்னும் பத்திரிகையில் வெளியாகியது.
2. துறைநீலாவணையில் கண்ணகியம்மன் திருவிழாக் குன்றின் மீது அதிசயக் காட்சி - 1963.06.25 இல் தினகரனில் வெளியானது.

சிறுகதைகள்

1. ‘இதுதான் விதியா’ 1963.05.19 இல் வீரகேசரியில் வெளியானது.
2. ‘நீங்காத நினைவுகள்’ 1966.12.31 இல் ராதா எனும் பத்திரிகையில் வெளியானது
3. ‘நூதன சித்தி’ பெப்ரவரி 1962 இல் ‘கலை முரசு’ எனும் பத்திரிகையில் வெளியானது

நூல்கள்

வானொலியில் வெளியான நாடகங்களைத் தொகுத்து ‘வீரவில்லாளி’ எனும் நாடகத் தொகுப்பு நூல் 2008ல் வெளியானது.

மேடைநாடகம்

நாரதர் விளைத்த கலகம் எனும் கம்சரம்மாணை இலக்கியத்திலுண்டான பகுதி நாடகமாக 1964.11.03 இல் தினகரனில் வெளியாகியது.

வானொலியில் ஒலிபரப்பான நாடகங்கள்

தலைப்பு	இலக்கியம்	ஒலிபரப்பான திகதி
வீரவில்லாளி	மகாபாரதம்	1961.03.23
வண்ணமகள்	மகாபாரதம்	1962.05.03
தூது சென்ற காவலன்	நளவெண்பா	1962.10.18
கலியின் வினை	நளவெண்பா	1963.01.17
சிவக்குழந்தை	பெரியபுராணம்	1964.10.22
பூதகி	கம்சரம்மாணை(பாரதம்)	1964.12.03
உருத்திராக்கப் பூனை	புனைகதை	1965.12.22
நான் பிரம்மரிஷி	கௌசிகமுனி	1966.10.23
தோழி நீ வாழ்க!	கதை(இராமாயணம்)	1968.10.06
பரி எறிய பரமன்	குறுந்தொகை	1969.11.15
	திருவாதவூரடிகள் புராணம்	

விலையிறுந்த எம் வாழ்வில்

வாகைப் புழுதிக்குள்
மறைந்து போகிறது
நேற்றைய எங்கள்
வேர்வைகள்
அறிக்கை மன்தீர்களால்
நீரம்பி வழிகிறது
எங்கள் சமூகச் சாக்கடை
தலையாட்டிப் பொம்மைகளால்
கௌரவிக்கப்படுகிறது
விலையிறுந்த எம் வாழ்வு
எதை யார் செய்வது
வீணாக்களுக்கு
வொருத்தம்ல்லா
வீடைகளால்
நகர்த்தப்படுகிறது
எங்களின் எதிர்காலம்

புலோவியூர்
வேல்நந்தன்

விலைபோகும் எம் துயரங்கள்

விலைபோகும்
எங்கள் துயரங்களை
எண்ணுகையில்
வேதனையில்
துடிக்கிறது நெஞ்சு
எங்களை
நெருக்கி நிற்கும் எல்லோருக்கும்
ஓதோ தேவைப்படுகிறது
நொருங்கிப்போன
எங்களின் வாழ்வைத்தவிர
எங்களின்
சாம்பல்கள் மேல்
தங்களின் கொடிகளை
நாட்டநினைக்கிறது
உலகு
எங்களுக்குள்ளும்
ஒற்றுமை இல்லை
எங்களுக்காகவும்
யாருமில்லை
யாதும் ஊரே என்றவனே
இனிமேலும்
எந்தக் கேளிரிடம்
முறையிடப் போகிறாய்.

கதிர்முகம்

மக்கள் களரி அளித்த 'மிருச்சகடிகம்'

மட்டக்களப்பு விபுலானந்த அழகியற்கற்கைகள் நிறுவகமும் கொழும்பு 'ஜனகரலிய' (மக்கள் களரி) நிறுவகமும் இணைந்து தயாரித்த 'மிருச்சகடிகம்' எனும் நாடகம் 2012 பெர்வரி 16ம் 17ம் திகதிகளில் மட்டக்களப்பு விபுலானந்த அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகத்தில் அவைக் காற்றப்பட்டது.

மிருச்சகடிகம்

'மிருச்ச கடிகம்' வடமொழி நாடகமரபில் மிக முக்கியமான நாடகம். கி.பி.4ம் நூற்றாண்டில் சுத்ரக எனும் அரசனால் எழுதப்பட்ட இந்நாடகம் 19ம் நூற்றாண்டில் ஜேர்மானிய மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு பல ஜேர்மானிய நாடக விற்பன்னர்களால் நெறியாள்கை செய்யப்பட்டு உலகப் புகழ்பெற்ற நாடகமாகும். அரசர், கடவுளரைக் கதாநாயகர்களாகக் கொண்ட மரபினின்று மாறி மக்களைக் கதாநாயகர்களாகக் கொண்ட நாடகம் இது. பெண்களின் உயர்வுகளையும், உன்னதமான மனித உறவுகளையும் பற்றிப் பேசிய நாடகம் இது. இந்நாடகத்தை கொழும்பு 'ஜனகரலிய' நாடகக்குழுவும், மட்டக்களப்பு விபுலானந்த அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகமும் இணைந்து தயாரித்திருந்தது. இத்தயாரிப்பிற்கான பணத்தினை இந்திய உயர் ஸ்தானிகராலயமும் (10 லட்சம்) கிழக்குப் பல்கலைக் கழகமும் (2 லட்சம்) வழங்கியிருந்தது.

சிங்கள நாடக உலகில் பிரபல்யமும் அனுபவமும் மிக்க பராக்கிரம கிரியல்லவும் தமிழ் நாடக உலகில் பிரபல்யமும் அனுபவமும் மிக்க பேராசிரியர் மௌனகுருவும் இத்தயாரிப்பில் இணைந்திருந்தனர். ஒரு வகையில் இவ்விணைப்பும் தயாரிப்பும் தமிழ் - சிங்கள கலைஞர்களின் கூட்டிணைப்பினது அடையாளமாக இருந்தது.

இந்நாடகத்தில் விபுலானந்த அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகத்தைச் சேர்ந்த 60 மாணவர்கள் பங்கு கொண்டனர். 50 மாணவர்கள் நடிக்கர் பாகமேற்க 10 மாணவர் உதவியாளர்களாக இருந்தனர். விபுலானந்த அழகியற் கற்கைகள் நிறுவன விரிவுரையாளர்களும் இதில் இசைப் பகுதியில் பங்கு கொண்டனர். பெர்வரி 16ம், 17ம் திகதிகளில் மாலை நேரங்களில் நடைபெற்ற இந்நிகழ்வை ஆயிரக்கணக்கான மக்களும் பாடசாலை மாணவர்களும் பார்த்து வியந்தனர். மகிழ்ந்தனர்.

இந்நாடகத்திற்கான ஒத்திகைகளும் தயாரிப்புக்களும் ஏறத்தாழ ஒரு வருடகாலம் நடைபெற்றதென அறிகிறோம். மிகுந்த கடின உழைப்பின் வெளிப்பாடாக நாடகம் மிளிர்ந்தது.

வணிகத்தில் தன் பொருளெல்லாம் இழந்து வறிஞான சாருத்தன் எனும் சகல நற்பண்புகளும் கொண்ட ஒரு கலைஞன் மீது தாசிசுலத்தைச்

சேர்ந்த நற்குணமும் ஒழுக்கமும் மிகுந்த வசந்தசேனா காதல் கொள்வதும் அக்காதலின் உண்மையையும் தூய்மையையும் உணர்ந்த சாருத்தன் மனைவி அவர்களைச் சேர்த்துவைத்து வசந்தசேனாவைத் தன் சகோதரியாக ஏற்பதுவுமே நாடகத்தின் முக்கிய கரு. இக்கருவை மனம் நெகிழும் வகையில் மேடையில் ஓவியமாக்கியிருந்தார்கள்.

சாருத்தன், வசந்தசேனா, சார்விலகன், சகாரகன், விதூஷகன் ஆகியோருக்கு நடித்த மாணவர்களின் அபார நடிப்பு அனைவரையும் கொள்ளை கொண்டது. தொழில்முறை நடிகர்களையும் விஞ்சும் படியாக இவர்களின் நடிப்பு அமைந்திருந்தது. ஏனைய மாணவர்களும் தொழில் திறன் மிக்க நடிகர்போல அனாயசமாக நடித்திருந்தனர். நாடகத்தின் இசை பிரமாதமாக அமைந்திருந்தது. கிராமிய இந்துஸ்தானி, கர்னாடக இசையின் சங்கமிப்பாக அது அமைந்திருந்தது. கித்தார் இசையும் வீணை இசையும் தபேலாவும் புல்லாங்குழலும் ராக ஆலாபனையும் என பல்பண்பாட்டுச் சங்கமமாக இசை ஒலித்தது. இவ்விசைக்குப் பொறுப்பாளராக நாடக இசை விற்பன்னர் சுமுது அமைய அவர்கட்கு உதவியாளர்களாக விபுலானந்த நிறுவக இசை விரிவுரையாளர்களான சரஸ்வதி(வயலின்), மோகனதாசன்(தபேலா), வேணு(தவில்) ஆகியோர் செயற்பட்டனர்.

கண்கவர் நடனங்களும் காது குளிர் பாடல்களும் மனதைக்கவர்ந்த வர்ணம் நிறை ஆடை அணிகளும் கண்களுக்கும் காதுகளுக்கும் பெரு விருந்தாயின.

உலகப்புக்கழ் மிக்க நாடகமொன்றைத் தமிழில் தயாரித்தளித்தமைக்கும் இத்தனை மாணவர்களையும் திறம்படச் செயற்பட வைத்தமைக்கும் ஜனகரலியவுக்கும் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்துக்கும் நாம் கோடி கோடி நன்றிகள் கூறுவதுடன் இதற்குப் பின்னின்று ஊக்கிய - இயக்கிய பராக்கிரம கிரியெல்ல, பேராசிரியர் மௌனகுரு, நடன நாடகத்துறைப் பொறுப்பாளர் மோகனதாசன் ஆகியோருக்கும் நாம் கோடி நன்றிகள் கூறக்கூடமைப் பட்டுள்ளோம். எத்தனை தடைவரினும் முட்டுக்கட்டைகள் வரினும் அவற்றைத் தாண்டித் தொடர்ந்து அவர்கள் செயற்பட நம்மலான உதவிகளையும் நாம் அவர்கட்கு வழங்குவோம்.

- த.கோ

மட்டக்களப்பின் புகழத்த பல்துறை அறிஞர்

வீ. தோ. அரியா. த. ஆறுமுகபிள்ளை

வாழ்க்கைக்குறிப்பு

இவர் 1822இல் துறைநீலாவணைப் பிரதேசத்தில் சாஸ்திரி வீமாச்சியார் என்பவருக்கும், கண்ணம்மை என்பவருக்கும் மகனாகப் பிறந்தார். பண்டைய வழக்கின்படி எழுதப்பட்ட இவரது பெயரின் முதலெழுத்துக்கள் குறிப்பது வீமாச்சாரியார் தோம்புதர் பொலிஸ்தலைமை ஆறுமுகபிள்ளை என்பதாகும். அக்காலத்தில் ஒருவர் ஊதியம் பெறாமல் வகிக்கின்ற அரசாங்கக் கௌரவப் பதவியை அவரது பெயரின் முதலெழுத்துக்களுடன் சேர்த்து எழுதுவது வழக்காகும். இவரது தந்தையார் அக்காலத்தில் கண்டி அரசனின் பிரதானிகளில் ஒருவர். இவர் எழுத்தாளர்களான எஸ்.முத்துக்குமாரன், சைவப்புலவர் எஸ்.தில்லைநாதன் என்பவர்களது பூட்டன் ஆவார். 1908ல் இறந்தார்.

1882 - 1908

படைப்புகள்

இவர் பல நூல்களை ஆக்கியும், அரிய பல நூல்களைப் பிரதிபண்ணியும் உள்ளார். இவரது படைப்புகள் ஓலைச்சுவடிகளிலேயே காணப்பட்டன. அவற்றுட் சில தற்காலத்தில் அச்சுருப் பெற்றுள்ளன.

ஆக்கிய நூல்கள்

கீழ்க்குறிப்பிடப்படும் நூல்கள் அவரால் ஆக்கட்ட நூல்களுள் தற்காலத்தில் ஓலைச் சுவடிகளில் பெறக்கூடியதாயிருப்பது. இன்னும் பல நூல்கள் தற்காலத்திற் பெறமுடியவில்லை.

1. வைரவர் தோத்திரம் (1840 - இவரது கன்னிப்படைப்பு)
2. துறைநீலாவணைக் கண்ணகையம்மன் ஊர்சுற்றுக்காவியம் (1845)
3. மண்டுர் முருகன் காவடி விருத்தம் (1848)
4. வதனமார் தோத்திரம் (1850)
5. துறைநீலாவணைக் கண்ணகையம்மன் சின்னக்காவியம் (1852)
6. சோதிட மாலை (1860)
7. கதிர்காமக் கந்தன் பேரின்பக் காதல் (1862)
8. விட வைத்தியத் தொகுப்பு (1868)

பிரதி பண்ணிய நூல்கள்

இவரால் பல அரிய நூல்கள் பிரதிபண்ணப்பட்டுள்ளன. இவர் பிரதிபண்ணிய கண்ணகி வழக்குரை ஓலைச்சுவடி இன்றும் துறைநீலாவணைக் கண்ணகையம்மன் ஆலயத்தின் வழிபாட்டுப் பொருட்களில் ஒன்றாக உள்ளது. இது இவரது சந்ததியினரால் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றது.

1. காசி காண்டம்
2. நைடதம்
3. கண்ணகி வழக்குரை
4. கண்ணகி குளிர்ச்சிக்கதை
5. கம்சன் அம்மாளை
6. வைகுந்தம்மாளை
7. வள்ளியம்மாளை
8. மகாபாரதம்
9. திருச்செந்தூர்ப்புராணம்
10. கந்தபுராணம்
11. சித்திரக்கதை (சித்திரபுத்திரனார் கதை)
12. சோதிட நூல்கள்
13. வைத்திய வாகடம்
 1. சித்த வைத்திய வாகடம்
 2. விட வைத்திய வாகடம்
 3. மாட்டு வைத்திய வாகடம்
 4. பிள்ளைப்பேற்று வைத்தியம்
 5. சிறுபிள்ளை வாகடம்
14. சோதிட நிகண்டு
15. வைத்திய அகராதி
16. பிள்ளையார் கதை

பிரதி பண்ணிய பத்ததிகள்

1. கண்ணகி பத்ததி (தெய்வேந்திரன் பத்ததி, முனி பத்ததி, கூன்ற பத்ததி, கொம்புப்பத்தி)
2. மாரியம்மன் பத்ததி
3. காளி பத்ததி
4. வதனமார் பத்ததி
5. வைரவர் பத்ததி

- த.கோ

றோஜாக்கள்

இரண்டு றோஜாப் பூக்கள்!
ஒன்று றிவள் முடியல்!
மற்றொன்று றிவள் மடியல்..
தாலாட்டில் தனை மறந்து!

3
2
1
0

மழலை!

பொம்மை பொன்று
தரையல் தவழ்க்றது!
பொக்குவாய் சப்ப,
இன்னொரு
பொம்மைமுடன்!

ஏறாஆர் தாஹர்

“அக்காவுக்கோர் அன்பான வேண்டுகோள்!”

அக்கா..! பார்சலொன்று அனுப்பியிருந்தாய்.
 அத்லிருந்த பாக்டீட முந்திரியும்
 அர்ச்சுரா பயற்றுமா பலகாரங்களும்
 சுவையாக கிருந்ததக்கா
 சுவைத்துண்டீடாம் எல்லோரும்!
 ஆனாலும் உண்கையல் எனக்கு
 அத்கம் சுவைத்தது பலகாரங்களல்ல.
 ஆசையாய் நீ எழுத் கைத்திருந்த கடிதம்!
 உர்ப் புத்தாளங்களையும்
 உறவையர் செய்த்களையும்
 உன் பாணியல் எழுதியிருந்தாய்!
 ஏற்கனவே எஸ் எம் எஸ் ஆகவும்;
 ஏனைய பலரன் தொலைபேசுகளுடாகவும்
 கிணையதளம், ஈபெய்லென்பு மூலமாகவும்,
 அந்நத விடயங்கள் தானக்காஅவை!
 அந் செய்த்களை உணர்வோடும் ரசனையோடும்
 அடிகாய் எழுதியிருந்தாய் ‘உன் கடித மொழி’யல்
 வாச்த்த போது நானுடைந்த மனநிறைவை
 வாய்ருந்தாலந்தக் கடிதமே சொல்லும்!
 அந்தக் கடிதத்தை வாச்த்தேன் பலமுறை
 அடிக்கடியதை வாச்த்தது கண்டு
 மனைவ் புன்னகைத்தான் என் ஏக்கம் புரந்தவளாய்!
 மக்களோ ஒருவத நமட்டுச் சர்ப்புடன்,
 “அப்பாவுக்கு அந்தக் கடிதத்திலேதும்
 அவசரப் பரிட்சையுண்டா” எனக் கேட்டனர்
 தையாண்டித் தொனியல்.
 ஏங்கக் கட்டக்கும் என் கிதயம் பற்ற

[திருக்கோவில் போகா.பொகேந்திரன்]

ஏன்னதான் தெரியும் அவர்களுக்கு?
 புத்தன் பத்தீர்கைகளை முந்தக்கொண்டு
 புதுப்புதுச் செய்துகளை
 வலையலைப்புக்கள் காணொளிகளாய்
 வடிவமைத்து வடிவிகுக்கின்றன இப்போது!
 அன்று பத்தீர்கைப் பெயன் வரவுக்காய்
 ஆர்வத்துடன் காத்தருப்போம் நாமெல்லாம்
 முதன் முதலாகப் பத்தீர்கையைப் பரீக்கையல்
 முகர்ப்புமெந்த வாசனை
 இன்னமும் ஏன் நாசியல்
 இதமாய் மணக்குதக்கா.
 'அரசியல்' பக்கத்தை அப்பா எடுக்க
 'அழகுக் கலை'ப் பக்கம் சன்னக்கா கையல்!
 'சன்மாத் செய்தி'களை நான் பறக்க,
 'சறுவர் பகுதக்காய்' சன்னத்தம்ப கைநீட்ட,
 'குறுக்கெழுத்து'ப் போட்டிக்காய்
 குறுக்கீடுவாய் அக்காநீ!
 பவிக்கீடுக் கொள்ளீவாம் பகுத பகுத பகுதியாய்!
 பத்தீர்கை பாடாய்ப்புடும் நம்ம்கடையீ!!
 ஏன்னடா இந்தப் பரதீதீ
 ஏன் கடிதத்தை வைத்துக் கொண்டு
 இந்தப் புலம்பல் புலம்புகறாடெயென்று
 ஏண்ணீவீடாடீதயக்கா.
 ஏக் ஏக்கத்தைப் புரீந்துகொள்!
 அக்கா...! உன்னிடமொன்று கேட்கட்டுமா?
 அடிக்கடி முடியாவிட்டாலும்
 ஆண்டிநீகார் அஞ்சலாவது
 தபால் மூலம் அனுப்பி வையக்கா
 தம்பியவன் ஏக்கம் தீர்!

வேல் அமுதன்

முப்பதாம் தேதி காலை பத்து மணியென்றால் முத்தம் மாவைக் கமலாவின் மூன்றாம் தட்டு மூன்றாம் இலக்க 'அப்பாட்மெண்டில்' காணலாம்.

முத்தம்மா அந்த 'அப்பாண்மென்ட்' உரிமையாளர்; கமலா குடியிருப்பாளர்.

வசதியோ அல்லவோ கிரமம் தவறாது வீட்டு வாடகையைக் கட்டிவிடுவாள் கமலா. இரண்டறை வீடு; மாதாந்தம் இருபத்தையாயிரம் ரூபா வாடகை.

முத்தம்மா வாடகை வசூலுக்கு கமலாவிடம் வரும்வேளை தனது மேதாவித்தனத்தைப் பறைசாற்றத் தவறுவதில்லை. அன்றும் வங்கி வட்டி வீதம் பற்றிக் கதை அளந்தாள்.

“கமலா இப்ப வங்கி வட்டி கூடியிட்டுது. பன்னிரண்டு வீதம். லட்சத்திற்கு மாதாமாதம் ஆயிரம் ரூபா. இன்னொரு விடயம். ஐந்து ரூபா குடுக்கல் வாங்கலுக்கும் தவறாது 'றிசீற்' தருவாங்க. பயமே இல்லை. எங்களுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு....”

அப்படிப் பொருத்தமான ஒரு வாய்ப்புக்கு அதுவரை காத்துக் கொண்டிருந்த கமலா, “நீங்களும் நான் தரும் வீட்டு வாடகைக்கு வங்கிபோலை 'றிசீற்' தரலாம் தானே அன்றி!” என்றாள்.

முத்தம்மா ஒரு கணம் அசந்து போனாள்!

மறுகணம் நிலைமையைச் சுதாகரித்துக் கொண்டு 'கமலா என்னிலை உனக்கு நம்பிக்கை இல்லையா?' நானென்ன ஏமாற்றுப் பேர்வழியா?" என்ற பல்லவியோடு 'நைஸ்சாக' நழுவிவிட்டாள்!

போட்டிகள்

உங்களில் யார் அடுத்த பிரபுதேவா!

இலக்கியச் சர்ச்சைகள், இலக்கியவாதிகளை அங்கீகரிக்கும் அல்லது புறம் தள்ளும் நிகழ்வுகள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கி 'போட்டிகள்' என்ற தலையங்கத்தில் ஒருகட்டுரை எழுத வேண்டும் என்று ஏனோ பல நாட்களாக என் மனதுக்குள் ஓர் எண்ணம் இருந்து கொண்டே வந்தது.

போட்டிகள் என்பதன் அர்த்தம் தோற்பது அல்ல என்ற கருத்துப்பட எழுதுவதற்கு ஏற்ற முன்னுரை தேடிக்கொண்டு இருந்த பொழுது அண்மையில் ஒரு நாள் விஜய் தொலைக்காட்சியில் உங்களில் யார் அடுத்த பிரபுதேவா என்ற நடன நிகழ்ச்சியை மாலைத் தேனீருடன் மனுசிக்காரி முதன் நாள் செய்த வடையுடன் சுவைத்துக் கொண்டு தொலைக்காட்சியைப் பார்த்துக் கொண்டு இருந்தேன்.

அன்றைய நிகழ்ச்சியில் இதுவரை வென்றுவந்த 30 போட்டியாளர்கள் இருவர் இருவராக சேர்ந்து நடனம் ஆடும் நிகழ்ச்சி. மேலும் அன்றைய போட்டியின் முடிவில் 4 போட்டியாளர்கள் விலக்கப்பட இருந்த நிலையில் போட்டி மிகவும் விறுவிறுப்பாக நடந்து கொண்டு இருந்தது. அதில் ஆடிய இரு பெண்கள் இதுவரை தனித்தனியாக ஆடிய பொழுதும் அன்று சேர்ந்து ஆடும் பொழுது அவர்கள் சிறப்பாக ஆடவில்லை. அதற்கான காரணத்தை மத்தியஸ்தர்களுக்குப் பதிலாக நிகழ்ச்சி அறிவிப்பாளர்கள் ஆராய முற்பட பொழுது வெடித்தது ஒரு காட்சி! இந்திய மற்றும் இலங்கைப் பாராளமன்றங்கள் தோற்றது போங்கள்!! இதில் ஒரு படைவரிசையில் ஒரு பெண்ணின் ஆண் ஆசிரியரும் (65 - 70 வயதிருக்கலாம் - திருப்பதிக்குச் செல்லும் சப்தகிரி எக்ஸ்பிரசில் இவ்வாறான தோற்றமுடையவர்களை அதிகம் பேர் சந்தித்திருக்கக்கூடும்) மறுவரிசையில் மற்றப் பெண்ணின் பெரிய தாயாரும் முன்றாவது வரிசையில் (இப்பொழுதுதானே எங்கும் 3வது அணி உருவாகுதே!) நிகழ்ச்சியைத் தொகுத்தளித்தவர்களும் சேர்ந்து அந்தப் பிள்ளைகளை பகடைக்காய்களாக மக்கள் முன்னிலையில் பந்தாடினார்கள்.

இரு பெண்களும் கண்கள் கலங்கி நிற்க.. ஆசிரியரும் பெரியம்மாவும் ஒருவரை ஒருவர் சபையில் வார்த்தைகளால் எரித்துக் கொண்டு இருக்க.. நிகழ்ச்சியை தொகுத்து வழங்குபவர்கள் அவர்களுக்கு எண்ணை ஊற்றியபடி நின்றிருக்க... மத்தியஸ்தம் செய்தவர்கள் இதற்கும் எங்களுக்கும் சம்மந்தம் இல்லை என்பதுபோல மௌனம் காக்க... இடைக்கிடை அப்பெண்கள் தங்கள் ஆசிரியர்களுடன்

அறையில் பேசிய பேச்சுக்கள் தொலைக்காட்சியில் ஒளிபரப்பப்பட...
நாம் வாழ்வது 21ம் நூற்றாண்டா என பெரிய கேள்வி எழுந்தது.

எத்தனையோ போட்டிகளில் தேறி இறுதி 30 பேருக்குள் வந்த அந்த இரு பெண்களும் இனியொரு மேடையில்?.. ஏன் மேடைக்குப் போவான்.. ஒரு தெருவில் தலைநிமிர்ந்து நடந்து செல்ல முடியுமா என்ற அளவிற்கு அந்த நிகழ்ச்சியில் தொகுப்பாளர்கள் நடந்து கொண்டார்கள். அறிவிப்புக்கு கொடுத்த மைக்கை அத்துமீறி பாவிக்கும் பொழுது நிகழ்ச்சி நடத்துனர்கள் ஆவது அதனை தணிக்கை செய்திருக்க வேண்டாமா? மத்தியஸ்தர்கள் தங்கள் மௌனவிரதத்தை கலைத்திருக்க வேண்டாமா?

தமிழகத்தின் அடுத்த பிரபுதேவா என்றாகாது விட்டாலும் முதல் 30 க்குள் வந்த திறமையை பாராட்ட ஏன் அந்த நிகழ்ச்சி தொகுப்பாளர்களுக்குச் சரி, அவர்களை அழைத்து வந்த ஆசிரியர் மற்றும் பெரியம்மாக்குச் சரி தோன்றவில்லை. இவ்வாறான தவறுகள் பாடசாலைப் பேச்சு போட்டிகள் தேவாரப் போட்டிகள் தொடக்கம் இலக்கிய உலகம் வரை வியாபித்துக் கொண்டிருப்பது வேதனையே.

இந்த சம்பவத்தை முற்றாக உள்வாங்கும் ஓர் இலக்கிவாதி என்றும் வாழ்நாள்விருது பெற்றவனாய் விளங்குவான். அவனுக்கு போட்டிகளில் வெல்லவேண்டுமென்றோ அல்லது விருதுகளால் கௌரவப்படுத்தித்தான் அவனது படைப்புக்கள் வாழவேண்டும் என்ற அவசியமோ இல்லை.

மீண்டும் சொல்கிறேன். - போட்டி என்பது தோல்வியைச் சந்திப்பதற்கான களம் இல்லை.

திரும்பிப் பார்க்கிறேன். தேனீர் ஆறியிருந்தது.

அன்புடன் **வி.ஜீவகுமாரன்**(டென்மார்க்)
நினைவு நல்லது வேண்டும்.

அஞ்சலி

03.07.2012 அன்று காலமான அமரர்
திரு.சோமசுந்தரம்பிள்ளை ஞானதேசிகள்
(கவிஞர் மண்டூர் தேசிகள்) அவர்களுக்கு
'செங்கதிர்' இன் கண்ணீர் அஞ்சலி!

27.01.1957 - 03.07.2012

‘கரைதேடும் அலை’

கவிதைத் தொகுதி மீதான கிரசனைக் குறிப்பு

- வெலிகம ரிம்ஸா முஹம்மத்
(poetrimza@yahoo.com)

ஈழத்தின் இளம் கவிஞர்கள் வரிசையில் தனக்கென ஓர் இடத்தைப் பிடிக்கிறார் இளம் கவிஞர் புவினலக்ஷி. அழகிய அட்டைப்படத்தோடு தனது இரண்டாவது கவிதைத் தொகுதியாக ‘கரைதேடும் அலை’ என்ற கவிதைத் தொகுதியை புவினலக்ஷி வெளியிட்டிருக்கிறார். ‘உள்ளக்கிடக்கைகள்’ என்ற கவிதைத் தொகுதியை இவர் ஏற்கனவே வெளியிட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பல கவிஞர்களை உருவாக்கிய கிழக்கு மண்ணில் இவர் பெரியநீலாவணையைச் சேர்ந்தவர். ‘டிசைன் லப்’ வெளியீடாக 57 பக்கங்களில் வெளிவந்திருக்கும் இத்தொகுதியில் 55 கவிதைகள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இதில் பல கவிதைத் துளிகளும் உள்ளடங்குகின்றன.

நினைவலைகள், மீனவன், நட்பு, இதயச்சிறைக்குள், கவலை, நிகரில்லாதவள், காதல், இதய வாழ்த்து, யாரும் இல்லையே, சுனாமியே, காதல் தேவதை, கலங்காதே, சவால், தூரத்துறவு, புரியாத புதிர், வேதனை, கரைதேடும் அலை, என் அழகே, வாழ்த்துக்கள், உறவு தேடும் உள்ளம், துயரம், அம்மாவே, அழியாத நினைவுகள், ஏழைப் போராளி, நான் இயேசு அல்ல, பலமேது?, இறுதி வரை, நீயும் பறந்திடுவாய், உனக்காக, கவிஞனின் காதலி, சாயம், பிரிவுத்துயர், சிறை வாழ்க்கை, சிரிப்பு, எதிர்பார்ப்பு, இடைவெளி, சுவை, கனவு, கேட்க யாருண்டு, உணர்வு, பிரசவம், கிடைக்குமா?, நிழல் இல்லாத நினைவு, உணர்வாய், துன்பமில்லை, தரிசனம், வசந்தம், உறுதிக்கொள், அதிஷ்டம், எதற்காக?, பிரார்த்தனை, காத்திருப்பு ஆகிய தலைப்புக்களில் இக்கவிதைகள் இடம்பெற்றிருக்கின்றன.

தமிழலைத்துமில்ன் அவர்கள் ‘கவிதையும் இந்தத் தொகுதியும்’ என்ற தலையங்கத்தில் கருத்துரையொன்றை வழங்கியுள்ளார். அம்பிளாந்துரையூர் அரியம் அவர்கள் துன்பத்திலும் இன்பம் கானும் கவிதைகள் என தனது வாழ்த்துரையை வழங்கியுள்ளார். ம.புவினலக்ஷி தனதுரையில் “இரண்டாவது தொகுப்பாய் வெளியாகும் கரை தேடும் அலையில் என் உணர்வுகள் மட்டுமல்ல சில உண்மைகளும் அலைகளாய்...” வெளிப்படுகின்றன என்கிறார்.

சுனாமியின் தாக்கம் பற்றி பொதுவாக எல்லா கவிஞர்களும் எழுதியிருக்கிறார்கள். இன்னும் எழுதுகிறார்கள். இத்தனை வருடங்களாகியும் சுனாமியின் பாதிப்புக்கள் இன்றும் எச்சங்களாகவே இருக்கின்றன. சொத்திமந்து சொந்தமிழந்து வாடும் பலர் இன்னும் நிவாரணம்

கிடைக்காதா? என்ற ஏக்கப் பெருமூச்சை விட்டபடியும், நிரந்தரமான சமைகளை நெஞ்சில் சுமந்தபடியும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். புவிலக்ஷியின் கவிதையிலும் சனாமி புகுந்திருக்கிறது. தங்கையை இழந்த தனயனின் சோகம் 'நினைவலைகள்' என்ற கவிதையில் (பக்கம் 01) இவ்வாறாக கவியாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

**கண் இமைக்கும் நேரத்தில்
கை நீட்டிய தங்கையை - உன்
கரங்களால்
அள்ளிக்கொண்டதும்
நான் நிர்வாணமாய்
நின்றதும்..
மாறாத ரணமாய்...**

**அலைச் சப்தங்களில்
என் உறவுகளின்
அலறல் கேட்பதால்
கடலுக்குச் செல்வதையே
தவிர்த்துவிட்டேன்
இப்போதெல்லாம்...**

ஒரு தந்தையின் பிரிவோடு வடிக்கப்பட்டிருக்கும் 'கவலை' என்ற கவிதையில் (பக்கம் 05) ஒரு அழகிய சிறுமியின் படம் கவிதைக்கு உயிர்சேர்ப்பதாய் அமைந்திருக்கிறது. அந்தக்கவிதையின் கடைசி வரிகள் பின்வருமாறு அமைந்திருக்கிறது.

**என் பிஞ்சு நிலாவின்
உறக்கம் கலைந்ததில்
என் உள் நெஞ்சம்
வேதனையில் வெதும்புகிறது...**

காதல் வயப்பட்டாலே மனிதருக்குள் பௌதீக மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதை நிரூபிப்பது போல் 'காதல்' (பக்கம் 07) என்ற கவிதையினூடாக புவிலக்ஷி கீழ்கண்டவாறு குறிப்பிடுகின்றார். காதலியின் குரல் ஓசை தன் தலையணைக்குள் கேட்கும் என்பதை கவிநயத்தோடு கூறும் அவரது மொழிநடை இதோ..

**தலையணைக்குள்
ஒலிக்கும் உன் காதல்
குரலின் ஓசைக்காய்
விழியுறக்கம் மறந்து
விழித்துத் கிடக்கிறேன்**

காலம் எதையும் மாற்றக் கூடியது. அது மனித மனங்களையும் மாற்றவல்லது. இன்றைய நண்பர்களை எண்ணி உன் இரகசியங்களைச் சொல்லாதே. ஏனெனில் அவன் எதிரியாக மாறலாம் என்றொரு மூத்தோர் வாக்கு உண்டு. அதற்கிணங்க பகைவரையும் நாம் எதிர்க்கக்கூடாது. அவர்கள் ஒருநாளில் நண்பராகலாம் என்ற தத்துவத்தை விளக்குவதாக 'சவால்' என்ற கவிதை (பக்கம் - 14) அமைந்திருக்கிறது.

எந்த மனிதனையும் ஓரிரு நாளில் நல்லவர் என நம்பிவிடாதே! அந்த நம்பிக்கையே உன்னை ஏமாளியாக மாற்றலாம்... கெட்டவர்கள் கூட நல்லவர்தான் கெட்டவர் என்பது நிரூபணமாகும் வரை...

காதலியின் பிரிவு எத்தகைய கொடுமை என்பதையே 'உணர்வு' என்ற கவிதை (பக்கம் - 43) சுட்டி நிற்கிறது. உலகத்தில் சந்தோஷம் தரும் அத்தனை விடயங்களும் காதலியின் பிரிவால் அர்த்தமற்றுப் போகின்றன. எல்லா நிகழ்வுகளும் இன்பமாயிருக்கும்போது காதலியின் பிரிவு மாத்திரம் வாட்டுவதாக இக்கவி வரிகள் இவ்வாறு அமைந்திருக்கிறது.

புல் சிரித்தது
பூ சிரித்தது..
புல்லின் மீது
பனித்துளி சிரித்தது

காற்று இனித்தது..
காதல் இனித்தது...
ஏனோ..
அவளுடைய பிரிவு மட்டும் கசந்தது.....

'உள்ளக்கிடக்கைகள்', 'கரைதேடும் அலை' என்ற கவிதைத் தொகுதி களைத் தந்த புவிலக்ஷி எதிர்காலத்தில் இன்னும் காத்திரமான நூல்களை வெளியிட வேண்டும் என்பதே எமது அவா. அவரது முயற்சி தொடர எமது வாழ்த்துக்கள்!

நூலின் பெயர்:- கரைதேடும் அலை (கவிதைத் தொகுதி)
நூலாசிரியர் :- ம.புவிலக்ஷி
வெளியீடு :- டிசைன் லப்
முகவரி :- 190,
ஜோர்ஜ் ஆர்.டி.சில்வா மாவத்தை
கொழும்பு - 13
விலை :- 200/=

இராணுவ வீரரின் இரும்புப்பிடி

- மாஸ்டர் சிவலிங்கம் -

1983 கறுப்பு ஜூலை கலவரத்தில் பாதிக்கப்பட்டு அனைத்து உடைமை களையும் இழந்து உடுத்த உடுப்போடு கொழும்பிலிருந்து மட்டக்களப்புக்கு வந்து சேர்ந்த நான், சிந்தாமணிப் பத்திரிகையின் உதவி ஆசிரியர் பதவியை ராஜினாமா செய்துவிட்டு மட்டக்களப்பு மாநாகரசபை நூலகத்தில் கதை சொல்லும் கலைஞனாகப் பணி புரிந்தேன்.

அந்தக் காலகட்டத்தில், ஆண்கள் எல்லாம் இராணுவ அடையாள அட்டை எடுக்க வேண்டும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

இராணுவ அடையாள அட்டைஎடுப்பதற்காக கல்லடி விநாயகர் வித்தியாலயத்துக்கு நானும் மகன் விவேகானந்தனும் சென்றோம். அங்கு நீண்ட 'கியூ' வரிசை காணப்பட்டது. நானும் மகனும் 'கியூ'வில் இடம்பிடித்துக் கொண்டோம்.

இராணுவ வாகனத்தில் அமர்ந்திருந்த இராணுவ அதிகாரி ஒருவர், வைத்தகண் வாங்காமல் என்னையே கூர்ந்து அவதானித்துக் கொண்டிருந்தார். எனக்குச்சற்றுப்பயம் பிடித்துக் கொண்டது. வாகனத்திலிருந்து இறங்கிவந்த அந்த அதிகாரி எனது கையை இரும்புப் பிடியாகப்பிடித்து அவருடைய வாகனத்தை நோக்கி இழுத்துச் சென்றார். பயத்தில் எனது உடல் நடுங்க ஆரம்பித்தது.

“நீங்க ‘ரீவி’யில் சின்னப்புள்ளங்களுக்குக் கதை சொல்லற ஆளுதானே...? ‘ரீவி’யில் நான் உங்கள ரெண்டு, முணு தடவை பார்த்திருக்கிறேன். நல்லா சத்தங்களெல்லாம் போட்டு, நடிச்சிக் கதை சொல்லுவீங்க...” என்று கூறி எனது முதுகிலே மெதுவாக தட்டினார். அப்போதுதான் நான் நிம்மதியாக முச்ச விட்டேன்.

“நீங்க கியூவில் நிக்கத் தேவையில்ல... என்னோட வாங்க.” என்று கூறி என்னையும் மகனையும் அழைத்துச் சென்று அடையாள அட்டை வழங்கும் அதிகாரிகளுக்கு என்னை அறிமுகம் செய்து வைத்து, உடனே அடையாள அட்டை கிடைக்க வழி செய்தார் அந்த இராணுவ அதிகாரி.

இந்தச் சம்பவத்தைக் கூறும்போது இன்னுமொரு இராணுவ அதிகாரியின் இரும்புப்பிடி ஞாபகத்துக்கு வருகிறது. களுதாவளை சனசமூக நிலைய

அதிகாரியாகக் கடமையாற்றிய திரு.முருகமூர்த்தி ஒருநாள் மட்டக்களப்பு பொது நூலகத்துக்கு வந்து என்னைச் சந்தித்தார்.

மாஸ்டர் ! போயா தினத்தில் உங்களுக்கு விடுமுறைதானே....? போயா தினங்களில் நீங்கள் காலை 10 மணி முதல் 12 மணிவரை களுவாஞ்சிக்குடி விநாயகர் வித்தியாலயத்தில் உயர்தர வகுப்பு மாணவர்களுக்கு தமிழ் இலக்கிய வகுப்பும் பிற்பகல் மூன்று மணி முதல் ஐந்து மணிவரை களுதாவளை மகாவித்தியாலயத்தில் பிள்ளைகளுக்கு கதை நிகழ்ச்சியும் நடத்த வேண்டும். போக்கு வரத்து உணவு ஏற்பாடுகளை நான் செய்வேன். தயவு செய்து மறுக்கக்கூடாது என்று அன்புடன் வேண்டிக்கொண்டார். அவருடைய வேண்டுகோளை நான் மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொண்டேன்.

ஒரு போயா தினத்தன்று களுவாஞ்சிக்குடி விநாயகர் வித்தியாலயத்தில் தமிழ் இலக்கிய வகுப்பை ஆரம்பித்தேன். வகுப்புக்கு பட்டிரூப்பு, களுவாஞ்சிக்குடி, களுதாவளை ஆகிய கிராமங்களைச் சேர்ந்த உயர்தர வகுப்பு மாணவர்கள் பெரும் எண்ணிக்கையில் வந்திருந்தனர்.

இலக்கிய வகுப்பை ஆரம்பித்து நடத்திக் கொண்டிருந்தேன். மாணவர்கள் ஆர்வத்தோடு கற்றுக் கொண்டிருந்தனர். வகுப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டு அரை மணி நேரத்தில்..! ஏழுமூட்டு இராணுவ வாகனங்கள் இரைச்சலுடன் வந்து, வகுப்பு நடந்து கொண்டிருந்த மண்டபத்துக்கு முன்னால் நின்றன. அந்த வாகனங்களிலிருந்து குதித்த ஆயுதம் தாங்கிய முப்பது, நாற்பது ராணுவ வீரர்கள் பாடசாலை மண்டபத்தைச் சுற்றி வளைத்து நின்று கொண்டனர்.

ஒரு அதிகாரி விரைந்து வந்து எனது கையை இரும்புப்பிடியாகப் பிடித்துக் கொண்டார். எனது உடல் நடுங்க ஆரம்பித்தது. மாணவர்களும் பயந்து நடுங்கினர். “மட்டக்களப்பில இருந்து ஒரு ஆள் வந்து இந்த ‘ஸ்கூளில்’ பயங்கரவாத வகுப்பு நடத்துறதாக எனக்கு ‘இன்பமேஷன்’ கிடைச்சது. அதுதான் வந்திருக்கிறம்...” என்றார் அந்த அதிகாரி.

“சேர்! பயங்கரவாத வகுப்பு நடத்துவதாக இருந்தால், சனநடமாட்டம் நிறைந்த இந்த இடத்தில் நடத்துவேனா...? சனநடமாட்டம் இல்லாத காட்டுப் பகுதியில்லவா நடத்தியிருப்பேன்..” என்று தைரியத்தோடு கூறினேன்.

“நீங்க சொல்லுறது சரிதான்.. செய்தி கிடைச்சதாலதான் வந்தநாங்க... நீங்க உங்கட வகுப்பு நடத்துங்க..” என்று கூறிவிட்டுச் சென்றார் அந்த அதிகாரி. மற்ற வீரர்களும் அவர் பின்னால் சென்றனர். பெற்றோர்கள் பலர் வந்து தங்கள் பிள்ளைகளை அழைத்துச் சென்றனர்.

அன்றுடன் அந்த இலக்கிய வகுப்புக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டது.

புதுயுகம் படைப்போம்.

வானக்குடையுள்ளும் மறை நனைத்து வருத்திட ஆம்மாநிலத்தில் வாழ்கின்ற நாம் மனிதர் என்கின்ற மமதையிலே மயங்கி நின்று மீனுக்கிரையாகும் புழுக்கள் போல் ஆபத்தை விலைக்கு வாங்கும் வேளையினை எதிர்நோக்கி விஷக்குண்டு மாலைகளை விருப்பத்தோடு ஆணுக்கும் பெண் சனைப்பா? என்றார்த்து அமர்செய்தே அணிந்து கொண்டோம்! அவலநிலை உச்சத்தை அடைந்திட்ட காலம்து! அதனாலென்ன? வீணுக்காகும் இதனை எண்ணியெண்ணித் துயர்ப்படுதல்! விஞ்ஞானத்தின் வீரத்தின் வேகத்தால் விரைவாக யுகம் முடியும்! வெறுமையே எதிலும் மிஞ்சும்!

நாடுகளுக்குள் பகைமை நான் முந்தி நீ முந்தி என்ற போட்டி நடுநிலையே நாம் என்றோர் படைகள் தான் உலகத்தை நடுங்கவைக்கும் கேடுகளைச் செய்கிறதே! கேட்பார்கள் எவருமில்லை என்றதாலே கிடுகிடெனப் புகுந்துபுகுந்தவர்கள் சுயநலம் தீர்க்கக் கீறிவிட்ட கோடுகளைத் தாண்டாதே என்றும்மை எச்சரிக்கும் கொடுமை கண்டோம்! குறைவிருத்தி நாடென்று பிறர்செல்ல மனங்குமையும் கோலத்தாலே சாடுபவர்க்கெல்லாம் நாம் சந்தர்ப்பம் அளிக்கின்றோம்! தவறு அன்றோ? சாவருமுன் ஆழிவாம் ஆச்சரித்ததை மாற்றுமொரு யுகம் சமைப்போம்.

பண்பலத்தைக் காட்டியெமைப் பயங்காட்டி விலைபேசிப் பசியைத்தீர்க்கப் பதுங்கிவரும் செல்வந்த நாடுகள்முன் ஹக்கன் கட்டிக்கட்டி வணங்குமொரு அடிமையென வளர்ந்திட்டோம்! வரலாறும் வழித்துவிட்டோம்! வல்லரசு ஆட்டுகிற வகையிலெல்லாம் ஆடியாடி வளைந்து விட்டோம்! அணங்கொருத்தி கற்பிழந்து விலைமாதாய் ஆனது போல் ஆகிவிட்டோம்! அவர்கள் சுகபோகத்திற்காய் மண்ணின் மானத்தை அடகுவைத்தோம்! கனாமுமினி இந்நிலையில் நாம் தரியோம் என்றெழுந்து கண்விழித்துக் களவுநிலை நீத்திந்தக் கலியுகத்திலே கிருதயுகம் படைப்போம்!

வர்த்தகத்தின் போர்வையிலே வளம் சுரண்டும் முயற்சியை வளரும் முன்னே வஞ்சகரின் காலடி எம் மண்பீது பதியவழி வருகும் முன்னே ஆர்த்தமிலா ஆராய்ச்சி களால்நாடு ஆந்தியர்கள் ஆதிக்கத்தில் அடங்கிடமுன் அழையுணர்ந்து தவிர்த்துவிட ஆனவகை செய்வோம் வாரீர்! புத்தபெருமான் போன்ற புண்ணியரின் போதனையைச் சிரமேற கொண்டு போர்வெறுக்கும் எம்நாட்டில் புல்லர்கள் புகுந்திடுதல் முறையா என்ன? எத்தனைதான் சோதனைகள் வந்தாலும் எதிர்த்தாலும் அதனைவென்று எழில்மிக்க யுகம் காண்போம்! இளைஞர்கள்! என்னோடு எழுந்து வாரீர்!

அக்கரைச்சக்தி

சின்னது சிரிப்பானது உண்மையானது 08

இலட்சக்கணக்கிலே பணம் கொடுத்து 'மோட்டார் சைக்கிள்' வாங்குவது இந்தக்காலம். ஆனால் ஆயிரத்து ஐநூறு ரூபாய்க்கே புதிய 'மோட்டார் சைக்கிள்' வாங்கக்கூடிய காலம் நான் கூறப்போவது.

கண்ணமுத்து மாஸ்டர் களுதாவளையைச் சேர்ந்தவர். வசதியாக இருந்தவராதலால் 'B.S.A வண்டம்' எனும் மோட்டார் சைக்கிள் ஒன்றை பாடசாலை செல்ல வசதியாக இருக்கும் என்று வாங்கி விட்டார். இதை ஓடப் பழகுவதற்காகவும், 'சர்வீஸ்' செய்யவும் அந்தக்காலத்திலே உள்ள ஒரே ஒரு 'மோட்டார் சைக்கிள் கராஜா'ன மத்தியூஸ் 'கராஜை' நாடி மட்டக்களப்பு திருமலை வீதிக்கு வந்தார். மோட்டார் சைக்கிளை வீட்டில் வைத்துவிட்டு 'வஸ்' சில்தான் வந்தார். நானும் மத்தியூஸ்கராஜ் எல்ஸ்டனும் நண்பர்கள். பாடசாலை நேரம்போக அங்குதான் நேரத்தைக்கழிப்பேன். அங்கு வந்த மாஸ்டர் எல்ஸ்டனுடன் பேசி மறுநாள் களுதாவளை சென்று மாஸ்டருக்கு பயிற்சியளிக்க ஒழுங்குகள் செய்து கொண்டார். ஒழுங்கு செய்தபடி பயிற்சியளிக்கப்பட்டது.

சிறிது நாள் சென்று அந்தக்காலத்திலே 'டெலிபோன்' வசதிகள் இல்லாததால் ஒருவர் மூலம் எல்ஸ்டனை வரச்சொல்லி மாஸ்டர் வியளம் அனுப்பி இருந்தார். நானும் எல்ஸ்டனுடன் சென்றிருந்தேன். அங்கே மாஸ்டர் சிறிது காயங்களுடன் படுத்திருந்தார். 'மோட்டார் சைக்கிள்' தென்னை மரத்திலே சாத்தியிருந்தது. ஆனால் சைக்கிளின் பின்புறமுள்ள 'கரியர்' கையிற்றினால் கட்டப்பட்டு தென்னை மரத்திலே தொங்கிக் கொண்டிருந்தது.

இது என்ன என விசாரித்தபோது மாஸ்டர் 'விநேக்' போட சரியாகத் தெரியாததால் கயிறு ஒன்றை ஒரு தொங்கலை தென்னை மரத்திலும், மறு தொங்கலை 'கரியர்'லும் கட்டிவிட்டு 'மோட்டார் சைக்கிளை' 'ஸ்டார்ட்' பண்ணி கயிற்றின் நீளம் உள்ளவரை ஓடுவார். கயிறு நீளம் முடிந்ததும் 'சைக்கிள்' இழுபட்டு நிறுத்தப்படும். அவரும் இறங்கி மீண்டும் தென்னை மரத்தடிக்கு சைக்கிளை உருட்டி வந்து ஓடத் தொடங்குவார்.

ஆனால் அன்றோ கட்டியிருந்த கயிறுடன் 'கரியரும்' கழன்று வந்து கண்ணமுத்து மாஸ்டரை முன்னுள்ள வேலியிலே மோதி காயக்காரராக விட்டது. இதைக்கேட்டு வயிறு புடைக்கச் சிரிப்பதைவிட என்ன செய்ய முடியும்.

- பாலமீன்மடு கருணா-

மட்டக்களப்பு மாநில மண்வாசனைச் சொற்கள் பட்டியல்- VII

மட்டக்களப்பு மாநிலம் எனப்படுவது வடக்கே வெருகல் ஆற்றையும் தெற்கே குழுக்கன் ஆற்றையும் கிழக்கே வங்காள விரிகுடாக்கடலையும் மேற்கே ஊவாமலைக்குன்றுகளையும் எல்லைகளாகக் கொண்ட நிலப்பரப்பாகும். தற்போது மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தையும் அம்பாரை மாவட்டத்தையும் உள்ளடக்கிய பிரதேசம் எனக் கொள்ளலாம். இப்பிரதேசத்திற்கென இப்பிரதேசத்தில் மட்டுமே

வழங்கி வரக்கூடிய வட்டார வழக்குத் தமிழ்ச்சொற்கள் ஏராளம் உள்ளன. அவை படைப்பிலக்கியங்களிலும் இப்பிரதேச எழுத்தாளர்களால் எடுத்தாளப்படுகின்றன. அத்தகைய மண்வாசனைச் சொற்களை 'செங்கதிர்' வாசகர்களுக்காக இப்பகுதியில் மாதாமாதம் தொடர்ந்து தொகுத்துத் தருகிறார் எழுத்தாளரும் முன்னாள் வடகிழக்குமாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களப் பணிப்பாளருமான திரு.செ.எதிர்மன்னசிங்கம் அவர்கள்.

91. வலிச்சான் - வட்டம் அல்லது ரொட்டி
92. காச்சலாடுதல் - முரண்படுதல்
93. தெம்பு - திடகாத்திரம்
94. கொல்லா - தோணி மிதப்பதற்குரியது.
95. அணியம் - தோணியின் முன்பகுதி
96. புறகம் - தோணியின் பின்பகுதி
97. சவள் - துடுப்பு
98. பெருக்கென - விரைவாக, விறுக்கென
99. ஏத்தாப்பு - முந்தானை
100. புள்ளத்தாச்சி - கர்ப்பிணி
101. சோத்துப்பாடு - ஓரளவு
102. உசுப்பு - அசைத்தல்
103. செக்கல் - மாலைபட்ட நேரம்
104. வட்டில் - சோறு சாப்பிடும் பாத்திரம்
105. சேர்வக்கால் - வட்டிலை வைக்கும் ஆசனம்

எண் சீர்திருத்தம்

தொன்மையும் செம்மையும் மிக்க நம் தமிழ் மொழியின் எழுத்து வரிசைகளிலே சில எழுத்துக்கள் வரிவடிவத்தில் மாறுபட்டிருந்தது, அது சீர் செய்யப்பட்டு, தற்போது நடைமுறையில் இருப்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். னா,லை போன்றவை. மாண்புமிகு எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சராக இருந்தபோது இந்தச் சீர்திருத்தம் ஏற்பட்டது.

இதே போல சில எண்களின் ஒலிவடிவத்திலும் சில வேறுபாடுகள் உள்ளன. 1, 2, 3,..... என்ற ஓராந்தானத்து வரிசையில் 8க்குப் பின் வரும் 9 என்ற எண் ஒன்பது என்று பத்தாந்தானத்து ஒலிவடிவத்தையும் 10, 20, 30,... என்ற பத்தாந்தானத்து வரிசையில் 80க்குப் பின் வரும் 90 என்ற எண் தொண்ணூறு என நூறாந்தானத்து ஒலிவடிவத்தையும் 100, 200, 300,..... என்ற நூறாந்தானத்து வரிசையில் 800க்கு பின்வரும் 900 என்ற எண் தொள்ளாயிரம் என ஆயிரமாந்தானத்து ஒலிவடிவத்தையும் பெற்று வருவதை நீங்கள் உணருவீர்கள்.

தொன்மையான இலக்கண நூலான தொல்காப்பியமும் இதை அடியொற்றி வந்த நன்னூலும் இந்த மாறுபாட்டை அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டு, புணர்ச்சி விதிச் சூத்திரங்களையும் அமைத்துள்ளன. ஆனால் இந்நூலாசிரியர்களை நாம் குறை கூற முடியாது. காரணம், இலக்கியம் கண்டதற்கிலக்கணம் இயம்புதல் என்ற கொள்கைப்படி அக்காலத்து இலக்கிய வழக்கங்களைக் கொண்டு அமைத்துள்ளார்கள்.

எண்களின் இந்த ஒலி மாற்றங்களை இப்படியே விட்டு விடலாமா? அல்லது இவற்றையும் சீர் செய்ய வேண்டுமா? அப்படியானால் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பற்றிக் கூறுவதே என் ஆராப்ச்சிக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும். இதற்காக நாம் 9 என்ற எண்ணுக்கு ஒரு புதிய சொல்லைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். இதற்காக நாம் தேடி அலையாமல், எட்டுத் தொகை நூல்களினொன்றான பரிபாடல் என்ற நூலின் ஆசிரியர் இளவெயிறனார் தனது பாடலில் 77 தொடக்கம் 80 வரையான வரிகளில் இச் சொல்லை தந்துள்ளார். பாருங்கள்.

77. “பாழென காலென பாகென ஒன்றென
78. இரண்டென முன்றென நான்கென ஐந்தென
79. ஆறென ஏழென எட்டென தொண்டென
80. நால்வகை ஊழிஎண் நவற்றும் சிறப்பினை”

எனவே 9க்கு ‘தொண்டு’ என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தலாமல்லவா? இவ்வாறு பயன்படுத்தினால் இவ்வெண்ணோடு தொடர்புடைய ஏனைய எண்கள் எப்படிப்பட்ட ஒலிவடிவங்களைப் பெறும் என்பது பற்றியும், இவற்றோடு தொடர்புடைய வேறு சில தகவல்களையும் எனது விரிவான கட்டுரையில் தரவுள்ளேன்.

மு.கணபதிப்பிள்ளை (‘முனாக்கானா’)

கந்தசாமி கோயிலடி

ஆரையம்பதி - 03

‘வயிற்றெரிச்சல்’ கதைகள்

- இணுவை இரகு

கதை - 01

- நமது கதாநாயகன் பும்பாடு

நான் கோடிக்கணக்கில் சம்பாதிக்கிறேனாம்; விதம் விதமாக ஆடை அணிகிறேனாம்; நேரத்திற்கொரு சங்கிலி, நாளுக்கொரு மோட்டார் வண்டி, ஒருநாள் சென்னையில், மறுநாள் பாரிசில், நிறைய நண்பர்கள் நண்பிகள், ஐந்து நட்சத்திர ஹோட்டல் விருந்து என்று திரிகிறேனாம். வயிற்றெரிச்சல் படுகிறார்கள்.

உண்மைதான்; நான் கோடான கோடி சம்பாதிப்பது உண்மைதான். விதம் விதமாக ஆடைகள் அணிவது உண்மைதான். நிறைய நண்பர்கள் நண்பிகள் மெய்தான்! ஆனால் எனது வேதனைகள், சோதனைகளை யாரிடம் கொட்டித்தீர்ப்பது?

நான் இரவு பகலாக இருப்பத்தினான்கு மணிநேரம் உழைக்கிறேன். அதிகாலை எழுந்து சென்னையில் ‘சூட்டிங்’ என்றால் நள்ளிரவு சூட்டிங் இலண்டனில்; மீண்டும் அடுத்தநாள் பம்பாயில்! உறக்கமில்லாமல் நல்ல உணவில்லாமல் அங்கும் இங்கும் பறக்கிறேன்.

‘வயிற்றெரிச்சல்’ காரருக்கு இது உல்லாசப் பிரயாணம்! ‘சூட்டிங்’ என்றால் சும்மாவா? மழையில் நனைய வேண்டும், மலையில் ஏறவேண்டும். அங்கிருந்து குதிக்க வேண்டும்! வெயிலில் காயவேண்டும்; வில்லன் நடிகரிடம் அடி உதை வாங்க வேண்டும்; வில்லன் நடிகரிடம் மட்டுமா சிலவேளைகளில் காமெடி நடிகள் கூட அடிப்பான். ஏன்? கதாநாயகி கூட விளாசிவிடுவாள்! இவையெல்லாம் தெரியுமா அந்த வயிற்றெரிச்சல் காரர்களுக்கு?

வெளி உலகில் திரியும் போது நல்ல நாகரிக உடைகள் அணிவது உண்மைதான் - நடிக்கும்போது நாற்றம் பிடித்த கந்தல் உடைகள் அணியவேண்டியிருக்கும்; யாரோ எப்போதோ ஓட்டி நடத்த தாடி, மீசை ஓட்டவேண்டும், கிழிந்த சப்பாத்து அணியவேண்டும்; பைத்தியக்காரன் போல் பாடி, ஆடி நடக்க வேண்டும்! அடிக்கடி கண்கள் எரிய ‘கிளிசரின்’ பூசி அழவேண்டும்!

இப்படி எத்தனை எத்தனை வேதனைகள்! சோதனைகள்!! இவைதெரியுமா அந்த வயிற்றெரிச்சல் காரர்களுக்கு?

கதை 2 - 'பாஸ்ட்' போலர் பரும் அவஸ்தை!

நான் உலகத்தின் முன்னணி கிரிக்கெட் அணி ஒன்றின் முன்னணி பாஸ்ட் போலர். 'டெஸ்ட்' போட்டிகளிலும் ஒரு நாள் போட்டிகளிலும் ஏன் அண்மையில் ஆரம்பித்த T 20 போட்டிகளிலும் நூற்றுக்கணக்கான 'விக்கட்டு'க்களை வீழ்த்தியுள்ளேன். உலகெங்கிலுமுள்ள முன்னணி 'பாஸ்ட்மன்'மாரை எனது அதிரப்பந்து வீச்சினால் அதிர்ச்சியுறச் செய்துள்ளேன். எனது பந்து வீச்சில் காயம்பட்டு 'பவிலியன்' திரும்பியோர் பலர்.

ஆனால் நான் 'பட்டிங்' கொஞ்சம் 'வீக்'தான். கொஞ்சம் என்ன, ஒன்றும் இல்லை என்றே சொல்லலாம். என்றாலும் எனக்கு 'பட்டிங்' செய்ய கொள்ளை ஆசை! நீங்கள் மனதுக்குள்ளே உனக்கேன் உந்த நப்பாசை? என்று முணுமுணுப்பது கேட்கிறது! கடைசிப் 'பட்டஸ்மன்' ஆச்சே! எல்லா வற்றையும் விடக் கொடுமை என்னவென்றால் ஏழு, எட்டாவது பட்டஸ்மன் 'பட்' செய்து கொண்டிருக்கும்போது 'கப்டன்' என்னையும் தேவையான அணிகலன்கள் அணிந்து துடுப்பாட்டத்திற்கு ஆயத்தமாகுமாறு பணிப்பார். - அத்துடன் நின்றால் பரவாயில்லையே நான் 'கிள்வஸ்' பாட்ஸ் அணியும்போது 'விக்கட் கீப்பரை' அழைத்து என்ன செய்ய வேண்டும் எப்படி பந்துபிடிக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் கதைக்கத் தொடங்கி விடுவார். மற்ற 'பீல்டேர்ஸ்' எங்கே நிற்கவேண்டும் எதிரணி 'பட்டஸ்மன்' அடிக்கும் பந்தை 'பவுண்டரி' போகாமல் எவ்வாறு பிடிக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் 'டிஸ்கஸ்' பண்ணுவார்!

இதன் அர்த்தம் என்ன? நான் 'பட்' செய்யப் போனவுடனேயே அவுட்டாகித் திரும்பப் போகிறேன் என்பதுதானே!

இதை யாரிடம் சொல்லி அழுவது? நாக்கைப் பிடுங்கிக் கொண்டு சாகலாம் போலிருக்கும்! எப்போது நான் ஒழுங்காக 'பட்' பண்ணுவது? எப்போது நான் சதம் அடிப்பது? எல்லாம் எந்தலை எழுத்து!

இருள் முகில்!

இருண்ட தாயர் முகல்
உடைந்து வீழ்வடியாய்...
மழையாய் வீழ்ந்து, அவள்
மடியை நனைக்கிறது!

3
உ
க
கு

சுமை இறக்க....!

ஏக்கச் சுமை இறக்க,
எவ்வழியும் தோன்றாமல்...
தாக்கத்தல் வாழ்வழிக்கும்
தாயர்குவந்த முதர்களின்!

ஏறாஆர் தாஆர்

சொல்வளம் பெருக்குவோம் - 36

பன்மொழிப்புலவர். த. கனகரத்தினம் தமிழில் அறிவியற் சொற்கள்

தமிழில் அறிவியல் செய்திகளையோ, கருத்துக்களையோ சொல்வதற்குக் கலைச் சொற்கள் மிகவும் அவசியமாகின்றன. இந்தக் கலைச் சொற்களில் நம்மிடமுள்ள சொற்களைப் பயன்படுத்துதல் ஒரு முறை. மற்றைய முறையில் மூலச்சொல் தருகின்ற பொருளைத் தெளிவாக உணர்ந்து கொண்டு தமிழில் எளிதான புதிய சொற்களை உருவாக்குதல். ஆங்கிலத்தில் உள்ள 'Pump' என்ற சொல்லை எடுத்துக் கொள்வோம். அது கிணற்றிலிருந்து நீரை வெளியேற்றும் கருவியைக் குறிக்கின்றது. தமிழ் நாட்டில் இதனை 'எற்றி' என்றும் 'எக்கி' என்றும் மொழி பெயர்த்திருக்கிறார்கள். தமிழ் பேரகராதி 'நீர் விகம் பொறி' என தமிழில் பெயர்த்திருக்கிறது. இலங்கை தயாரித்துள்ள சொற்றொகுதியில் 'பம்பி' எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. Pump house - பம்பிமனை, Pumping - பம்புதல் என வரும்.

இவ்வாறு தமிழ் பேசும் இடங்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட சொல்லுக்கு வெவ்வேறு மூலச் சொற்கள் வழங்கி வருகின்றன. இவ்விதம் குழப்பம் தவிர்க்கப்படல் வேண்டும். குறிப்பிட்ட அறிஞர் குழாத்தினால் இத்தகைய சொற்கள் தரப்படுத்தப்படுதல் அவசியமாகும்.

கலைச் சொல்லாக்கம் நிகழும் சில வேளைகளில் மூலச் சொல்லின் பொருளை நுட்பமாக விளக்காமல் பொருளை மாத்திரம் தருவதாகவும் நின்று விடுதலும் உண்டு. Budget என்பதை 'வரவு செலவுத்திட்டம்' என்கிறோம். பொருளாதாரத்தில் இடம்பெறும் போது இச்சொல் உரிய பொருளைத் தருகின்றது என்பது உண்மையே. ஆனால், Time Budget, Water Budget, Energy Budget என றெல் லாம் வரும் போது புதிய சொல் தேவைப்படுகிறதல்லவா? இச்சொல்லுக்கு ஏற்ற சரியான சொல்லாக பாதிப் பகிர்ந்து அளிப்பது என்ற சொல் உருவாக்கப்பெற்றுள்ளது.

கலைச் சொற்களை மொழிபெயர்க்கும் போது பல சிக்கல்களையும் எதிர்நோக்கியேயாக வேண்டும். மூலமொழியில் கலைச்சொற்கள் பன்மையில் அமைந்திருக்கலாம். அவற்றைக் குறிக்கோள் மொழியிலே எவ்வாறு மொழி பெயர்ப்பது? பன்மையில் அமைந்த சொற்கள் ஒருமையில் மொழிபெயர்க்கப் பட்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக Proteirio என்ற ஆங்கில பன்மைச் சொல்லை எடுத்துக் கொள்வோம். தமிழில் புரோட்டீன்கள் அல்லது புரதங்கள் என்றே மொழி பெயர்த்தல் வேண்டும். ஆனால், எளிமை, ஆற்றல் போன்றவற்றை மனதில் கொண்டு புரதம் என்று பெயர்க்கப் பெற்றுள்ளது.

கலைச்சொற்களைப் போலவே மொழிபெயர்ப்பில் இன்னும் சில பிரச்சினைகள் உள. குறியீடு, சமன்பாடு, வாய்ப்பாடு போன்றவற்றை மொழிபெயர்க்க வேண்டுமா? எனும் கேள்வி எழுவது இயல்பு. இவ்வாறான பொதுவீதிகளை அப்படியே மொழிபெயர்ப்பில் பயன்படுத்துவதே நன்று. இவையெல்லாம் உலகந்தழுவிய நிலையில் மொழி பெயர்க்கப்படாமலே பயன்படுத்தப்

படுவனவாகும். இவ்வாறு மொழி பெயர்க்கப்படாத நிலையில் அவற்றை எடுத்தாளுவது எளிமையாகவிருக்கும்.

திரிகோண சாஸ்திரத்தில் வரும் சைன் (sine), கோசைன் (cosine), ராஜெண்டு (Tangent) என்ற உலகப் பொதுத்துறைச் சொற்கள் அம்மொழியில் உள்ளவாறே தமிழிலும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. Electric, thermal என்னும் இரு சொற்களும் ஆங்கிலம், பிரேஞ்சு, ஜேர்மனிய மொழிகளில் அவ்வவ்வாறே வழங்கப்படுகின்றன என்பதனையும் நாம் நோக்குதல் வேண்டும்.

அறிவியலில் இடம்பெறும் குறியீடுகள் எல்லா மொழிகளிலும் ஒரே விதமாகவே உபயோகிக்கப்படுகின்றன. Velocity என்ற ஆங்கிலச் சொல்லின் முதலெழுத்து V... திசை வேகத்தைக் குறிக்க V என்ற எழுத்தே குறியீடாக பயன்படுத்தப் படுகிறது. அதே போன்று, நீரின் மூலக்கூறு H₂O என்ற சூத்திரத்தால் குறிக்கப் படுகிறது. இது Hydrogen, Oxygen என்ற சொற்களின் முதல் எழுத்தாக அவற்றின் அணுவைக் குறிப்பன.

நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியில் ஒளிரும் நட்சத்திரம்

நீட்டி நிமிர்ந்து படுப்பதற்கும்
நெருக்கடியாய் இருக்கிறது...
தலைமாட்டிலே வானேந்திய சிங்கம்
கால்மாட்டிலே கொடு நெருப்பு
வலப்பக்கமாகக் கொலைக்களம்
இடப்பக்கமாகச் சிறைச்சாலை
இவை எல்லாவற்றையும் சுற்றி
சிலை நிறுவும் துரித பணி....
காலை எப்படி நீட்டுவது?
தலையை எப்படி நிமிர்த்துவது?
விடியலை எப்படிக் காண்பது?.....
இருந்தபோதும்
கண்களுக்கு முன்னாலே
உச்சி வானத்தில்
ஒய்யாரமாய் நட்சத்திரங்கள்
பளிச்சிடுவது
பார்வைக்குத் தெளிவாகவே
தெரிகின்றது.

பாரதி புத்திரன்
பாண்டிருப்பு

நீத்தார் நினைவு

01.10.1934

17.08.2010

அமரர் திருமதி தங்கநாயகம் செல்லத்துரை

கல்விச் சேவையாற்றியோர் காலத்தால் அழிவதில்லை. “தோன்றிற் புகழோடு தோன்றுக அ.திலார் தோன்றலிற் தோன்றாமை நன்று” எனும் பொய்யா மொழிக்கிணங்க அமரத்துவம் அடைந்த திருமதி தங்கநாயகம் செல்லத்துரை அவர்கள் ஈழமணித் திருநாட்டின் மீன்பாடும் தேனாடாம் சகல வளங்களும் கொழித்திருக்கும் மட்டக்களப்பின் தென் எல்லையில் அமைந்துள்ள துறைநீலாவணை என்னும் பழம்பெரும் தமிழ்க் கிராமத்தில் 1934ம் ஆண்டில் பிறந்தார். இவர் 36 வருடங்கள் ஆசிரியசேவையை தெய்வ சேவையாகப் போற்றிச் செயற்பட்டு மறைந்தும் இறவாப் புகழைப் பெற்றுள்ளார்.

உலகம் ஒரு நாடக மேடை, அதில் நாங்கள் எல்லோரும் நடிக்கர்கள் என்றும், மனித வாழ்க்கையில் நாம் பல பாத்திரங்களை ஏற்று நடிக்க வேண்டும் என்றும் ஆங்கில கவிஞனான றுட்யாட்கில்பிஸின் கவி பாடியுள்ளான். வீட்டுச் சூழலில் தாயின் பாசத்துடன் வளர்ந்த ஒரு பிள்ளை முதன் முதல் பாடசாலைக்குச் செல்லும் பாத்திரம் மிகவும் சுவாரசியமானது. வீட்டை விட்டு வெளியேறி விருப்பமின்றிப் பாடசாலைக்குச் செல்லும் சிறார்கள் இன்முகத்துடன் வரவேற்று தாயின் இடத்தை நிரப்பி அவர்களுக்குப் பாடசாலையின் மேல் விருப்பத்தை ஏற்படுத்தி கல்வி புகட்டும் ஆரம்பக்கல்வி ஆசிரியர்களின் சேவை மிகவும் மகத்தானது. பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியையான அமரர் திருமதி தங்கநாயகம் செல்லத்துரை அவர்கள் ஆரம்பக் கல்வி ஆசிரியையாகத்தான் பிறந்த கிராமத்தில் நண்டகாலம் சேவையாற்றியுள்ளார். பீதியுடன் பாடசாலைக்கு வந்த இளம் சிறார்களை மகனே! மகனே!! என அன்புடன் வரவேற்றுக் கல்வி புகட்டியுள்ளார். இதனால் பயத்துடன் வந்த சிறார்கள் பாடசாலையில் இருக்கும் நேரத்தை மிகவும் சந்தோசத்துடன் கழித்ததுடன் படிப்பிலும் முழுக்கவனத்தைச் செலுத்தினர். வறிய மாணவர்களுக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் பல உதவிகளைச் செய்துள்ளார். படிப்பில் குறைவான மாணவர்களை தன் வீட்டுக்கு அழைத்து இலவசமாகக் கல்வி புகட்டியுள்ளார்.

கல்வியில் மிகவும் திறமை காட்டிய மாணவர்களை நகரப் பாடசாலையில் கல்வியைத் தொடர வழிகாட்டினார். வசதிகள் அற்ற வறிய மாணவர்களை அணைக மாணவர் இல்லங்களைக் கொண்ட பாடசாலையில் சேர்ப்பித்தார். இவ்வாறு இவரால் வழிநடத்தப்பட்ட மாணவர்கள் பலர் தற்போது சிறந்த நிர்வாகிகளாகவும், விஞ்ஞானிகளாகவும், ஊடகவியலாளர்களாகவும் உள்ள நாடு, வெளிநாடுகளில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். நன்றி மறக்காத மாணவர்கள் பலர் ஒன்று சேர்ந்து இவரின் பெயரில் இணையத்தளம் ஒன்றையே ஆரம்பித்துள்ளனர். துறைநீலாவணை கிராமத்தின் முதல் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியையான அமரர் தங்கநாயகம் அவர்கள் ஆறாம் வகுப்பிலிருந்து கல்முனையில் G.B.S தற்போது உவெஸ்டிக் கல்லூரியில் விடுதியில் இருந்து

கல்வி கற்றார். இக்கிராமத்திலிருந்து வெளியிடமொன்றில் கல்வி கற்ற பெருமையும் இவரைச் சாரும். இவரைப் பின்பற்றிப் பலர் வெளியிடங்களில் கல்வி கற்று முன்னேறினர்.

மகாகவி பாரதியார் கண்ட புதுமைப் பெண்ணாகத் திகழ்ந்தார் என்றால் அது மிகையன்று. இவர் பல்வேறு துறைகளில் கால்பதித்துள்ளார். மட்டக்களப்பு ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் கல்வி கற்கும்போது வலைப்பந்தாட்டக் குழுவில் இருந்து மாவட்ட ரீதியில் நடத்தப்பட்ட பல போட்டிகளில் தன் குழு வெற்றிவாகை சூடப் பங்களித்துள்ளார். இவர் சிறந்த மனையியல் நிபுணருமாகும். விதம் விதமான அழகான உட்புகைகள் தைத்தல், சுவையான இனிப்புப் பண்டங்கள் தயாரித்தல், வீட்டு அலங்காரம், சமையல் போன்ற துறைகளில் சிறந்து விளங்கினார்.

பெற்றோரின் சம்மதத்துடன் பாடசாலை அதிபர், மூத்த எழுத்தாளர், துறையூர் செல்லத்துரை அவர்களைக் கரம் பிடித்து ஏறக்குறைய 51 வருடங்கள் இல்லற இன்பம் துய்த்து ஆறு மக்கள் செல்வங்களைப் பெற்று இன்புற்றார். இன்று இவரின் பிள்ளைகள் எல்லோரும் வெளிநாடுகளில் உயர் நிலையில் உள்ளனர். மூன்று மருத்துவ நிபுணர்களையும், ஒரு நிபுணத்துவ பொறியியலாளரையும், இரண்டு பல்கலைக்கழக பட்டதாரிகளையும் ஈன்றெடுத்த பெருமை இவரைச்சாரும். இவரின் பேரப்பிள்ளைகள் தற்போது வெளிநாட்டுப் பல்கலைக் கழகங்களில் மருத்துவம், பொறியியல் போன்ற துறைகளில் மேற்படிப்பைத் தொடர்கின்றனர்.

1994ம் ஆண்டில் இவர் ஆசிரியர் சேவையிலிருந்து இளைப்பாறிய போது இவருக்கு மாணவர்களாலும் ஆசிரியர்களாலும் சூடப்பட்ட மலர் மாலைகள் மலை போன்று காட்சியளித்தமை அவர்கள் இவரின் மேல் கொண்டிருந்த மதிப்பை எடுத்துக்காட்டியது. இவர் கணவனுடன் இந்திய தலயாத்திரை மேற்கொண்டு புகழ்பெற்ற ஆலயங்களுக்குச் சென்று தெய்வ தரிசனம் பெற்றார். இங்கிலாந்து, கனடா, அவுஸ்ரேலியா போன்ற மேலை நாடுகளுக்குப் பல தடவைகள் விஜயம் செய்து பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள் மருமக்களுடன் மகிழ்ந்தார். இவர் நிறைய வாசிப்பார். ஆன்மீகம் சம்மந்தமான நூல்களை விரும்பிப்படிப்பார். பல கோயில்களின் திருப்பணிகள் மற்றும் நிர்மாணப் பணிகளுக்கு இலட்சக்கணக்கில் நிதியுதவி வழங்கியுள்ளார். நாகபூசணி அம்மாள், கௌரி அம்மாள், மயூராபதி அம்மன் ஆகிய தெய்வங்களிடம் அதிக பக்தி கொண்டிருந்தார்.

ஓய்வு பெற்ற பின் இவர் கொழும்பில் கணவனுடன் வசித்தார். அன்பாகவும், பண்பாகவும் பழகியதால் கொழும்பில் பல நண்பர்களைத் தேடிக் கொண்டமை அங்கு நடைபெற்ற அன்னாரின் ஈமக்கிரியைகளில் கலந்து கொண்ட சன சமுத்திரம் மூலம் அறியக் கூடியதாகவிருந்தது. அன்னாரின் ஆத்ம சாந்திக்குப் பிரார்த்திப்போமாக!

- செல்லையா துரையப்பா

யோகா சிகிச்சை நிபுணர்

4. முதலியார் வீதி

மட்டக்களப்பு

தொ.இல. 065 - 222547

செந் கதிர்-18

இந்திராணி புஸ்பராஜா
கல்லடி உப்போடை
மட்டக்களப்பு.

வணக்கம். செங்கதிரின் மார்ச் மாத இதழில் அதிதி பக்கத்தில் என்னைக் கௌரவித்தமைக்காக என் மனப்பூர்வமான நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீண்ட காலமாக கல்விப் பணியின் சமையினால் எழுத்துத் துறையில் இருந்து விலகி இருந்த என்னை மீண்டும் இக்களத்தில் குதிக்க வைத்தது தங்களது உற்சாகமான வார்த்தைகள் மூலம் எனக்கு வழங்கப்பட்ட ஊக்கம்தான். அநீதி இழைக்கப் படுகின்றவர்களுக்காக என் பேனா நீதி கேட்க வேண்டும் என்பதே எனது அவா. அண்மைக் காலமாக சிறுகதைகளிலும் கட்டுரைகளிலும் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்கட்காக இச்சமுதாயத்தைச் சிந்திக்க வைக்க முயற்சித்தேன்... இன்னும் சிலரும் இதே வழியில் முயற்சித்தனர். சமுதாயத்தில் இதற்கு சிறுபலன்கள் கிடைத்துள்ளன. இன்று சிறுவர் வாழுகின்ற இடம் எங்கும் கண்காணிக்கப்படுகின்றன. அதை இன்று நான் கண்கூடாகக் காண்கிறேன். இதேபோல் உங்கள் சிற்றிதழில் இடம்பெற்ற எனது கதாபாத்திரங்கள் அனைத்தும் கற்பனையே. ஆனால் சாத்தியமானது. என் கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு அழுத ஒரு தாயின் அவலக்குரல் கதைக்குப் பின்னால் முகவரியாக உள்ளது.

இன்று காலை வானொலிச் செய்தியைக் கேட்டபோது ஒன்றை உணர்ந்தேன். சிரேஸ்ட பிரஜைகட்கு ஆதரவான குழுவொன்றின் பொறுப்பு வாய்ந்த அதிகாரி ஒரு அறிவித்தலை வெளியிட்டிருந்தார். முதியோரான பெற்றோரைக் கொடுமைப்படுத்தும் பிள்ளைகள் பற்றிய தகவல்களைத் தமக்கு அறிவிக்குமாறும் அங்ஙனம் அறிவித்தால் தாம் சட்டபூர்வமாகப் பிள்ளைகளிடம் இருந்து கௌரவமாக வாழ்வதற்குரிய உதவித்தொகையைப் பெற்றுக் கொடுக்க முடியுமென்றும். இதைக்கேட்டபோது எழுத்துக்கள் உயிர் பெற்று உரியவர்களின் உள்ளங்களில் நுழைந்தது போல் மகிழ்வு உண்டானது.

செங்கதிரின் பல்சுவை கதிர்கள் இலக்கியத்தை ரசித்திடக் காத்திருக்கும் நல்ல உள்ளங்களில் பட்டுச் சுகமாகத் தெறித்துத் தமிழ் தாயை முத்தமிட்டும்.

பீ.எம்.புன்னியாமீன்: மௌனமாய்ப் பெய்யும் பெருமழை

என்.செல்வராஜா

நூலகவியலாளர், லண்டன்

உலகெங்குமுள்ள ஈழத்து தமிழ் எழுத்தாளர்களின் விபரங்களைத் திரட்டித் தனது சொந்த முயற்சியினால் நவமணி, தினக்குரல் போன்ற ஊடகங்களிலும், பின்னர் அவற்றைத் தொகுத்து பல்தொகுதிகளாக நூலுருவிலும் வெளியிட்டு வந்தவர் பி.எம்.புன்னியாமீன். அண்மையில் மற்றுமொரு சாதனையாளராக அவர் தன்னை இளம் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார். கடந்த ஓராண்டில் பல்வேறு துறைகளிலும் பெரியதும் சிறியதுமான 7500 கட்டுரைகளை எழுதி அவற்றைத் தமிழ் விக்கிப் பீடியாவில் பதிவேற்றம் செய்து புதிய சாதனையொன்றை நிகழ்த்தியுள்ளார். இச்சாதனை 2010 ம் ஆண்டு. நவம்பர் 14ம் திகதி முதல் 2011ம் ஆண்டு, நவம்பர் 13ம் திகதி வரையிலான காலப்பகுதியில் இவரால் நிகழ்த்தப்பட்டது. இதனை உலகளாவிய ரீதியில் தமிழ் மின் ஊடக மொன்றில் தனியொரு மனிதனால் நிகழ்த்தப்பட்ட சாதனையாகக் கருதுகின்றேன்.

1970ம் ஆண்டுகளில் இலக்கியத்துறையில் ஈடுபாடு கொள்ள ஆரம்பித்த திரு பி.புன்னியாமீன் இதுவரை 166 சிறுகதைகளையும், ஒரு நாவலையும் கல்வி, கலை, இலக்கியம், ஆய்வியல், அரசியல், விளையாட்டு, சமூகவியல் ஆகிய பல்வேறு துறைகளில் 15000 க்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகளையும் எழுதியவராவார். இவர் இதுவரை 176 தமிழ் நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

ஆரம்ப காலங்களில் இலங்கை, இந்தியா மற்றும் புலம்பெயர் தமிழர்கள் வாழும் நாடுகளில் வெளிவரும் தமிழ் இதழ்களிலும் பத்திரிகைகளிலும் எழுதிவந்த இவர் அண்மைக்காலமாக இலத்திரனியல் ஊடகங்களில் அதிகமாக எழுதி வருகின்றார். லண்டனிலிருந்து வெளிவரும் தேசம் இணையத்தளத்தில் இவரது பல அரிய கட்டுரைகளும் அரசியல் ஆய்வுகளும் வெளிவந்துள்ளன.

அண்மையில் சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறையின் இறுதியாண்டு மாணவியான செல்வி எம்.ஐ.எப்.நபீலா என்பவர் 'இலங்கையில் தமிழ் எழுத்தாளர்களும் இணையப் பாவனையும்' எனும் தலைப்பில் தமிழ் ஜேர்னலிஸ்ட் எனும் இணையத்தில் 2010 டிசம்பர் 29ம் திகதி எழுதிய ஓர் ஆய்வுக்கட்டுரையில் உலகளாவிய ரீதியில் செயல்படும் 183 இணையத்தளங்களில் பி.எம்.புன்னியாமீனின் ஆக்கங்கள் இடம்பெற்றுள்ளதைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார். அத்துடன் திரு.புன்னியாமீன் தனது கட்டுரைகள் இடம்பெற்ற அந்த 183 இணையத்தளங்களின் முகவரிகளையும் பட்டியலிட்டுக் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

கடந்த ஆண்டு இறுதியிலிருந்து விக்சிப்பீடியாவுடன் திரு.புன்னியாமீனுக்கு நெருக்கமான உறவு ஏற்பட்டது. உலகளாவியரீதியில் விக்சிப்பீடியா 282 மொழிகளில் வெளிவருவதும், அதிக வாசகர்களால் வாசிக்கப்படும் இணையத்தளங்களின் வரிசையில் 5வது இடத்திலிருப்பதும் தெரிந்ததே. விக்சிப்பீடியா குழுமத்தில் தமிழ் விக்சிப்பீடியாவில் இவர் 2010 நவம்பர் 14ம் திகதி இணைந்து ஆரம்பகாலத்தில், இலங்கை எழுத்தாளர்கள் ஊடகவியலாளர்கள், கலைஞர்கள், மற்றும் வரலாற்று அறிஞர்கள் ஆகியோரை அங்கு அறிமுகம் செய்து வந்தார். பின்னாளில் தொடர்ந்து இலங்கை அரசியல், பொருளாதாரம், வரலாறு, கலைத்துவ அம்சங்கள் மற்றும் இலங்கை எழுத்தாளர்களின் நூல்கள் ஆகியவற்றை பதிவு செய்ததுடன் அண்மைக் காலமாக உலகளாவிய ரீதியில் கிரிக்கெட் வீரர்களைப் பற்றியும் எழுதிவருகிறார். மேலும் இலங்கையில் மட்டுமல்ல இந்தியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர், பர்மா, மியன்மார் போன்ற நாடுகளில் உள்ள தமிழ் முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் பற்றியும் தமிழ்பேசும் முஸ்லிம்களால் வெளியிடப்பட்ட சிற்றிதழ்கள் பற்றியும் எழுதிவருகிறார்.

தமிழ் விக்சிப்பீடியாவில் இவரின் கட்டுரையாக்கம் தொடர்பான பதிவில் பின்வருமாறு தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. நவம்பர் 14, 2010 முதல் மார்ச்சு 16, 2011 வரையிலான காலகட்டத்தில் இவர் முதலில் 500 கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். தொடர்ந்து இவரால் நம்பர் 14, 2010 முதல் ஏப்ரல், 5, 2011 வரையிலான காலப்பகுதியில் 1000 கட்டுரைகளும், ஏப்ரல் 6, 2011 முதல் மே 5, 2011 வரையிலான காலப்பகுதியில் 2000 கட்டுரைகளும், மே 6, 2011 முதல் ஜூன் 22, 2011 வரையிலான காலப்பகுதியில் 3000 கட்டுரைகளும், ஜூன் 23, 2011 முதல் ஓகஸ்ட் 22 2011 வரையிலான காலப்பகுதியில் 4000 கட்டுரைகளும், ஓகஸ்ட் 23, 2011 முதல் செப்டம்பர் 30 2011 வரையிலான காலப்பகுதியில் 5000 கட்டுரைகளும், அக்டோபர் 1, 2011 முதல் அக்டோபர் 19 2011 வரையிலான காலப்பகுதியில் 6000 கட்டுரைகளும், அக்டோபர், 20. 2011 முதல் நவம்பர் 6 2011 வரையிலான காலப்பகுதியில் 7000 கட்டுரைகளும், நவம்பர் 07, 2011 முதல் நவம்பர் 13, 2011 வரையிலான காலப்பகுதியில் 7500 கட்டுரைகளும் எழுதப்பட்டுள்ளன.

பல்வேறு சமூக, பொருளாதார பணிகளுக்குள்ளும், இடைக்கிடையே வலிந்து வாட்டி வைத்தியசாலை வரை கொண்டு சென்ற நீரிழிவின் பாதிப்புக்குள்ளும் தடம்புறளாமல், மனம் சோர்வடையாமல், இவருக்கு இத்தகைய சாதனைகளைத் தொடர்ந்து செய்யும் மன வலிமையையும், தன்னம்பிக்கையையும் வழங்கிய இறைவனின் அருளை மேலும் வேண்டி அவரை உளமார வாழ்த்தி மகிழ்வோம்.■

- கோத்தரன்

உழைப்பும் ஓர்மமும்

இவர் தமிழ் நாட்டில் பிறந்து வளர்ந்து விஞ்ஞானி ஆகித் தொழில் அதிபராகி, வெள்ளைக்காரனால் இனங்காணப்பட்டு ஏற்றமும் போற்றுதலும் பெற்றவர். கணிதத்தின் காதலனான சீறினிவாச இராமானுஜனைப்போல் இந்தியர்களால் இனங்காணப்படாது ஒதுக்கப்பட்டவர். பாடசாலை செல்லாமல் பல்கலையும் கற்றறிந்தவர். தன் தொழில் அறிவையும் ஆராய்ச்சியையும் இந்திய மண்ணுக்கு அப்பால் விளக்கிவைத்தவர். சுயமரியாதைக்காரர். சுறுசுறுப்பானவர். ஆண்மைமிக்க முரட்டுத்தனமாக வாழ்ந்தவர். சிறுமைகண்டு பொங்கும் சிந்தனையாளர். ஏழைக்காய் எதையும் இழக்கவும் தயாராக நின்றவர். எவருக்கும் பணிந்துபோகாதவர். நட்புக்கு நல்லவர். பெரியார் ஈ.வே.ராவுடன் இருந்த நட்புக்காக பெரும் இடர்ப்பாடுகளை இன்முகத்துடன் ஏற்றவர். பிடிவாதக்காரர். எடுத்ததை முடித்து அது எதுவானாலும் இழப்போ - வரவோ எதையும் சட்டை செய்யாதவர். அந்நிய நாட்டினர் இவர்பால் காட்டிய அன்பு மகத்தானது எனினும் தன் கண்டுபிடிப்புக்களை பலகோடி பணம் கிடைக்க வழியிருந்தும் பிற நாட்டினருக்குத் தர மறுத்தவர். தன் ஆய்வுகளின் பெறுபேறுகள் தன் தாய்நாட்டிற்குத்தான் உதவவேண்டும்மென்ற தேசபக்தி கொண்டவர். ஹிட்லர், முசோலினி, இங்கிலாந்தின் மன்னராக இருந்த 7ம் எட்வர்ட் என்பவர்களுடன் நேரில் உறவாடி புகைப்படம் கூட எடுத்துக்கொண்டவர். பரிச்சயமானவர். மேலை நாட்டிலும் வேட்டி சட்டையுடன் நடமாடிய விநோத மனிதர். எளிமையான சைவ உணவாளர். தன் சட்டைப் பைக்குள் “எதுவரினும் மதுவும் மாமிசமும் அருந்துவதில்லை” என்று எழுதி வைத்துக் கொண்டவர். இவர் கோயிலுக்குப் போகாத கோயம்புத்தூர்க்காரர். ஓர்மம்தான் உழைப்பின் மேன்மை என்றவர். இயற்கையே எல்லாம் என விளக்கமளித்தவர். அதனால் ‘அதிசயமனிதர்’ என்றும் ‘இயற்கை விஞ்ஞானி’ என்றும் இந்தியாவிலும் இந்தியாவுக்கு வெளியிலும் ஒரு பிரதிமையைப் பேணிவந்தவர். “என் தமிழில் இல்லாதது இல்லை” என்றவர். “எமது முளைவளம் மேல் நாட்டினரை விட விரிந்தது என்றாலும் எங்கள் சோம்பேறித்தனமும் அப்படியே இருப்பதால் ஆற்றல்கள் வெளிப்படுத்தப்படவில்லை” என அஞ்சாது உரைத்தவர். பல்வகைத் தானியங்களின் விளைச்சலை பலமடங்கு ஆக்கிக்காட்டிய - நிருபித்த மேதை இவர். இந்தியாவில் முதன் முதலில் சிறியகார் உற்பத்தியாக்கி ஓட்டிக்காட்டி வெற்றிகண்டவர். ஆட்சியரிடமிருந்து எந்த ஒத்துழைப்பையோ பட்டத்தையோ பெறாதவர். ஏன் அவர்களால் வஞ்சிக்கப்பட்டவர் அல்லது

உதாசீனப்படுத்தப்பட்டவர் என்று கூடச் சொல்லாம். சலனமற்ற வாழ்வு ஒரு ஞானியைப்போல. சபலமற்ற ஒழுக்கம் ஒரு சித்தனைப்போல. எத்தகைய அதிர்வும் இவரை ஆட்டங்காணச் செய்ததில்லை - அசைத்து வீழ்த்தியது மில்லை. எனினும் இவர் ஒரு நாத்திகப் பார்வையுடன் நடமாடிய ஞானி என்று சொல்லலாம். தமிழ்நாட்டில் முதன் முதலில் தனிப்பட்ட பேருந்து சேவையைத் தொடக்கிய பெருமகன். தனது நிறுவனத்தில் தொழிலாளர்களிடையே சிலரைத் தன் கம்பனியின் பங்குதாரராகக்கிய முதல் முதலாளி. சிலருக்கு இவர் மிகவும் கடுமையானவர்; காலம் தாமதமாக்குகிறவர்கட்கும் கடமை தவறுபவர்கட்கும். இவர்தான் தமிழகம் பெற்ற விஞ்ஞான மேதை ஜி.ஐ.நாயுடு அவர்கள்.

பிறந்த இடம் கோயம்புத்தூர் - கொங்கு நாடு என்பார்கள், அதில் 'கலக்கல்' என்ற சிற்றூர். அப்பா கோபால் துரைசாமி நாயுடு - பரம்பரையான விவசாயி. பிறந்த ஓராண்டினுள் பெற்ற தாயை இழந்தவர் ஜி.ஐ.நாயுடு. சிறுவயதில் மாமன் வீட்டில்தான் வளர்ந்தார். இவர் தோற்றம் கவர்ச்சியானது. மெலிந்த உடல்வாகு. சிவந்த நிறம், அகன்ற நெற்றி, ஆழமாக நோக்கும் விழிகள், கூர்மையான முக்கு என்று குளிர்நிலவான முகம் இவருக்கு. வெள்ளை ஜிப்பா பஞ்சவஸ்திர வேஷ்டி என்று பார்ப்பதற்கு சீராக இருப்பார் - சிறப்பாக உரையாடுவார். ஆரம்பக்கல்வி அந்த ஊர் திண்ணைப்பள்ளியில் நடந்தது. மண்ணில் விரல்தேய எழுதுவதையும் வாத்தியாரின் கண்டிப்பையும் இவர் வெறுத்தார். சின்னவயதிலேயே ஒரு சுதந்திரப்பிரியர் என்பதால் ஒரு நாள் வாத்தியார் கண்ணில் மண்ணை அள்ளித்தூவிவிட்டு மறைந்தார். மறுபடியும் அங்குபோக மறுத்துவிட்டார். மாமா இவரை வைத்திருக்க மறுத்து தந்தையிடமே திருப்பி அனுப்பி விட்டார். அப்பா இவரை அதட்டிப்பார்த்து முடியாமற் போனதால் தனது விவசாயக்காணியில் விவசாயிகளுடன் வாழவிட்டுவிட்டார். இயற்கையை ஏற்றுகிறவர் என்பதால் தோட்டத்தின் சுற்றாடல் பிடித்துப்போனது. அதிக நேரங்கள் தனிமையில் இருந்தாலும், படிக்கத் தெரிந்ததாலும் பலவித நூல்களை வாங்கிப்படிக்கலானார். தனக்குத்தானே ஆசிரியனாக அமைந்தார். நீண்டநேரம் வாசிக்கும் பழக்கம் ஏற்பட்டது. பல்வகை நூல்களின் பரிச்சயமும் அவற்றின் பாதிப்பும் ஏற்பட்டது. விஞ்ஞானம், சித்தவைத்தியம், விவசாயம், இயந்திர சாதனங்கள் உற்பத்தி என்று இவர் வாசிப்பு வரையறையின்றித் தொடர்ந்தது. மெல்ல மெல்ல அங்கிருந்து வெளியுலகை நோக்கி வரலானார். ஒருமுறை ஆங்கிலத்தில் அச்சிடப்பட்ட துண்டுப்பிரசுரமொன்று இவர்கரமெட்டியது. அதை வாசித்தறிய முடியாத இவர் இன்னொருவர் மூலம் மொழிபெயர்த்து அறிந்துகொண்டார். அது ஒரு வலி நிவாரணத் தலைம் பற்றியது. கிராமத்தில் தலைவலியால் சிரமப்படும் பலர் அவர் கைமுன் நின்றனர். அந்த மருந்தைத் தருவித்தால் இவர்கள் வருத்தம் போக்கலாமே என எண்ணினார். எப்படி எப்படியோ சிரமப்பட்டு அந்தப் 'பெயின் கில்லரை' - அது ஒரு அமெரிக்கத் தயாரிப்பு - வரவழைத்து விற்பனை செய்தார். அந்த வணிகம் வெற்றி பெற்றது. ஆக, தான் செய்த முதல் வியாபாரத்தை விற்பனையையும் சமூக சேவையையும் அடித்தளமாகக் கொண்டதாக அமைத்துக்கொண்ட மனிதர் நாயுடுதான்.

இவர் நினைத்ததை முடிப்பவர் என்பதால் - பிடிவாதக்காரர் என்பதால் கிராமத்துள் இவர் சண்டியர் எனவும் அழைக்கப்பட்டதுண்டு. அந்த ஊரில் குடியானவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வந்த குறைந்தளவான கூலியை உயர்த்துமாறு பண்ணையாளர்களை பரவலாகக் கண்டிக்கத் தொடங்கினார். இந்தச் சண்டித்தனம் அதற்கு சாதகமாகியது. வலிநிவாரணியில் கிடைத்ததன் பெரும்பகுதியை அந்த மக்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்த காலத்தில் விரும்பி வழங்கினார். அப்போது வயது இருபது. திருமணம் ஏற்பாடாயிற்று. புரோகித வழக்கங்களை புறந்தள்ளி நடந்த திருமணம் அது. அதனால் அந்தக்கிராமத்தில் ஒரு புரட்சி நடந்தது. தனது வணிக விருத்திக்காக கலக்கல் கிராமத்திலிருந்து புறப்பட்டவர் முதன் முதலாக ஒரு புகைவண்டியைப் பார்க்க நேர்ந்தது. அது நீராவியால் உந்தப்பட்டு புறப்பட்டுப் போவதை நீண்டநேரம் நினைவிழந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அப்புறம் இவரைக் கவர்ந்தது ஒரு 'மோட்டார் பைசிக்கில்'. அதை எப்படியாவது உடைமையாக்க நினைத்தவர் பணப் பற்றாக்குறைக்காக ஹோட்டல் ஒன்றில் பணியாளராகப் பணிபுரிய நேர்ந்தது. வாங்கிய பைசிக்கிளை அச்சுவேறு ஆணிவேறாகப் பரப்பினார். பின்பு பார்த்துப் பார்த்துப் பூட்டி இணைத்தார். தொழில்நுட்ப அறிவு துணை நின்றது. உதிரிப்பாகங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் அவர் கவனம் நிலைத்தது. மோட்டார் பைசிக்கில் முன்னையதைவிட அழகாக ஓடியது. இவரது முயற்சியும் முழு வெற்றியானது. எனினும் வியாபாரம் விருத்தியாகாமல் நின்றது. ஒரு பருத்தி ஆலையில் பணிக்குப் போனார். பருத்தி நெய்தலையும் நூல் நூற்றலையும் இலகுவாகக் கற்கமுடிந்தது. அதிலிருந்து வெளியேறி பருத்தி வியாபாரி ஆனார். பல லட்சங்கள் பணம் புரண்டது. திருப்பூரில் ஒரு பருத்தி மில் தொடங்கப்பட்டது. வியாபாரத்தைப் பம்பாய்வரை பரப்பியபோது பாதகமான விளைவுகள் ஏற்பட்டன. பம்பாய்க்காரர்கள் இவரை ஏமாற்றி விட்டனர். இலட்சங்கள் இழக்கப்பட்டன. 'மில்'லும் முடப்பட்டது. அப்போதும் ஆட்டங்காணாத இவர், தன் தொழிலாளிகட்குக் கொடுக்க வேண்டியதை மேலதிகமாகவே கொடுத்து முடித்தார். மீண்டும் இவர் வேலைக்குப் போகத் தொடங்கினார். எந்தச் சலனமும் இவரிடம் காணப்படவில்லை. அந்த இடம் ஒரு போக்குவரத்துத் தொழிலகம். அதன் உரிமையாளர் 'ஸ்டேன்ஸ்துரை' என்பார். இவரது விடாமுயற்சியையும் வேகத்தையும் ஏற்கனவே அறிந்திருந்தவர். 'மெகானிக்' வேலை கேட்டுப்போன இவருக்கு ஒரு பஸ்சையே கொடுத்து - அதற்கான வழிப்பாதையும் (றூட்) காட்டி அந்தப் பஸ்ஸிற்கான பெறுமதியை தவணைமுறையில் தந்திட்டார் அந்த வெள்ளைக்காரர். மீண்டும் அதிஷ்ட தேவதை இவரை அணைத்துக் கொண்டாள். அப்போது இவரிடம் இருந்தது நாலாயிரம் ரூபா மட்டுமே. பொள்ளாச்சிக்கும் பழனிக்கும் இடையில் பஸ் ஓடத்தொடங்கியது. ஓட்டுனரும் நடத்துனருமான பணியை இவரே ஒருசேர் ஆற்றினார் என்பது அதிசயமான உண்மை. அந்த நாட்கள் தன் மதியச் சாப்பாட்டை ஐம்பது காசுக்கு மேல் செலவாக்கவில்லை இவர். அப்போது பணத்தின் சேமிப்பே இவருக்கு அவசியமாக இருந்தது.

பஸ் குறித்த நேரத்தில் குறிப்பிட்ட இடத்தில் தரித்து நிற்கும் தவறாத ஒழுங்குகள் பேணப்பட்டன. 'யுனைட்டட் மோட்டர்ஸ் சேவிஸ்' என

உருவாக்கம் பெற்று நின்றது இவரது நிறுவனம். 1939ல் அது 1800 பேர்வரை பணியாற்றும் தொழிலகமாக மாறித் தொடர்ந்தது. காலம் பிந்தாத சேவை, கடமை தவறாத ஊழியர்கள், பயணிகட்கான இழப்பீட்டு முறை, கட்டுப்பாட்டு அறையூடாக பஸ் ஒழுங்குகள், இடையில் நிறுத்தப்படும் இடங்களில் பயணிகட்கான ஓய்வுக் கட்டிடங்கள், பங்குகள் சிலவற்றைத் தொழிலாளர்கட்காக உருவாக்கி ஒரு வழிகாட்டலுக்கு வித்திட்டமை என இந்தியாவிலேயே முதல்தடவையாக முற்போக்கான ஒரு தொழில் நிறுவனத்தை நிலைப்படுத்திய - நெறிப்படுத்திய பெருமை அதிசயமனிதர் நாயுடு அவர்களுடையதே. அடிக்கடி மாறு வேடத்தில் பயணித்தவர். அந்த அவதானிப்பில் சில ஊழியர்களின் வேதனத்தை உயர்த்தியவர். சிலரை தண்டணைக்குள்ளாக்கியவர். (640) அறுநூற்றி நாற்பது பூட்டுக்களைத் திறக்கக்கூடிய அதிசயமான திறவுகோலை இவர் வைத்திருந்தார். அதனால் தொழிலகத்தின் எந்தப்பகுதியையும் - எவர் இல்லாத போதும் பார்க்க முடிந்தது. உட்கார்ந்த இடத்திலேயே பஸ்கள் பயணிப்பதைப் பார்த்தார். இவர் ஏற்கனவே ஒரு 'கமெரா' நிபுணர். பஸ் டிக்கட்டுக்கான இயந்திரம் இந்தியாவில் இவராலேயே முதலில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. தனது அலுவலகத்தில் தனித்தனியான கோவைகளை வைத்திருந்தார். 'My Own Blunders' என தனிப்பட்ட கோவையொன்றையும் பயன்படுத்திய புதுமையையும் புகுத்தினார். உலகில் இன்னொரு புதுமையாக தனது பஸ்களின் பதிவுகள் சிலவற்றை செலுத்துனர்களின் பெயரில் வைத்த ஒரே முதலாளி இவரே. இத்துணை சிறப்புடன் நடத்தப்பட்ட இந்நிறுவனம் இரண்டாம் உலகப் போரின் பிற்பகுதியில் ஏற்பட்ட எரிபொருள் மற்றும் உதிரிப்பாகங்கள் தட்டுப்பாட்டால் தள்ளாடிப்போனதுடன் நட்டமடையும் நிலைக்கு வந்தது. பலநாட்கள் பல்லைக்கடித்துக் கொண்டு சமாளித்தார். ஆயினும் நட்டம் தொடர்ந்தது. துன்பப்படுத்தியது. கோயம்புத்தூரில் இவரால் கூட்டப்பட்ட பஸ் உரிமையாளர்கள் சங்கக் கூட்டத்தில் அரச ஆதரவுடன் ஒரு கூட்டுறவுத் துறையாக மாற்றித் தொடரலாமென ஒரு ஆலோசனை முன்வைத்திருந்தார். அந்தக் கூட்டத்துக்கு 'ஸ்டேன்ஸ் துரை'யே தலைமை வகித்திருந்தார். அங்கு நாயுடு பேசினார்; "இந்தியாவில் போக்குவரத்துச் சாதனங்களின் அபிவிருத்தி முன்னேற்றம் அடையவில்லை. மேல்நாட்டுக்கு நாம் எந்தவகையிலும் பின்னடைந்தவர்களல்ல. அந்த முன்னேற்றத்துக்கு முட்டுக்கட்டை போடுவது அரசு வித்துள்ள அதிகமான வரியும் அதிகாரிகளின் உதாசீனமும்" என. தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றி அனுப்பப்பட்டன. நாயுடு அவர்களின் நல்ல எண்ணத்தையும் நாட்டிற்கான விசுவாசத்தையும் அந்த மாநாடு வெளிச்சம் போட்டுக்காட்டியது. ஆனால் விசேடமாக எதுவும் நடைபெறவில்லை, ஆட்சியினர் அக்கறைப்படுத்தவுமில்லை.

1929 ஜேர்மன் நாட்டு, 'குன்ஸுலீம்' என்பவரும் அவர் துணைவியாரும் கோயம்புத்தூர் வந்தனர். அவர் ஜேர்மனியில் பெரும் றப்பர் வர்த்தகர். கோவையில் கடும் காய்ச்சலுக்கு ஆளானார். அந்தக் காய்ச்சலுடன் தங்கவசதியின்றி அவதிப்பட்டார். அறிமுகம் இல்லாத போதும் மனிதாபிமான எண்ணம் கொண்ட நாயுடு தனது 'யுனைட்' தொழிலக நிறுவன

தனியறையில் தங்குவதற்கான அனைத்து வசதிகளையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார். நன்றியுடைய அத்தம்பதியினரே பிற்காலத்தில் இவரை ஜேர்மனுக்கு அழைத்து மேன்மைப் படுத்தியவர்கள். ஜேர்மன், இத்தாலி, இங்கிலாந்து என பல ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு இவர் பயணம் தொடர வழி செய்தவர்கள். அங்கு பல கண்காட்சிகளில் இவரது சொற்பொழிவுகள் இடம் பெற்றன. ஆனால் இவர் இந்தியாவிலிருந்து புறப்பட்டபோது ஏற்பட்ட அனுபவங்கள் அலாதியானவை. கொழும்பிலிருந்து புறப்பட்ட கப்பல் இடைநடுவில் நடுக்கடலில் நான்காம் நாள் தீப்பிடித்து எரிந்தபோது இவர் நடுக்கடலில் குதித்தார். சுறாமீன்களுக்கிடையே நீந்தி இடையில் கண்ட படகொன்றில் ஏறி, தன்னுடன் தத்தளித்த மேலும் இருவரையும் காப்பாற்றி ஒரு ரஷ்யக்கப்பலை வழிமறித்து ஏமனுக்குப் போய் அங்கிருந்தே ஜேர்மன் சென்றார். இவரது தீப்புண்களைக் கண்டு ‘குன்ஸலீம்’ தம்பதியினர் தவித்துப் போயினராம். இப்படி நாயுடு அவர்கள் வாழ்க்கையில் பல போராட்டங்களில் எமனையே ஏமாற்றியவர். இவரால் நடுக்கடலில் காப்பாற்றப்பட்டவர் இரு வெள்ளைக்காரர் பெண்கள். மிக வசதிபடைத்தவர்கள். இவரை அங்கேயே தங்குமாறு வற்புறுத்தினார்களாம். ஜேர்மனியில் தங்கியிருந்தபோது ஒரு பெரிய இடத்துப் பெண்மணி இவரைத் திருமணம் செய்யுமாறு கேட்டாள். இவரிடம் அவர் சொன்னார். ‘எனக்கு வாழ்க்கையில் இரண்டு காதல்கள் கசந்து போய்விட்டன. என்னைவிட பணத்தையே விரும்புகிறார்கள். இந்தியர்கள் அன்பும் ஆதரவுமுள்ள கணவர்களாக விளங்குவார்கள். அதனால்தான் உங்களைக் கேட்கிறேன்.’ இவர் மறுத்துவிட்டார். பெண்ணைப் பணயம் வைத்துச் சூதாடிய இந்தியப் புராண நூல் கதாநாயகர்கள் பற்றி இவள் கேள்விப்பட்டதில்லைப் போலும் என எண்ணிச் சிரித்தாராம் நாயுடு.

லண்டனில் ‘ஹம்பார்க்’ இடத்துத் தெருவில் வயிற்று வலியால் ஒருமுறை இவர் மயங்கி வீழ்ந்தார் அங்கு கடமையில் இருந்த பொலிஸ் அதிகாரி இவருக்கு உதவினான். உணவும் கொடுத்தான். இவர் நன்றி சொன்ன போது அவன் சொன்னான் “இதற்குரிய பணத்தை நான் அலுவலகத்தில் பெற்றுக்கொள்வேன். இது என் கடமை” என்று. வெள்ளைக்காரர் பற்றிய உயர்வான எண்ணம் இவருக்கு மீண்டும் நிலை கொண்டது. ஒரு கடைக்காரனிடம் பல ‘பக்டரி’களை வாங்கினார். அவற்றில் மூன்று இயங்க வில்லை. இவர் அந்தக்கடைக்காரரிடம் சென்று நடந்ததைச் சொன்னார். அந்தக்கடைக்காரர் உடனே மூன்று புதியன தந்தார். இவர் வியந்து போனார்; காரணம் நான்கு நாட்களின் பின்பே இவர் திருப்பிக் கொடுத்தார் என்பதுதான். அங்கு ஒருமுறை கமராவைத் தொலைத்தார். மறுநாள் Lost Properties office என்ற இழந்த பொருள் அலுவலகத்தில் அதைப் பெறமுடிந்தது. வெள்ளைக்காரனின் நேர்மையைக் கண்டு நம்முடன் ஒப்பிட்டு வெட்கப்பட்டேன் என்கிறார் இவர். அங்கிருந்து அமெரிக்கா போனார். அங்கு பல இடங்களில் சொற்பெருக்காற்றினார். இத்தனைக்கும் இவர் தனது 47வது வயதுவரை ஆங்கிலம் நன்றாக அறிந்திருக்கவில்லை யென்பதுதான் உண்மை. ‘மிஸ்டர் நாயுடுவின் கண்டுபிடிப்புக்களை நாம் உயர்வாக மதிக்கிறோம். ஆயினும் அவர் எங்களுக்கு கொடுக்க முறுக்கிறார். அவரது பொருட்களை வாங்க ஆவலாக உள்ளோம்.’

“மிஸ்டர் நாயுடு உதார குணமுள்ள பெரிய மனிதன். ஒரு இயந்திரத்தில் ஏற்பட்ட கோளாறை எப்படிச் செம்மைப்படுத்துவது என்று சொற்ப வார்த்தைகள் மூலம் சொல்லிக் கொடுத்தார். அவர் அளித்த பொன்னான யோசனைகளின்படி நடந்ததன் பயன் இருபதாயிரம் டாலர்கள் காப்பாற்றப்பட்டன.”

இவைகள் இவருக்கு அமெரிக்கத் தொழிலதிபர்கள் வழங்கிய நன்றியுள்ள வார்த்தைகள் - நற்சான்றுகள். அமெரிக்க இயந்திரத்தை இந்தியர் ஒருவர் திருத்துவது எவ்வளவு மகத்துவமான செய்தி.

இவரது கண்டுபிடிப்புக்கள் சில; என்ஜின் அதிர்ச்சி அறியும் கருவி, கமெராவினின் ‘டிஸ்டன்ஸ்’ அட்ஜஸ்டர், பழச்சாறு பிழியும் கருவி, ஓட்டுப்பதிவு செய்யும் இயந்திரம், ரேடியோ என்பன. இவை எல்லாவற்றையும் விட இவர் உருவாக்கிய சவரபிளேடு மிக விசேடமானது. ஜேர்மனியில் ‘காபர் அஸ்பெஸ்டால்ஸ்’ நிறுவனத்தால் பரிசீலிக்கப்பட்டு இருநூறு தடவை சவரம் செய்ய முடியுமென உறுதிசெய்யப்பட்டது என்பதுதான் விந்தை. அதற்கான தொழிற்சாலையை தமிழ்நாட்டில் கோவையில் நிறுவ முயற்சிக்கப்பட்ட போது மத்திய அரசு மறுதலித்து விட்டது. கேரளத்தில் அதை அமைக்கலாமென அரசு சொன்னதை இவர் ஏற்க மறுத்துவிட்டார். பின்னர் அந்த உரிமையை ஜேர்மன் ‘பேண்ட்’ கம்பனிக்கு இவர் இலவசமாக வழங்கி விட்டார். தனது வதிவிடத்துக்கு முன்னால் ஒரு கட்டிடம் கட்டித் தனது கண்டுபிடிப்புக்களை காட்சிக்கு வைத்தார் இவர்.

அப்புறம் ஆத்திரமடைந்த நாயுடு மக்கள் கூடிநின்ற மாபெரும் கூட்ட மொன்றின் நடுவில் தன் கண்டுபிடிப்புக்கள் பலவற்றை அடித்து நொறுக்கி அழித்தார் என்கிறார்கள். இவரது இல்லத்தின் முன்பு ‘ஆக்கல் அழிவிற்கே’ என்ற பலகை இன்றுமுண்டு. இவர் கற்றவர்கட்கு ஒரு புதிர் - விடை சொல்ல முடியாத கணக்கு - விமர்சிக்க முடியாத ஆழம் கொண்ட கடல். ஆயினும் இவர் ஒரு அமிர்தம், அற்புதம் எனச் சொல்ல வேண்டும். இவர் தொடாத துறையில்லை. சித்தமருத்துவத்தில் ஆஸ்துமாவுக்கும், நீரழிவுக்கும் இவர் ஆக்கித்தந்த மருந்துகள் போற்றிப் புகழப்பட்டன. ஜேர்மனியில் இந்த மருந்துகளுக்கு மகத்துவமான பாராட்டுகள் கிடைத்தன. ஆயினும் இந்திய அரசு அதை அங்கீகரிக்கவில்லை. காரணம் நாயுடு ஒரு சுயமரியாதைக்காரர். நீதிக்கட்சிக்காரர் எனப் பெயர் குட்டப்பட்டிருந்தார். அடிக்கடி அரசை விமர்சித்தார். ஆட்சிசெய்த காங்கிரஸ் அவருக்கு அங்கீகாரம் வழங்காமலே இதுவே காரணம். வேண்டுமென்றே ஒரு தமிழ்நாட்டுக்காரரின் சாதனைகள் மறைக்கப்பட்டன. அரசியலுக்கு அப்பால் சிந்திக்க மறுக்கும் ஒரு சமூகத்தின் ஆட்சி தொடரும்வரை இந்தச் சாபக் கேடும் தலை தூக்கி நிற்கும் என்பதை நாயுடு அவர்களின் வாழ்க்கை நமக்கு உணர்த்தி நிற்கிறது.

“முகத்தில் புதையுண்ட அம்புகளால் அடிபட்டும் களிற்று அதனால் தளராது எதிர்த்து நின்று தன் பெருமையை நிலை நிறுத்தும். அதுபோல தமது

முயற்சிக்கு ஊறு வந்த விடத்தும் ஊக்கமுடையார் தளராது நின்று தமது ஆற்றலை நிலைபெறச் செய்வர்” என்று வள்ளுவம் நமது இயற்கை விஞ்ஞானி ஜி.உ.நாயுடு பற்றிய ஒரு செய்தியை நமக்கு விளக்கிவைக்கிறது எனலாம். இதோ குறள்

“சிதைவிடத் தொல்கா ரூரவோர் புதையம்பின்
பட்டுப்பா டுன்றுங் களிறு”

(ஊக்கமுடைமை - குறள்: 597)

பணிவு

மண்ணை நோக்கிக் குனிந்திருந்தது
தெருவிளக்கு.

“இந்த தெருவிளக்கு கோழையாய்க்
கைகட்டிக் குனிந்து

நிற்பதைப் பார்த்தால் வெட்கமாக இல்லையா?” என்றது
காக்கை.

நீண்ட காலமாகத் தெருவின் ஓரத்திலேயே நின்ற தென்னை.
நெருப்பானது.

“கூர்ந்து கவனி. தெருவில் ஒளியைப் பாய்ச்சி - தொண்டாற்றிக்
கொண்டே - பெருமையால் தலை வீங்கிப் போகாமல்
அடக்கத்தோடு நிற்கிறது தெருவிளக்கு.”

என்றது தென்னை

மீண்டும் “புரிகிறதா?” என்று காக்கையைப் பார்த்து அது கேட்டது.

பிறகு அது சொன்னது:-

“பணிவு வேறு
குனிவு வேறு”

நன்றி:- ‘காசி ஆனந்தன் கதைகள்’

முதன் முதலாக வெளிவந்த சீங்கள், தமிழ் சிறுகதைகளின் மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள்

சிங்களச் சிறுகதைகள் தமிழிலும் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் சிங்களத்திலும் முறையான தொகுப்பு நூல்களாக வெளிவந்த ஆண்டு 1979 எனக் குறிப்பிடலாம். இத்தொகுப்பு நூல்களில் பிரபலமான சிறுகதை ஆசிரியர்களின் சிறுகதைகள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். 'தெமள கெட்ரிகதா' என்ற பெயரில் தமிழ்க்கதைகளின் (12) சிங்கள மொழி பெயர்ப்பும், 'சேதுபந்தனம்' என்ற பெயரில் சிங்களக்கதைகளின் (12) மொழிபெயர்ப்பும் வெளிவந்தன. இம்மொழிபெயர்ப்புக்களைச் செய்தவர் கலாபூஷணம் பன்மொழிப்புலவர் த.கனகரத்தினம் (பி.ஏ.இலண்டன்) முன்னர் தமிழ்ப்பாடநூற் பகுதித்தலைவர் - பிரதம பதிப்பாசிரியர் ஆவார். கொத்தலாவல பாதுகாப்புப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் விரிவுரையாளரும் ஆவார். 'தெமள கெட்ரிகதா'வில் பிரபல தமிழ்ச் சிறுகதையாசிரியர் 12 பேரின் சிறுகதைகள் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இம்மொழி பெயர்ப்புக்கதைகள் 'அத்த' எனும் சிங்கள நாளேட்டில் முதலில் வெளிவந்தன. இதுவும் ஒரு சிறப்பாகும்.

சி.வைத்தியலிங்கம், இலங்கையர்கோன், தாளையடி சபாரத்தினம், வரதர், சு.வேலுப்பிள்ளை, டொமினிக் ஜீவா, வ.அ.இராசரத்தினம், கனகசெந்திநாதன், நீர்வை பொன்னையன், கே.டானியல், எஸ்.அகஸ்தியர், புலோலியூர் க.சதாசிவம் ஆகியோரின் சிறுகதை நூலிலிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்ட சிறந்த கதைகளே மொழி பெயர்க்கப்பட்டன.

மேலும் ஒரு சிறப்புண்டு. இச்சிங்கள மொழிபெயர்ப்பு நூல் 'ஐனதா லேகக பெரமுண' என்னும் சிங்கள முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் அங்கீகாரத்துடன் அவர்களால் பிரசுரிக்கப்பட்டு விலைப்படுத்தப்பட்டன. சிங்கள எழுத்தாளர்களின் பாராட்டுக் கூட்டங்களும் நிகழ்ந்துள்ளன. பரிசில்களும் வழங்கப்பட்டன. (அரசமொழித்திணைக்களப் பரிசில் உட்பட) அதே ஆண்டில் பிரபல சிங்களச் சிறுகதை ஆசிரியர்கள் 12 பேரின் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு 'சேதுபந்தனம்' என்ற பெயரில் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் வெளியீடாக வெளிவந்தது. இம்மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதைகளும் முதலில் வீரகேசரியில் ஒழுங்காக வெளிவந்தன. அது இந்நூலுக்குமுரிய சிறப்பு ஆகும். 'சேதுபந்தனம்' என்ற நூலின் இரண்டாம் பதிப்பு இந்தியாவில் நியுசெஞ்சுரி பதிப்பகத்தின் வெளியீடாகவும் வெளிவந்து பாராட்டுகள் பெற்றுள்ளது. இந்தியாவில் பிரபல சிங்களக்கதைகளின் முதல் அறிமுகமும் இதுவே. இந்நூலில், மார்ட்டின் விக்ரிமசிவ்று, குணதாசு, அமரசேகரா, ஓஸ்ரின் த.அல்வீஸ், ப.ஆர்.சரசந்திரா, குணசேனவிதான, ஏ.வீ.சுரவீர, லல்குணசேகர, ஜயலத் மனோரத்தன், லஷ்மி போம்புவல, டி.டி, நாணயக்காரா ஆகிய 12 பிரபல சிங்கள சிறுகதை ஆசிரியர்களின் சிறுகதைகளின் தமிழ் பெயர்ப்பு அடங்கும்.

மார்ட்டின் விக்கிரமசிவ்ரவின் சிறுகதையாகிய 'அடிமை' எட்டாவது தமிழ்ப் பாட நூலிலும் இடம் பெற்றுள்ளது.

'சேதுபந்தனம்' என் நூலின் திறனாய்வு பிரபல இந்திய பத்திரிகையான 'மஞ்சரி'யிலும் வெளிவந்தது. அத்துடன் இந்நூலிலுள்ள சிங்களக்கதை - 'தண்டணை' (கே.ஐயத்திலகவின் கதை)யும் அதில் வெளிவந்தது. அதன் ஏற்பாட்டாளர் - முனைவர் கொ.மா.கோதண்டம் ஆவார்.

மேலும் தமிழ் சிங்கள இலக்கிய உறவிற்மாக 1996 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த இலக்கிய ஆய்வு நூல் 'தமிழ் - சிங்கள இலக்கிய உறவு' என்ற பெயரில் வெளிவந்தது. இதுவும் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடாகவே வெளிவந்தது. சாகித்திய மண்டல இலக்கியப் பரிசும் கிடைத்துள்ளது. கவிதை நூல் வெளியீட்டு விழா கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்தில் கோலாகலமாக நிகழ்ந்தது. கவிஞர். செங்கதிரோன் த. கோபாலகிருஷ்ணனின் கவிதை வாழ்த்தும் நிகழ்ந்துள்ளது. ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் கவிதை வாழ்த்தும் இடம்பெற்றது.

அன்றைய விழாவில் தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள் உட்படச் சிங்களப் பேராசிரியர்கள் J.B.திசாநாயக்க. சுனில் ஆரியர்தன் என்போரும் குணசேனவிதான, மடுளுகிரியே விஜயர்தன், நந்தாமாலினி ஆகியோரும் கலந்து சிறப்பித்தனர். அடுத்து சிறுவர்கள் வளர்ந்தோர்களுக்கான பாடல்கள் தமிழ் சிங்களம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் 2002 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்தது. 'பாட்டுப்பாடுவோம்' (Let Us sing) என்ற கவிதைத் தொகுப்பு II நூலாக வெளிவந்தது (நூதனமான முறையில் தமிழ் சிங்கள உச்சரிப்புகளுடன்)

இலங்கை வாழ் மக்களிடையே தேசிய ஒற்றுமை, சமாதானம், ஐக்கியம் என்பவற்றை ஏற்படுத்திய உன்னத நோக்கிற்காக இலங்கைத் தேசிய நூலபிவிருத்திச் சபை, உயர்கல்வி அமைச்சு என்பவற்றின் பாராட்டிதழும் பரிசில்களும் கோலாகலமாக நிகழ்ந்துள்ளன. மேலும் லாம்ஸன் வீரசேகர என்பவர் சிங்களத்தில் எழுதிய 'காப்புறுதிப் பூடகையும் நடைமுறைகளும் (1989)' என்ற சிங்கள நூலை மொழி பெயர்த்தவரும் பன்மொழிப் புலவர் த.கனகரத்தினம் அவர்களே. இதுவும் காப்புறுதி பற்றி முதன் முதலில் வெளிவந்த நூலாகவும் வரவேற்புப் பெற்றுள்ளது.

தமிழ் சிங்கள மொழிகள் சம்மந்தமாக உயர்வாக இன்னொருவிடமும் உள்ளது. இந்தியா மலேசியா, மொறியசியஸ் நாடுகளில் நிகழ்ந்த உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடுகள் எல்லாவற்றிலும் பன்மொழிப்புலவர் பங்கு பற்றி ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் படித்துள்ளார். அவருடைய ஆராய்ச்சிக்கட்டுரைகள் சிறப்பாகத் தமிழ் சிங்கள இலக்கிய, இலக்கண சம்பந்தமாகவே அமைந்திருந்தன.

உ+ம்

1. தமிழ் சிங்கள தூதுகாவியங்கள்
2. வீரசோழியமும் சிங்கள சித்தச்சங்கராவும்
3. தமிழ் பாளிமொழி இலக்கியத் தொடர்பு
4. திருக்குறளும் (பாளி) புத்ததம்மபதமும்

வாழ்க்கைத் தடம் - 05

- அன்புமணி

06.03.2010 அன்று பவளவிறாக்கண்டு அகவை எழுபத்தைந்தைத் தாண்டியும் சிந்தும் கலை சினைக்கிய செயற்பாடுகளில் சுறுசுறுப்பாக கியங்கி கொண்டிருக்கும் மூத்த எழுத்தாளர் அன்புமணி (கிரா.நாகலிங்கம்) அவர்கள் தனது வாழ்க்கை வரலாற்றினை 'வாழ்க்கைத் தடம்' என்ற தலைப்பினை சிங்கி 'செங்கதிர்' வாசகர்களுக்கு வடித்துத் தருகிறார்.

எனது திருமணம், இல்லறம் புதிய பாடசாலைகள் அமைத்தல்

கௌரவ தகாநாயக்கா கல்வி அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் கல்வித் துறையில் ஒரு புதிய திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தினார். அதன்படி, தனிப்பட்ட முறையில் யாராவது பள்ளிக்கூடம் அமைத்துப் பிள்ளைகளைத் தொடர்ந்து படிப்பித்து வந்தால் அந்தப் பாடசாலையையும் அதில் படிப்பிக்கும் ஆசிரியர்களையும் அரசாங்கம் பொறுப்பேற்கும்.

இதற்காக R2 பத்திரத்தில் கல்வித்திணைக்களம் ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பிக்க வேண்டும். இதன்படி ஏற்கனவே உள்ள ஒரு பாடசாலையின் 2 மைல் தூரத்தில் புதியபாடசாலை இருக்க வேண்டும். அந்தக் காலகட்டத்தில் நிறையப்பேர் இவ்வாறான பாடசாலைகளைக் கட்டி ஆசிரியர்களுடன் அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைத்தனர். அரசாங்கம் அங்கீகரித்ததும், ஆசிரியர்கள் குறைந்தபட்ச தகைமை க.பொ.த.(சா/த) பெற்றிருந்தால் அவர்களை ஆசிரியர்களாக அங்கீகரித்து நியமனக் கடிதங்களை வழங்கும்.

கல்வித்திணைக்களத்தில் இந்த Subject க்கு நானே பொறுப்பாக இருந்தேன். இவ்விடயம் தொடர்பாக நிறையப் பேர் என்னை வந்து சந்தித்தனர். நானும் முடிந்தவரை துரிதமாக நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டேன். கல்குடா, மட்டக்களப்பு வடக்கு, மட்டக்களப்பு தெற்கு, பட்டிநுப்பு என நான்கு வட்டாரக் கல்வி வலயங்கள் இருந்தன. இந்த வட்டாரக் கல்வி அதிகாரிகளே R2 பத்திர அறிக்கை சமர்ப்பிப்பதற்குப் பொறுப்பாக இருந்தனர்.

பூநொச்சிமுனைப்பாடசாலை

அந்த நாட்களில் (1963) பூநொச்சிமுனை என்றொரு கிராமத்தில் இவ்வாறான பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தது. இக்கிராமம் காத்தான்குடியை அண்மித்ததாக நாவற்குடா கிராமத்துடன் சேர்ந்திருந்தது. பிரதான வீதியில் இருந்து 1/2 மைல் தூரத்தில், கடற்கரைப்பக்கமாக அக்கிராமம் இருந்தது. இந்த பூநொச்சிமுனைப் பாடசாலையில் ஆரையம்பதியைச் சேர்ந்த பார்வதி என்பவர் ஆசிரியையாகக் கடமை ஆற்றி வந்தார்.

அவர் தினமும் ஆரையம்பதியிலிருந்து பூநொச்சிமுனைக்குச் சென்று கல்வி கற்பித்து விட்டு மதியம் 1 மணிக்கு வீடு திரும்ப வேண்டும். பஸ் பயணம் சங்கடம் என்பதால் ஒரு வாடகை கார் தேடினார்கள். எனது தம்பியைப் பிடித்தார்கள். அக்கார் ஒவ்வொரு நாளும் ஆரையம்பதியில் இருந்து செல்வதால் அதில் நானும், முன்சீற்றில் இருந்து பயணிக்கலாம் என்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

தினமும் தம்பியாரின் வாடகைக்கார் (EN. 4003) ஆரையம்பதியில் இருந்து புறப்படும். முன்சீற்றில் நான் இருப்பேன். பின்சீற்றில் பார்வதியும் அவரது பாடசாலைப் பிள்ளைகளும் இருப்பார்கள். போகும்போது அவர்களை பூநொச்சிமுனையில் இறக்கிவிட்டு என்னை மட்டக்களப்பில் கல்வித்திணைக்களத்திற்குக் கொண்டு செல்வார்கள். என்னை அங்கே இறக்கிவிட்டு வாடகைக்கார் நிலையத்துக்குச் செல்வார். மதியம் 1மணிக்கு பூநொச்சிமுனை சென்று பார்வதியையும் பிள்ளைகளையும் ஏற்றிக் கொண்டு ஆரையம்பதிக்குச் செல்வார்.

மாற்றுக்கலியாண ஏற்பாடு

நாங்கள் ஒன்றாகப் பயணம் செய்தாலும் பயணத்தின்போது ஒருவார்த்தை கூடப் பேசியதில்லை. ஆனாலும் எங்கள் பெற்றார் (இருவீட்டாரும்) எங்களுக்கான திருமணப்பேச்சில் ஈடுபட்டனர். இருவீட்டாரிடமும் வீடுவளவைத் தவிர வேறு சீதனம் இல்லை. அதனால் ஒரு ஆலோசனை முன்வைக்கப் பட்டது. இருவீட்டவரும் 'மாற்றுக்கலியாணம்' ஏற்பாட்டைச் செய்து கொள்ளலாம் என்ற ஆலோசனைதான் அது. பார்வதியின் அண்ணா க.செல்லத்தம்பி இலக்கிய உலகில் ஆரையூர் இளவல் என அறியப்பட்டவர். நல்ல தோற்றமான ஆள். அவர் முன்பு அம்பாரையில் ஒரு GODB அலுவலகத்தில் இலகிதராக வேலை செய்துவிட்டு 01.05.1963 முதல் கிராம சேவகர் நியமனம் பெற்றிருந்தார்.

இருவருக்குமே திருமணச் சந்தையில் நல்ல கிராக்கி இருந்தது. எனது தங்கையார் செல்வி தவமணிதேவி மட்ட/ஆனைப்பந்தி மகளிர் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்தார். இசைத் துறையில் ஆர்வம் கொண்டவர்.

எங்கள் மாற்றுக் கல்யாணப் பேச்சு வலுப்பெற்றதும் அவர் பாடசாலை செல்வதை நிறுத்திவிட்டார். திருமணப் பேச்சை நீட்டுவதில் அர்த்தம் இல்லை என்பதால் விரைவில் திருமணப்பதிவை வைக்கவேண்டும் என இருவீட்டாரும் தீர்மானித்தனர்.

அதன்படி 29.06.1964ல் இரு திருமணங்களும் கச்சேரியில் பதிவு செய்யப்பட்டன. அப்படியே எங்கள் குடும்பம் 'லேக் ஸ்ரூடியோ'விற்குச் சென்று, திருமணப் பதிவு நினைவாகப் புகைப்படம் ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டது. அதில் எனது தந்தையார் வைரமுத்து தாயார் பொன்னர் தங்கப்பிள்ளை, மாமனார் பொன்னர் காத்தமுத்து இடம் பெறுகின்றனர். ஒரே ஒரு நினைவுச்சின்னம்.

சனிக்கிழமைப்பயணங்கள்

இதற்கிடையில் பார்வதி ஆசிரியர் கலாசாலைப் பரீட்சையில் சித்தி எய்தி தைமாதம் 1963 முதல் மட்டக்களப்பு ஆசிரியர் கல்லூரியில் சேர்ந்திருந்தார். திங்கட்கிழமை காலை ஆசிரிய கலாசாலைக்குச் சென்று வாரம் முழுவதும் விடுதியில் தங்கியிருந்து படித்துவிட்டு சனி மதியம் 1மணிக்கு ஆரையம்பதி செல்வார். ஒரு நாள் கல்வித்திணைக்களத்தில் நான் இருந்தபோது ஒரு தொலைபேசி வந்தது.

ஆசிரியர் கலாசாலை இலிகிதரும் முன்னர் என்னுடன் கல்வித் திணைக்களத்தில் வேலை செய்தவருமான திரு.இரத்தினசிங்கம் பேசினார். “அன்பு! உங்கட மனைவி இந்தா நிக்கிறா. நீங்கள் மத்தியானம் கல்லூரிக்கு வந்து அவரை ஏற்றிக் கொண்டு ஆரையம்பதிக்குச் செல்ல வேண்டுமாம்.” எனக்கு இப்ப அதிர்ச்சி! சனிக்கிழமைகளில் அலுவலகம் 1மணியுடன் மூடப்படும். அதனால் இந்த ஏற்பாடு எனக்கு வசதியாகவே இருந்தது. அன்று முதல் நான் மட்டக்களப்பு வாடகைக்கார் நிலையத்துக்கு வந்து தம்பியிடமிருந்து காரை எடுத்துக்கொண்டு ஆசிரிய கலாசாலைக்குச் சென்று பார்வதியை ஏற்றிக்கொண்டு அப்படியே கல்லடி கடற்கரைக்குச் சென்று சிறிதுநேரம் காற்று வாங்கிவிட்டு அப்படியே மட்டக்களப்பு வாடகைக்கார் நிலையத்துக்கு வருவேன். தம்பியார் (நல்லையா) எங்கள் இருவரையும் ஏற்றிக்கொண்டு ஆரையம்பதிக்கு வருவார். எங்கள் வீட்டில் கார்போட இடமில்லை என்பதால் பார்வதியின் வீட்டிலேயே கார்போடப்பட்டது. எங்கள் இருவருக்கும் திருமணப்பதிவு நடந்து விட்டபடியால் நாங்கள் ஒன்றாகப் பயணம் செய்வதை ஆட்சேபிக்கவும் இடம் இருக்க வில்லை.

திருமணம்

இவ்வாறு ஆசிரிய பயிற்சி முடியும் வரை (1964 - 1965) எங்கள் காதல் பயணம் தொடர்ந்தது. இப்படியே விடுவது பொருத்தமில்லை என உணர்ந்த எமது பெற்றோர், எங்கள் இருவரது திருமணத்தையும் விரைவில் செய்ய வேண்டும் என இருவீட்டாரும் எங்களை நெருக்கினர். அதன்படி 14.07.1967ல் எங்கள் திருமணம் நடந்தது. மட்டக்களப்பு ஆனைப்பந்தி விநாயகர் ஆலயத்தில் அதிகாலை 5 மணிக்குத் திருமணம். பெண்வீட்டார் ஒரு ‘வேனி’லும் எங்கள் வீட்டார் ஒரு ‘வேனி’லும் ஆனைப்பந்திக்குச் சென்றோம். அப்போது கல்வித்திணைக்களத்தில் கடமை ஆற்றிய எனது Boss திரு.எஸ். இராமலிங்கம் கணக்காளர் அந்த அதிகாலை வேளையிலே ஆனைப்பந்திக் கோயிலுக்கு வந்து எங்கள் திருமணத்தை நடாத்திவைத்தார்.

மணப்பந்தல் எதுவும் கிடையாது. வசந்த மண்டபத்தில் குருக்கள் ஹோமம் வளர்த்து எங்கள் திருமணத்தை நடாத்தி வைத்தார். அன்று முதல் இன்றுவரை என் நண்பனாக இருக்கும் வே.அருணாசலம் எனக்குத் துணையாக நின்று சகல நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டார். பல வருடங்களாக ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் இவரே என்னை

மட/ஆணைப்பந்திப் பிள்ளையார் கோயிலின் மாலைவேளைப் பூசைக்கு அழைத்துச் செல்வார். அவர் எனது உடன்பிறவாச் சகோதரன். திருமணத்தின் போது அவர் 'திருவாசகம் மூலமும் உரையும்' என்ற சிறந்த சமயநூலைத் திருமணப்பரிசாக வழங்கினார். அது இன்றும் என்னிடம் பத்திரமாக உள்ளது.

உல்லாசப்பயணங்கள்.

திருமணத்திற்கு முன்னும் பின்னும் நாங்கள் பல இடங்களுக்கு யாத்திரை சென்றோம். கொழும்பு (அருணாசலத்தின் அண்ணர் பொன்னம்பலம் PC தங்குமிட உதவி), கண்டி(தங்கவடிவேலின் நண்பர்கள் உதவி) திருக்கேதீச்சரம் (2குழந்தைகளுடன்), அநுராதபுரம்(சிலநண்பர்கள் உதவி) முன்னேஸ்வரம்(திரு.லோகநாதன் குடும்பத்தவர் உதவி), நீர்கொழும்பு (ஆப்த நண்பன் ஐ.சிவானந்தராசா உதவி), கதிர்காமம்(குடும்பப் பயணம்). மேற்கண்ட ஒவ்வொரு இடத்திலும் இடம்பெற்ற சம்பவங்களை விஸ்தாரமாக வர்ணிக்க வேண்டும். அதற்கு இடமில்லை. ஆனாலும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போது அவ்வப்போது தொட்டுக் கொள்வேன்.

இப்போதைக்குச் சுருக்கமாகச் சில விஷயங்களைக் கூறுகிறேன். கொழும்புக்கு நாங்கள் சென்றபோது பிரபலமான கண்காட்சி ஒன்று 'ரேஸ்கோஸ்' மைதானத்தில் நடைபெற்றது. அதற்கு அனுமதி பெறுவதே கஷ்டம். நல்லவேளையாக முன்பு எமது கல்வித் திணைக்களத்தில் பணிப்பாளராகக் கடமையாற்றிய V.G.B முனிசிங்க அங்கு கடமையாற்றினார். அவர் மூலம் சிரமம் இன்றி அனுமதிச்சீட்டுக்களைப் பெற்று உள்ளே சென்றோம். இரவு வெகுநேரம் வரை கண்காட்சியைப் பார்த்தோம். பின்னர் இருப்பிடம் திரும்பினோம். திரு.வே.பொன்னம்பலத்தின் வீட்டில் தங்கினோம். மறுநாள் மிருகக் காட்சிச்சாலை, விக்ரோறியாப் பூங்கா, கோல்பேஸ் முதலிய இடங்களைப் பார்த்தோம். எனக்கு இவை புதியதல்ல. ஆனால் மனைவிக்கு இவை புதியனவே. அதனால் அவர் எல்லாவற்றையும் ரசித்துப் பார்த்தார்.

அநுராதபுர பயணம்

நீர்கொழும்பு சென்றிருந்தபோது அப்போது அங்கு 'ஜெயில் காட்'டாகக் கடமையாற்றிய ஐ.சிவானந்தராசா வீட்டில் தங்கினோம். இரவே புறப்பட்டு விட்டோம்.

முனிஸ்வரம் சென்றிருந்தபோது, முன்பு கல்வித்திணைக்களத்தில் என்னுடன் கடமைபார்த்த லோகநாதன் வீட்டில் தங்கினோம். அன்று சிவராத்திரி. ஆனாலும் தூக்கக் கிறக்கத்தினால் பாதியில் எழுந்து லோகநாதன் வீட்டுக்கு வந்துவிட்டோம். அநுராதபுரம் சென்றிருந்த போது பல இடங்களைச் சுற்றிப்பார்த்தோம். மிகுந்தல மலையில் ஏறினோம். ஏறும்போது காற்று ஆளைத் தள்ளிக் கொண்டு சென்றது. நல்லவேளையாக மலையிலிருந்து பத்திரமாக கீழே இறங்கினோம். பாடப்புத்தகத்தில் மட்டுமே பார்த்த பல சிற்பங்களை (காதலர்கள், குதிரையும் மனிதனும்)

இங்கு நேரிலேயே பார்க்கமுடிந்தது. திருக்கேதீஸ்வரம் சென்றபோது கைக் குழந்தைகள் இருவரையும் (அன்பு, அருள்) உடன் கொண்டு சென்றோம். சிரமமான பயணம்தான். ஆனாலும் பஸ்ஸில் சென்று அங்கு ஒரு 'ஓட்டோ' பிடித்து முக்கியமான இடங்களைச் சுற்றிப்பார்த்தோம். இரவு அங்கு தங்குவதைத் தவிர்ந்து அநுராதபுரம் சென்று அங்கு ஒரு நண்பர் இல்லத்தில் தங்கினோம்.

மேலும் சில பயணம்

கண்டிக்குச் சென்றபோது நண்பர் தங்கவடிவேல் (அமரர்) ஏற்பாடு செய்திருந்த ஒரு இல்லத்தில் தங்கினோம். இரவு 'ஓடியன்' தியேட்டரில் 'புதிய பறவை' படம் பார்த்துவிட்டு இல்லம் திரும்பினோம். அங்கு எங்களுக்கு வேண்டிய எல்லா ஏற்பாடுகளும் கச்சிதமாகச் செய்யப் பட்டிருந்தன.

யாழ்ப்பாணம் சென்றிருந்தபோது கல்வித்திணைக்கள நண்பர் இரா. புவனேந்திரன் வீட்டில் தங்கினோம். அவருக்கு அப்போதுதான் திருமணமாகியிருந்தது. மாமனார் வீட்டில் தங்கிருந்தார்.

எங்களை யாழ்ப்பாணத்தில் கோட்டை, முற்றவெளி, கீரிமலை முதலிய இடங்களுக்கெல்லாம் அழைத்துச் சென்று அன்றிரவு யாழ்ப்பாணம், திறந்தவெளி அரங்கில் பிரபல நகைச்சுவை நடிகர் கே.ஏ.தங்கவேலுவின் நாடகம் ஒன்று நடந்தது. அதையும் பார்த்துவிட்டு புவனேந்திரன் தம்பதிகளுடன் வீடு திரும்பினோம்.

திருகோணமலைக்கு, விமானத்தில் பயணம் செய்தோம். பல இடங்களையும் சுற்றிப்பார்த்துவிட்டு கோணேசர் ஆலயம், கன்னியா வென்னீர் ஊற்று, பத்திரகாளியம்மன் ஆலயம், கடற்கரை, நகரமண்டபம் எல்லாம் பார்த்து இரவில் தங்குமிடம் திரும்பினோம். முன்பு மட்டக்களப்பில் அஞ்சல் அதிபராகக் கடமை ஆற்றிய புண்ணியமூர்த்தியின் இல்லம் அது. எனது உற்ற நண்பர் வே.அருணாசலம் இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்து உதவினார்.

இல்லறம்

கவலை இல்லாத நாட்கள் அவை. காலம் ஓடியதே தெரியவில்லை. அன்பும் பண்பும், அறிவும், அழகும் நிரம்பிய என் இல்லத்தரசி பார்வதி என் இல்லறத்தைச் சொர்க்கமாக்கினார். எங்கள் திருமணம் ஆனைப்பந்தி பிள்ளையார் கோயிலில் நடந்தாலும் திருமண வரவேற்புக்கு மண்டபம் எதையும் ஒழுங்கு செய்யவில்லை.

அவ்வாறே எனது மைத்துனர் ஆரையூர் இளவலினதும் எனது தங்கை தவமணியினதும் திருமணம் எங்கள் வீட்டிலேயே நடந்தது. திருமண வரவேற்புக்கு மண்டபம் எதையும் ஒழுங்கு செய்யவில்லை. திருமண வரவேற்பும் வீட்டிலேயே நடந்தது. அப்போது என் தாயாரும், தந்தையாரும்

அவ்வீட்டில் இருந்தனர். ஒவ்வொரு நாளும் அலுவலகம் விட்டதும் அங்கு சென்று அவர்களைப் பார்ப்பேன். எனது மைத்துனர் ஒரு இலக்கியவாதி என முன்பு குறிப்பிட்டுள்ளேன். ஏராளமான நாடகங்களை எழுதி நெறியாள்கை செய்து அரங்கேற்றியிருந்தார். அதனால் அவர் ஆரையம்பதி மட்டுமல்லாது மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலேயே சிறந்த நாடக ஆசிரியர் என்று புகழ் பெற்றிருந்தார்.

பிற்காலத்தில் எனது தந்தையாரும், தயாரும் ஆரையம்பதி தொங்கலில் உள்ள முந்திரி வளவுக்குச் சென்றுவிட்டனர். தங்கையின் குடும்பம், எங்கள் வீட்டில் நிம்மதியாகக் காலம் கழிந்தது. குழந்தைச் செல்வங்கள் பெருகின. எனது தந்தையார் காலமானபின், தாயார் மீண்டும் தனது வீட்டுக்கு வந்து விட்டார். பேரக்குழந்தைகளைப் பராமரிப்பதே அவரது பிரதான வேலையாக இருந்தது.

பிள்ளைகள் விபரம்

நான் 'இல்லத்தரசி' என்ற ஒரு சிறுகதை எழுதினேன். அது எங்கள் இல்லற வாழ்வின் அச்சொட்டான படப்பிடிப்பு. பிற்காலத்தில் இந்தத் தலைப்பிலேயே எனது முதற் சிறுகதைத் தொகுதி வெளிவந்தது.

எனது இல்லத்தரசியின் ௪௫ இணையற்ற அன்பினால் எங்கள் இல்லறம் செழித்தோங்கியது. பிள்ளைச் செல்வங்கள் நிறைந்தன. அவர்கள் விபரம் வருமாறு..

- (1) அன்புச்செல்வன் - நெதர்லாந்தில் தங்கிவிட்டார்
- (2) அருட்செல்வன் - மக்கள் வங்கி முகாமையாளர்
- (3) திருச்செல்வன் - வேலைதேடும் படலம்
- (4) திருநிறைச்செல்வி - அகாலமரணம்
- (5) தவச்செல்வன் - அகாலமரணம்
- (6) சிவச்செல்வன் - விரிவுரையாளர், மட் /ஆசிரியர் கலாசாலை
- (7) பொன்மனச்செல்வன் - வேலைதேடும் படலம்
- (8) பூவண்ணச்செல்வன் - கொழும்பில் தனியார் நிறுவனத்தில் வேலை

பலர் என்னிடம் கேட்பார்கள் "வேலையில்லாத உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு உங்களால் ஒரு நல்லவேலை தேடிக் கொடுக்க முடியவில்லையா?" 'முடியவில்லை' என்பதே என் பதில். காரணம் எங்களுடைய காலத்தில் நேர்மையாக நியமனங்கள் நடந்தன. இப்போது அப்படியில்லை. எல்லாம் எக்கச்சக்கமாக விலையேறி விட்டன. ரூ.5லட்சத்துக்குக் குறையாமல் எந்தவேலையையும் பெறமுடியாது (அதைப் பெறும் நுட்பமும் எனக்குத் தெரியாது). நினைத்துப் பார்க்கிறேன். மிகவும் இளம் வயதில் எனக்கு வேலை கிடைத்தது. என்பிள்ளைகள் பரீட்சை எழுதி 'பாஸ்' செய்து நேர்முகப் பீட்சைக்குத் தோற்றி நியமனம் பெற்றார்கள். இப்போது அப்படியில்லை என்ன செய்வது?

(தொடரும்....)

பேராசிரியர் வளமுக்குரு பக்கம்....

1950, 60களிலே நாம் பாடசாலையிற் கல்வி பயின்ற காலங்களிலே அறிவும், ஆளுமையும், நேர்மையும், ஒழுக்கமும், அர்ப்பணிப்பும் மிக்க பாடசாலை அதிபர்கள் பலரைக் கண்டுள்ளோம். அவர்களின் குணம்சங்கள் பற்றிக் கேட்டுள்ளோம்.

மட்டக்களப்பு சிவானந்த வித்தியாலயத்திலே கணபதிப்பிள்ளை, தியாகராசா - வந்தாறுமுலை அரசினர் மத்தியகல்லூரியில் சவரிமுத்து, இராஜதுரை - சென்ற மைக்கல் கல்லூரியில் அருட்தந்தை பீரிஸ் - அரசினர் கல்லூரியில் (இன்றைய இந்துக்கல்லூரி) சிவசிதம்பரம், சபாரத்தினம், சின்னத்துரை - மத்திய கல்லூரியில் சின்னையா, பிறின்ஸ் காசிநாதர் - வின்சன்ட் மகளிர் கல்லூரியில் திருமதி சின்னையா, திரவியம் இராமச்சந்திரன் - அரசடி மகாவித்தியாலயத்தில் (இன்றைய மகாஜனக் கல்லூரி) வணசிங்கா என நீளும்.

ஓவ்வொரு அதிபர்களும் ஒவ்வொரு ஆளுமைதான். வெள்ளை வெளேரென்ற உட்புகளுடன் நெஷனல், வாலாமணி, சால்வை, கோட், சூட், ரை என அவர்களின் தோற்றம் கண்முன் விரிகிறது.

தமது தோற்றம், நடத்தை, செயற்பாடுகள், ஒழுங்கு, பரந்தமனப் பான்மை, கண்டிப்பு, மாணவர் மீது அக்கறை, அநியாயத்திற்கு எதிராக அஞ்சாது குரல் எழுப்புதல் என்ற குணாதிசயங்கள் காரணமாக அவர்கள் மீது மாணவர்கள் பயம் கலந்த மரியாதை வைத்திருந்தனர். சமூகம் அவர்கள் மீது பெருவிருப்பும் மரியாதையும் வைத்திருந்தது.

அவர்கள் பாடசாலைத் தலைவர்கள் மாத்திரமன்று சமூகத் தலைவர்களாகவுமிருந்து வழிகாட்டிகளாகத் திகழ்ந்துள்ளனர். தத்தம் துறைகளில் துறைபோன அறிவு மிக்க இவர்கள் மாணவர்க்கான கல்வி பற்றி அறிவு ரீதியாகவும், அனுபவ ரீதியாகவும் அறிந்திருந்தனர். கல்வி மூலம் மாணவன் அல்லது மாணவி பல் திறனும் ஆளுமையுமுள்ள ஒரு பிரஜையாக உருவாவதில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருந்தனர்.

காலை 7.00 மணிக்கு பாடசாலை செல்லும் அவர்கள் மாலை 5.00 மணிக்குத்தான் வீடு திரும்புவார்கள். அன்று பாடசாலைகள் இரண்டு நேரங்கள் நடைபெற்றன. பாடசாலை விட்ட பின்னர் கூட பின்னிலையிலிருந்த மாணவர்கட்கு பிரத்தியேக வகுப்புகள் இவர்களால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தன.

பாடசாலைக் கல்விக்கும் அப்பால் மாணவர்களை புறக்கிருத்திய வேலைகளில் அதிகம் ஈடுபடுத்தினர். மாணவர்கள் உடற்பயிற்சியிலும் விளையாட்டுக்களிலும் ஈடுபட்டு உறுதி மிகுந்த உடல் உள்ளவர்களாகவும் இலக்கியம், நாடகம், சங்கீதம் ஆகிய கலைகளில் ஈடுபட்டு வளம் மிக்க மனம் உள்ளவர்களாகவும் வளர்வதில் மிகுந்த அக்கறை எடுத்தனர். சில அதிபர்கள் ஒவ்வொரு மாணவர்களையும் அவர்களின் பின்னணிகளையும் தனித்தனியாக அறிந்து வைத்திருந்ததுடன் அம்மாணவர்களின் பெற்றோர்களுடனும் தொடர்பு வைத்திருந்தனர்.

இவர்கள் அதிபர்கள் மீது மிக மதிப்பும், நம்பிக்கையும் வைத்திருந்தனர்

விளையாட்டுப் போட்டிகளிலோ, தமிழ்மொழிப் போட்டிகளிலோ, நாடகப் போட்டிகளிலோ தமது பாடசாலை மட்டுமே முதலிடம் பெறவேண்டும் என்ற போட்டி மனப்பாங்குடன் மாணவர்களை இவர்கள் வளர்க்கவில்லை.

மற்றவர்களின் வெற்றியையும் மதிக்கின்ற - பாராட்டுக்கின்ற மனத்தினராக மாணவர்களை இவர்கள் உருவாக்கினர்.

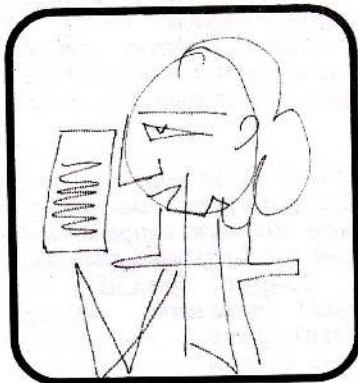
கல்வி அதிகாரிகளும் இவ் ஆளுமைகளுக்கு மிகுந்த மதிப்பளித்தனர். பாடசாலையைப் பார்க்கவரும் பணிப்பாளர் தொடக்கம் ஏனைய அதிகாரிகள் வரை இவ்வதிபர்களின் முன்னால் மரியாதையுடன் பவ்வியமாக அடக்க ஒடுக்கமாக நடந்து கொண்டனர். அவ் அதிபர்களின் ஆளுமை அத்தகையது.

அதிபர் ஆளுமையென்பது மிக மிகப் பெரியது. அந்த ஆளுமைக்குக் கல்வித்திணைக்களம் கட்டுப்பட்டது. அதிகாரிகள் கட்டுப்பட்டனர். பெற்றோர்கள் கட்டுப்பட்டனர். அது ஒரு காலம்.

அன்று ஆளுமையற்ற அதிபர்களும் இல்லாமலில்லை. ஆனால் ஆளுமையுள்ளோரே பெரும்பாலானோர். இன்று ஆளுமையுள்ள அதிபர்கள் இல்லாமல் இல்லை. ஆனால் அத்தகையோர் சிறுபான்மையினர். பெரும் கல்வித்தராதரமின்மையுடன் நிர்வாக திறமையுமற்ற பலர் பல்வேறு செல்வாக்குளால் அதிபர்களாக வந்து விடுகிறார்கள். இது பெரும் அவலம்: ஆளுமையற்ற தலைமைகளின் கீழ்வரும் மாணவ சமூகம் ஆளுமையுள்ள சமூகமாக வளர முடியுமா?

மீண்டும் ஒரு காதல் கதை

17

- திருக்கோவில்
யோகா.யோகேந்திரன்

கடிதத்தை வாசித்த ராதாவுக்கு தன் இயலாமையை - ஏமாற்றத்தை ஜீரணிக்க முடியவில்லை. இனி நினைப்பதற்கோ, காத்திருப்பதற்கோ எதுவுமில்லை. கண்ணன் அத்தானுக்கு வாக்களித்தபடி அவரை மணந்து கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

அதிர்ஷ்டவசமாக தனக்கும் ஜயலத்துக்குமான நட்பு கண்ணனையும் தன் பெற்றோரையும் தவிர வேறு யாருக்கும் தெரியாது. அல்லது ஜயலத்தை விரும்பிவிட்டு கண்ணனைத் திருமணம் செய்தால் கண்ணன் அத்தானுக்கு கௌரவக் குறைவாக இருக்கும். அந்த வகையில் அவள் ஆறுதலடைந்தாள்.

பகல் உணவுக்காக வீடு வந்த ராதா சாப்பாட்டு மேசையில் பிரித்தபடி கிடந்த கண்ணனின் கடிதத்தைக் கண்டாள். ரங்கநாதனுக்கு அக்கடிதம் முகவரியிடப்பட்டிருந்தது. கடிதத்தை எடுத்து வாசித்தாள். அவள் சாப்பிட வரும்போது வாசிக்க வேண்டும் என்றுதான் அக் கடிதம் 'டைனிங் டேபி'ளுக்கு வந்தது. இது அவ்வீட்டின் நடைமுறைகளிலொன்று.

திருமணத்திற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய ஆரம்பிக்குமாறும் இன்னும் இருவாரத்தில் வந்து சேர்வதாகவும் தான் வந்து பத்துப்பன்னிரண்டு நாட்களிலாவது திருமணம் நடக்க வேண்டுமென்றும் எழுதியிருந்தான் கண்ணன்.

சாப்பிட உட்கார்ந்த ராதாவுக்கு உணவு இறங்க மறுத்தது. எல்லாப் பக்கத்தாலும் தனக்கான கயிறு இறுக்கப்படுவது போன்றதொரு உணர்வு! மகளின் சங்கடத்தைப் புரிந்து கொண்டவரான ரங்கநாதன், வாசித்துக் கொண்டிருந்த பத்திரிகையை வைத்துவிட்டு எழுந்து மகளருகில் வந்தார்.

“என்னமா சாப்பிடாமல் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறாய்? சாப்பிடு.”

மனசு கனத்துப் போனவளாக, கண்களில் கண்ணீர் திரையிட; தந்தையை ஏறிட்ட ராதா “கண்ணன் அத்தான் எனக்கும் கடிதம் போட்டிருந்தாரப்பா”

“என்ன கலியாண விசயமாகத்தானே?”

“ஆம்” என்று தலையை மேலும் கீழுமாக அசைத்தாளே தவிர எதுவும் பேசவில்லை. அவளால் பேசவும் முடியவில்லை.

ரங்கநாதனுக்கு மகளின் மனோநிலை நன்கு புரிந்தது. அவள் மிகுந்த துயரத்தில் இருக்கிறாள் என்றாலும் அந்தத் துயரத்தின் பின்னே ஒரு அழகான எதிர்காலம் காத்திருக்கிறது என்பதால் அவர் உள்ளூரச் சந்தோஷமாகவும் மனநிறைவுடனும் இருந்தார். அதிலும் காலம் பூரா நினைத்திருந்தபடி கண்ணனே அவளை மணக்கப்போகிறான் என்பதால் அவருக்கு மகளின் சோகத்தை அவர் பொருட்படுத்தவோ கவலைப்படவோ இல்லை. அவரும் சரஸ்வதியும் இந்த மூன்று வருடங்களும் பட்ட கவலை கொஞ்சநஞ்சமா?

“இந்தா பார் கண்ணம்மா! நீ புத்திசாலிப் பெண். ஊரே மெச்சுற டாக்டர். உனக்கேற்ற வாழ்க்கை உன்னைக் கைநீட்டி வரவேற்றுக் கொண்டிருக்க நீ அதைவிட்டு நீ உனக்கு முற்றிலும் பொருத்த மில்லாத வாழ்க்கையைத் தேடினாய். அது உனக்குக் கிடைக்க மாட்டேன் என்கிறது. ஏன் கிடைக்காத பொருந்தாத வாழ்க்கைக்காக கவலைப்பட வேணும்? இடையில் வந்த தடுமாற்றம் இடையிலேயே போகட்டும்! கண்ணன் வந்ததும் கல்யாணத்தைச் செய்வோம். எல்லாம் சரியாப் போகும். சந்தோஷமாக இருக்கிற வழியைப்பார்!”

கண்ணீர் நிறைந்த விழிகளுடன் தந்தையை நோக்கினாள் ராதா.

ரங்கநாதனுக்கு மகள் மீது சற்றே கோபம் ஏற்பட்டது. “கொஞ்ச நாள் பழக்கமான ஒருவனை - உன்னிடம் சொல்லாமல் கொள்ளாமல் ஓடிய ஒரு ஏமாற்றுப் பேர்வழியை நினைச்சு நீ இப்படிக் கவலைப்பட்டால் காலம் முழுவதும் உன்னையே நினைச்சுக் கொண்டிருந்த கண்ணனுக்கு எப்பிடி இருக்கும்? கொஞ்சம் யோசிச்சுப் பார்! சரியாகச் சொலறதென்றால் நீ கண்ணனை புறக்கணித்ததால்தான் உனக்கு இந்தமாதிரி ஆச்சு” சற்று காரமாகவே அவரது வார்த்தைகள் வெளிப்பட்டன.

கண்ணன் மேல் அவருக்கிருக்கும் அன்புதான் அவரை இப்படியெல்லாம் பேசவைக்கிறது என்பது அவளுக்குத் தெரிந்ததுதான்.

“அப்பா! என்னை வார்த்தைகளால் கொல்லாதீங்க. அத்தான் அமெரிக்கா போக முன்பு அவருக்கு வாக்குக் கொடுத்தபடி அவர் வந்ததும் அவரைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ளச் சம்மதிக்கிறேன். நீங்க அதுக்கான ஒழுங்குகளைச் செய்யுங்க.”

மகளின் வாயிலிருந்து இந்த வார்த்தைகள் வெளிவந்தபோது மிகமிக மகிழ்வற்றார் ரங்கநாதன். மகளுக்கருகில் வந்து அவளது கரங்களைப் பற்றி “இப்பதான் என்னுடைய மனசில் ஆறுதலும் நிம்மதியும் ஏற்பட்டது. நன்றிதா கண்ணம்மா.” என்றார் குரல் தழுதழுக்க.

தந்தைக்கும் மகளுக்கும் நடந்த உரையாடலை சமையரையிலேயே இருந்து செவிமடுத்துக் கொண்டிருந்த சரஸ்வதி மார்பில் கைவைத்து “அப்பனே” எங்களைப் பெரிய பிரச்சினையிலிருந்து காப்பாற்றிவிட்டாய். என வாய்விட்டுக் கூறி கண்முடிப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டாள்.

வீட்டில் திருமணத்திற்கான ஆரம்பக் கட்டவேலைகள் பற்றி ரங்கநாதன் தம்பதிகள் அடுத்தடுத்த நாட்களில் கலந்துரையாடினர். வீட்டில் நடைபெறப் போகும் முதலாவது திருமணம் என்பதாலும் இரு டாக்டர்களுக்கு நடக்கும் திருமணம் என்பதாலும் ஏற்பாடுகள் பிரமாதமாபிடுந்தன.

வீட்டில் சில திருத்தங்கள் மாற்றங்கள் செய்து வீட்டிற்கு வர்ணம் அடித்து அழகு படுத்தினர். பூச்சாடிகள், திரைச்சீலைகள், புதிய தளபாடங்கள் என வீடு கலயாணக்களை கட்டியது. மணப்பெண்ணுக்கான புதிய நகைகள் ஆடைவகைகள் தெரிவு செய்யப்பட்டுத் தயாராகின. சரஸ்வதியின் இளைய சகோதரிகள் இருவர் சரஸ்வதிக்குத் துணையாக வீட்டில் தங்கியிருந்து ஆகவேண்டிய காரியங்களைக் கவனித்தனர்.

திருமண அழைப்பிதழே புதுமையாகத் தயாரானது. உயர்ரக வெண்பட்டில் பொன்னிற எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்டு ஓலைச்சுருள் வடிவத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட அழைப்பிதழை கிழக்கிலங்கை மக்களின் பாரம்பரிய வழக்கப்படி வெற்றிலை பாக்கு வைத்து வீடு வீடாகச் சென்று தாமே விநியோகித்தனர் ரங்கநாதனும் சரஸ்வதியும்.

இதற்குள் கண்ணனும் அமெரிக்காவிலிருந்து வந்து சேர்ந்துவிட்டான். அவனுடன் சில நண்பர்களும் வந்திருக்கவே அவர்களை ஹோட்டலொன்றில் தங்க வைத்த கண்ணன், அவ்வப்போது மாமா வீட்டிற்கு வந்து ஏற்பாடுகளைக் கவனித்துச் சென்றான்.

ராதா எல்லா விடயங்களிலும் அனுசரணையாக இருந்தாலும் அவள் இயல்பாக இல்லையென்பதும் மனசில் ஒரு புறத்தில் ஜயலத்தின் எண்ணச்சுவடு அழியாமல் தடம் பதித்திருக்கிறது என்பதையும் கண்ணன் புரிந்து கொண்டான்.

கண்ணன் இயல்பாகவும் உற்சாகமாகவும் இருந்தான். அவனது கலகலப்பையும் ஆர்வத்துடன் ஒவ்வொரு செயலிலும் ஈடுபடுவதையும் கவனித்த சரஸ்வதி “இந்தப் பிள்ளை இவ்வளவு ஆசையை மனசில் வச்சுக் கொண்டுதானே ராதாவுக்காக அந்தச் சிங்களவனைத் தேடி அலைஞ்சு திரிஞ்சது” என நினைத்துக் கொண்டாள்.

மட்டுநகரில் பிரபலம் பெற்றிருந்த இசைக்குழு ஒன்று இசைவிருந்தளிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. பிரபலம் மிக்க மட்டுநகர்ச் சகோதரிகளின் பரதநாட்டிய நிகழ்வும் ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டது.

விருந்துக்கான ஏற்பாடுகள், தாம்பூலப் பொட்டலம், சிற்றுண்டி வகைகள் எல்லாமே ஏக தட்டூலாக தயாரானது. வீடு கொள்ளாமல் கிராமத்து உறவினர்கள் கலகலப்பூட்டினர்.

ரங்கநாதனும் சரஸ்வதியும் சில வயதுகள் குறைந்துவிட்டாற்போல் உற்சாகமாக ஓடியாடித் திரிந்தார்கள். அவர்கள் கடந்த மூன்றாண்டு காலமாகப் பட்ட துன்பத்தை ஈடுசெய்வது போல இப்போது அதிகபட்ச சந்தோஷத்தில் திளைத்தனர்.

மட்டக்களப்பு அமிர்தகழி மாமாங்கப் பிள்ளையார் ஆலயத்திலேயே திருமணம் நடக்க ஒழுங்குகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

இரவு ஏழேகால் மணியிலிருந்து எட்டேழுக்கால் மணிவரையுமே முகூர்த்த நேரம். அநேகமானோர் ஆலயத்திற்கு இரவுவேளை என்பதையும் பொருட்படுத்தாது வருகை தந்திருந்தனர். மாப்பிள்ளைக்கு தனியாக நடக்கும் கிரியைகள் யாவும் முடிந்து பெண்ணை அழைத்து வந்து அருகில் உட்காரவைத்து அவளுக்கான நிகழ்வுகளும் நடந்து முடிந்தன.

சரியாக எட்டு இருபது மணிக்கு மங்கள மேளம் முழங்க; மந்திரங்கள் ஒலிக்க ராதாவின் கழுத்தில் தாலி கட்டப்பட்டது.

எல்லோரும் மலர்தூவி ஆசீர்வதித்தனர். குனிந்த தலை நிமிராது தாலிகட்டக் கழுத்தை நீட்டிய ராதா ஏதோ 'கசமுசா' சத்தம் கேட்பவே நிமிர்ந்து பார்த்தாள். அங்கே....

(கதை தொடரும்.....)

- கோத்திரன்

தங்களின் 'செங்கதிர்' யூன் இதழ் கிடைத்தது. மிக்க மகிழ்ச்சி. இரவோடிவாக முழுதும் படித்தாயிற்று. எறிகதிர் - 08ல் கலாநிதி கோணாமலை கோணேசுப்பிள்ளை அவர்களின் கடிதம் பார்த்தேன். மிக்கத் திருப்தியடைந்தேன். சிறியவனின் கட்டுரை ஊன்றிப் படிக்கப்படுகிறது என்ற ஆத்மார்த்த திருப்தி எனக்கு. கலாநிதி அவர்கள் தந்திருக்கும் புதிய தகவல்கட்கு இதயத்தால் நன்றி சொல்கிறேன்.

ஞாயிறு அன்று பண்டாரநாயக்கா ஞாபகார்த்த மண்டபத்தில் நடந்த சர்வதேசப் புத்தகக் கண்காட்சிக்குப் போயிருந்தேன். M.D. குணசேன நிறுவனத்தின் சாலையில் பல பெரியார்களின் சரித்திரங்கள் நூல்களாக அட்டை நிறைந்த (8 1/2" X 10") படத்துடன் (600 பக்கங்கட்கு மேற்பட்ட) புத்தகங்களாகக் கண்டேன். அதில் ஒன்று 'சீனிவாச இராமானுசன்' அவர்களுடைய வரலாறாக இருந்தது. ஆசையோடு பார்க்கத்தான் முடிந்தது. காரணம் அவை அனைத்தும் சிங்கள மொழியில் மாத்திரமே அச்சிடப்பட்டிருந்தன. ஆனால் மிக அழகான அச்சப்பதிவுகள். கலாநிதி அவர்களின் கடிதம் என்னை மீண்டும் அந்த நினைவுகட்கு இட்டுச் சென்றது. மேலதிக தகவல்கள் தந்தமைக்கும் என் கட்டுரை பற்றிய அவதானிப்புக்கும் மீண்டும் அவருக்கு நன்றி சொல்வதாகக் கூறுங்கள்.

விசுவாமித்திர பக்கம்

முன்னீடு

ஈழத்துத் தமிழ்ப் படைப்புலகம் மஹாகவி, முருகையன், நீலாவணன் என்றும் இலங்கையர்கோன், சம்பந்தன், சி.வைத்தியலிங்கம் என்றும் வாய்ப்பாட்டை உச்சரித்துக் கொண்டே தனது நாளாந்த எழுத்தாழியத்தில் ஈடுபட்டுக்கொண்டுவந்த ஒரு காலம் இருந்தது. அக்காலத்தில் கைலாசபதி, கா.சிவத்தம்பி போன்றவர்கள் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கமென்று ஒன்றைத் தொடங்கி எதையெடுத்தாலும் மாக்கியக் கண்ணோட்டம் என்று கூறிக்கொண்டே தேவையானவர்களை மட்டும் தூக்கிப் பிடித்தார்கள். மற்றுஞ்சில சிறந்த படைப்பாளிகளைக் கண்டு கொள்ளாத முறையில் நடந்து கொண்டார்கள். மறுபுறத்தில் எஸ்.பொன்னுத்துரை, எம்.ஏ.ருகுமான் போன்றவர்கள் 'இளம்பிறை' என்ற இலக்கிய மாசிகையைத் தொடங்கி தனக்கு வேண்டாதவர்களையெல்லாம் வாங்கு வாங்கென்று வாங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

ஒரு சிலரை மட்டும் தூக்கிப் பிடித்து வண்ணம் தீட்டுவதும் வேறுசிலரை துடக்கு மனப்பான்மையோடு பார்ப்பதுவும் இன்றளவும் பின்பற்றப்பட்டே வருகின்றது. 'கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி உலா' படைக்க முடியாமல்போன பாவத்திற்காக மலிவு விற்பனை இடம்பெறும் 'மண்வாசனைச் சொல் விநியோக நிலையங்களுக்கு' பாத யாத்திரை போவதும் பெண்ணியம் பேசினால்தான் 'நிலாச்சோறு கிடைக்கும்' என்ற நிலைக்கு ஒரு சிலரும் இந்தப் பாணியில் சளைக்காமல் ஈடுபட்டே வருகின்றனர்.

"வேல மினக்கெட்டு இந்த இரண்டாம் விசுவாமித்திரனுக்கு இதையெல்லாம் தோண்டுற வேல தேவைதானா?" என்ற கேள்வி முளைவிடும் என்பது தெரியும். மூத்த தலைமுறையைச் சேர்ந்த கவிஞர் ஏ.இக்பால் தொடக்கம் இன்றைய தலைமுறையினரான வாசகி குணரட்ணம் வரையிலான வாசகர் வட்ட எல்லைகளை "செங்கதிர்" கொண்டிருக்கிறது. அதனால்தான் புதியதும் பழையதுமான சங்கதிகளோடு விசுவாமித்திர பக்கம் மாதந்தோறும் விடிந்து வருகின்றது.

நோக்கல்

நூல்
வகை
ஆசிரியர்

- 'முதுசம்'
- 'சிறுகதைத் தொகுதி'
- தம்புசிவா

துன்பங்களும் அவலங்களும் வல்லுறவுகளும் மரணங்களும் விபச்சாரங்களும் அவஸ்தைகளும் கொடுமைகளும் மோசடிகளும் வீதித்தடைகளும் பொம்மர்களும் பங்கர்களும் என்று மலிந்து போய்க் கிடந்த இந்தப் பூமியின் அனுபவங்களை எழுத்தாக்கி பின்னர் அதனைப் படைப்பாக்கி பகிர்ந்து கொள்ளும் முயற்சிகளால்தான் நமதான இலக்கியம் மேலான சங்கை பெறும். மாறாக 'பத்தோடு பதினொன்று' என இன்று வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் நாவல்களும் சிறுகதைகளும் சிறுகதைத் தொகுதிகளும் இந்த வியாக்கியானத்தை உள்வாங்க மறுத்து, எதையாவது எழுதிப் பீய்ச்சி, எதிர்கால இலக்கிய ஆளுமையையும் ஆளுகையையும் மறைக்கும் எத்தனத்தையே விதைக்கவும் புதைக்கவும் முன்நிற்கின்றன.

இத்தகைய இன்றைய நிலையில் மனச் சோர்வுக்கு ஆட்பட்டுவிடும் நம்மையும் நமது எதிர்பார்ப்புகளையும் விலக்கி வைத்துவிட்டு யதார்த்த அனுபவங்களோடு நம்மைச் சந்திக்கும் கதைசொல்லிகளும் உள்ளனர் என்பது சற்று ஆறுதலைத் தருகின்றது. இந்த எழுபுலத்திலேதான் ஆறுதலைத் தருகின்ற கதைசொல்லிகளுள் ஒருவராக தம்பு சிவா நமக்குத் தெரிகின்றார். அவரால் வெளிக் கொணரப்பட்ட ஒரு சிறுகதைத் தொகுதிதான் 'முதுசம்'

(2)

முதுசம் என்ற இத் தொகுதியில் மொத்தம் பத்தொன்பது கதைகள் உள்ளடக்கம். 154 பக்கங்களையும் 280 ரூபா விலை மதிப்பினையும் கொண்ட இத் தொகுதியினை கொழும்பு சேமமடு பொத்தகசாலை வெளியீடு செய்துள்ளது. தினகரல், தினகரன், சுடர்ஒளி, இனிய நந்தவனம், மல்லிகை ஆகியவற்றில் வெளியான இக்கதைகளின் பிரசுர ஆண்டு 2006 - 2010 ஆகும்.

இத்தொகுதியை வெளியிட்ட த.தம்புசிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் திருகோணமலையைச் சேர்ந்தவர். தம்பு சிவா என்ற பெயரில் அவர் எழுத்துலகால் நன்கு அறியப்பட்டவர். 40 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக சிறுகதை, கட்டுரை, பத்தி எழுத்து, திறனாய்வு என்ற தளங்களில் நின்று தனது அனுபவங்களையும் கருத்துக்களையும் சளைத்தலின்றி எழுதி வருபவர். அழகிய சொற்றொடர்களாலும், கவர்ச்சிகரமான பொய்களாலும் உண்மையை மூடி மறைக்கக் கூடாதென்று உறுதியாக நம்புவவர். இதழியலிலான அவரது

பங்களிப்பும் அனுபவத்தைச் சாறு பிழியும் பான்மையும் அவரின் உந்து விசைகளாகும். 'மாண்டத்தின் மேம்பாட்டுக் காய் உழைத்த உன்னதமானவர்களுக்கு' இந்நூல் சமர்ப்பணம் செய்யப்பட்டுள்ளமையை நூலாசிரியரின் கொள்கைப் பிரகடனமாக நாம் கொள்ளலாம்.

திருகோணமலை சாகித்திய விருது, கிழக்கு மாகாண முதலமைச்சர் விருது ஆகியவற்றைப் பெற்றவர். 'சொந்தங்கள்' என்று தலைப்பிட்டு இவரால் வெளிக் கொணரப்பட்ட சிறுகதைத் தொகுதிக்கு தமிழகத்து கு.சி.ன்னப்பாரதி அறக்கட்டளை இலக்கிய விருது கிடைத்தது. பாமர மக்களும் படித்துப் பயன்பெற வேண்டுமென்ற நோக்கில் எளியமொழிநடையில் பிரசவமான 'முதுசம்' என்ற இத் தொகுதிக்கு பேராசிரியர் முனைவர் சபா ஜெயராசா அணிந்துரை வழங்கியுள்ளார்.

(3)

தொகுதியின் எல்லாக் கதைகளுமே ஏதோவொருவகையில் சமூகத்தில் தினசரி சந்திக்கின்ற அவலங்களைச் சித்தரிக்கின்றன. குறிப்பாக பெண்மையின் ஆசாபாசங்கள் மற்றும் சுதந்திரத்தின் மீதான அடக்குமுறைகள், வெளிநாட்டுப் பணிப்பெண்கள் பற்றி வெளியாகும் துன்பியல் வெளிப்பாடுகள், விபச்சாரக் காரணிகளின் உள்ளடக்கங்கள், ஆணாதிக்க சமூகத்தின் திணித்தல் கோட்பாடுகள் என மையம் கொண்டு கதைகள் பின்னப்பட்டுள்ளன.

'முதுசம்', 'தண்டனை வழங்க வேண்டாமா', 'வாழ்க்கையின் வேதனைகளால்', 'ஏமாற்றம் தொடர்கதையானால்', 'நான் நானாக இருந்திருந்தால், பெண்ணாகப் பிறந்துவிட்டால்' என்பன சிறப்பான கதைகள். முதுசம் கதையில்வரும் 'முதுசம் முருகேசு' என்ற பாத்திரம் சிறப்பாக வார்ப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது. தண்டனை வழங்க வேண்டாமா, பெண்ணாக பிறந்துவிட்டால் ஆகிய கதைகள் சொல்லும் பாங்கினால்தான் மனதை வெல்லுகின்றது.

'வாழ்க்கையின் வேதனைகளால்', 'வாழ்வைத் தெய்வம்', 'வாழ்வியல், உன்னையே நீ அறிவாய்' ஆகிய கதைகளின் எதிர்பாராத முடிவுகள் கதைகளுக்கு கனதி சேர்க்கின்றன.

நல்ல சிறுகதையாளரின் படைப்புகளில் கலைத்துவப் பாங்கான குறியீட்டுச் சொல்லாடல்களின் வகிபாகம் பாத்திரமொன்றின் உரைமொழியிலும் பார்க்க வீச்சு மிக்கது. இத் தொகுதியின் பல கதைகளில் அதனை நிறுவும்பாங்கிலான எடுத்துக்காட்டுகள் உள்ளன. 'வீணடித்த வாழ்க்கையின் பலன்' என்ற கதையின் 'வீட்டுக் கதவு பூட்டியிருந்தது. வாசலில் எனது மனைவியின் செருப்புக்கள் என்னைப் பார்த்து சிரிப்பது போலிருந்தது' மற்றும் 'காதல் ஒரு பொம்மலாட்டம்' என்ற கதையில் வரும் 'கடிதத்தைத் தபாலில் இட்டேன். எங்கிருந்தோ அண்டங்காக்கை கத்துவது கேட்கிறது'. இந்த எடுத்துக்காட்டுகள் தம்பு சிவாவின் எழுத்தாளுமையின் சிறப்பான அறிமுகக் குறிப்புகள்.

'நான் விசுத்த வியூகம்', 'சூழல் அமைத்த வாழ்க்கைக் கோலங்கள்', 'முதுசம்' ஆகிய கதைகளில் இறந்த காலத்தின் எச்சங்களைத் தரிசிக்கும் வாய்ப்பு நுகர்வோனுக்குக் கிடைக்கின்றது. அது 'உண்ணும்போது தொட்டுக்

கொள்ள ஊறுகாய் கிடைத்தாற்போல்'. இருநூற்றம்பது ரூபா காசும் இருநூற்றைம்பது ரூபாவுக்கு நகையும் சீதனமாகக் கொடுத்த கால வரலாற்றை 'முதுசம்' கதையில் தரிசிக்க முடிந்தமை இத் தொகுதிக்கு சந்தனை மணமுட்டுகின்றது என்பதுடன் பெண்பிள்ளைகளின் ஆசாபாசங்களை மதிக்கத் தவறும் ஆணாதிக்க வாதிகளின் முகத்தில் காறி உமிழ்கிறது இந்தக் கதை. சமகாலத்தில் வெளிவரும் எந்தவொரு எழுத்தாக்க முயற்சியும் யுத்தத்தின் கோர வடுக்களையும் வதைகளின் அனுபவங்களையும் சொல்லாத நிலையில் அதனை ஈழத்துத் தமிழுலகம் அங்கீகரிக்கப் போவதில்லை. இத்தொகுதியில் உள்ள 'யாழ்ப்பாணம்', 'யுத்தவடுக்கள்' ஆகிய கதைகள் இத்தொகுதியின் 'பிளஸ் பொயின்ஸ்' எனலாம்.

ஆட்கொல்லி எச்.ஐ.வி. வைரஸைப் பற்றியும் அதன் அகோரத் தாக்கம் பற்றியும் எவரும் புரிந்து கொள்ளத்தக்கதான எளிய மொழிநடையில் படைப்பாக்கம் செய்தமை தம்புசிவாவின் அறிவார்ந்த இதழியல் அனுபவத்தின் முத்திரையாகும்.

(4)

தம்பு சிவா அவர்கள் தான் நேரடியாகவும் அனுபவ ரீதியாகவும் பெற்றுக் கொண்ட தகவல்களின் அடிப்படையில் இத் தொகுதிக்க கதைகளினூடாக சமூகப் பிரகடனம் ஒன்றைச் செய்துள்ளார். சுரண்டலுக் கெதிரான போர்ப் பறையறிவிப்பாளராகவும், மத்திய கிழக்கு நாடுகள் நோக்கிய பெண்களின் வேலை வாய்ப்பு மாயையின் பரம எதிரியாகவும் தன்னை அடையாளம் காட்டியுள்ளார். வக்கிர எண்ணம் கொண்ட ஆதிக்க மனோபாவமுள்ள ஆண்களின் கபடத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களின் அவலத்தைக் கதையாக்கி சமூகத்தின் மனச்சாட்சியை உலுக்கியுள்ளார்.

எளிய மொழிக் கையாளுகையும் நாளாந்த அவலக் கருப் பொருளும் கள்ளங்கபடமற்ற சமூகம் ஒன்றிற்கான பிரார்த்தனையும் தகவல் முன்னோட்டமும் மண்வாசனை சுமக்கும் அட்டைப் படமும் தம்புசிவாவின் எழுத்தாழியத்திற்குத் தங்க முடி சூட்டுகின்றது 'முதுசம்'. மேலும் 'முதுசொம்' என்பதே சரியான வார்த்தைப் பிரயோகம் என்பதைச் சுட்டாமல் விட்டால் அது 'விசுவாமித்திர பங்கம்' ஆகிவிடும்.

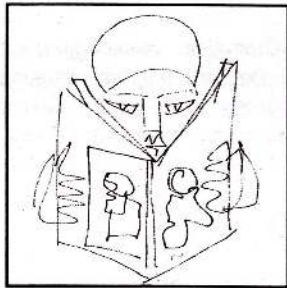
- இரண்டாம் விசுவாமித்திரன் -

விசுவாமித்திர பங்கம் பற்றி வாசகர்கள் ஆதரவாகவும் எதிராகவும் கருத்து நிலைப்பாட்டில் உள்ளமை தெரியவருகிறது. இப்பக்கத்தில் வரும் கருத்துக்கள் இரண்டாம் விசுவாமித்திரனுடையதோ செங்கதிரோனுடையதோ ஆசிரிய குழுவினரோ அல்ல. இரண்டாம் விசுவாமித்திரன் எழுது ஆசிரிய குழுவைச் சேர்ந்தவருமல்ல. எனினும் இப்பக்கம் பற்றிய கருத்துக்களை எழுத்து மூலமாகத் தெரியப்படுத்தினால் மட்டுமே பிரசுரிக் முடியும். தொலைபேசி மூலமாக மற்றும் ஆசிரியரிடம் நேரடியாகக் கூறப்படும் கருத்துக்களைப் பிரசுரிக் முடியாதுள்ளது. தங்களால் வெளியிடப்படும் நூல்கள் பற்றிய இரண்டாம் விசுவாமித்திரன் பார்வை வேண்டுவோர் இரண்டு பிரதிகளை செங்கதிருக்கு அனுப்பி வைக்கவும்.

- செங்கதிரோன்-

காற்றில் பறக்கும் வாக்குறுதிகள்.....

- தியத்தலாவ எச்.எப். ரீஸ்னா

அன்று காலை பத்திரிகையை வாசித்துக்கொண்டிருந்த சுந்தருக்கு அந்தப் பேட்டியைப் பார்க்கப் பார்க்க மின்சாரம் தாக்குவது போல் இருந்தது. நீரின் முக்கியத்துவம் பற்றியும், அதன் பயன்பாடு பற்றியும் குறிப்பிட்டு அந்த அதிகாரி பேட்டி கொடுத்திருக்கும் பத்திரிகை அவன் கையைச் சுட்டது. மேடையில் தனது பரிவாரங்கள் சூழ, ஒலிவாங்கி முன் உள்ள மேசையில் தனது ஒரு கையை ஊன்றியவாறு இருக்கும் அவரது புகைப்படங்களைக் கண்டதும் சுந்தருக்கு ஆத்திரம் வந்தது.

தோட்டம் மழையால் பாதிக்கப்பட்டிருந்த பொழுது மாவட்ட அதிகாரிகள் வந்து பார்த்தார்கள். மின்சார வசதி, குடிநீர் வசதி எல்லாம் செய்து தருவோம் என்று கூறி லயத்தில் இருந்த சிலரிடம் தோழமையாகப் பழகுவது போல நடத்துப் பத்திரிகைக்காகப் போட்டோவும் எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். தோட்டத்து மக்கள் யாவரும் அவர்கள் சொன்ன சொல்லை நம்பி தமது சோகம் தீர்க்க வந்த மகான்கள் என்று நம்பிக்கொண்டிருந்தார்கள். போலி அறிக்கையை விட்டுச்சென்ற அந்த அதிகாரிகள் அதன் பிறகு அந்தப் பக்கத்துக்கே வரவில்லை.

‘எலக்ஷன்’ காலத்தில் மட்டும் என்னமாய் வந்து நடத்து பந்தம் பிடிப்பான்கள் ‘ராஸ்கல்’. இப்போ மனுசன் போய் நின்னா கண்ணுக்கு விளங்காது இவனுங்களுக்கு. இன்னொரு முறை தேர்தல் வராமலா போயிடும். அப்போ பாத்துக்கலாம். சுந்தரின் மனசு குமுறியது.

ஆச்சி மெதுவாக வந்து பத்திரிகையை எட்டிப் பார்த்தாள். சுந்தர் ஏன் கோபமாக இருக்கிறான் என்பது புரிந்தது. எனினும் சமாளித்துக்கொண்டு அவனிடம் பேச்சுக் கொடுத்தாள்.

“என்ற மவராசா” உன் கோவம் எனக்கு புரியுதுப்பா. ஆனா உன் வாழ்க்கை வீணா கழியப்படாது ராசா. இந்தக் கிழவி சாக முன்னால முறையா ஒரு கல்யாணம் பண்ணி எனக்கு கொள்ளுப் பேரன பெத்துத் தா அப்பு.”

“கொஞ்சம் சும்மா இரு ஆச்சி. எப்பயும் ஓனக்கு இதே பேச்சு தான். திமர்னு எங்க போயி பொண்ண தேட. அப்பிடித்தான் தேடினாலும் தண்ணியில்லாத இந்த லயத்துக்குள்ள வந்து எவ நிப்பா?”

சுந்தரின் சூடான வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் ஆச்சிக்கு இதயம் கனத்தது. அவன் சொல்வதிலும் பிழையில்லைத்தானே?

இந்த லயத்து மேட்டுல வந்து குடித்தனம் பண்ண எவதான் விருப்பப்படுவா? விருப்பத்தோட வந்த வேதவல்லியும் என் மவன் சண்முகத்துடனேயே சாமிக்கிட்ட போய் சேந்திட்டா. என் தாயி! மருமவ போலயா என்ன பாத்துப்பா? மகள் போல எங்கூட இருந்து ஒத்தாச செய்வாளே?”

ஆச்சிக்கு பழைய நினைவுகள் நெஞ்சில் அலைமோதின. அவளது மகன் சண்முகம் இந்த லயத்தின் மேம்பாட்டுக்காக பட்டபாட்டைத்தான் சுந்தரும் படுகிறான் என்று ஆச்சிக்குத் தெரியும். ஆனால் எதைச் செய்தும் வெற்றி பெறாமல் அற்ப ஆயுளில் இறந்துபோன தன் மகன் சண்முகத்தைப் பற்றியும், மருமகள் வேதவல்லியைப் பற்றியும் நினைத்தபோது அவளது விழியோரம் கண்ணீர் எட்டிப்பார்த்தது.

சுந்தரின் அப்பா சண்முகம் சமூக அக்கறை மிக்கவர். யாருடைய பிரச்சனைகளைக் கேட்டாலும் அதைத் தீர்த்து வைப்பதற்குத் தன்னாலான உதவிகளை வஞ்சகமின்றிச் செய்பவர். முன்பொருநாள் கூட இந்த லயத்தின் பாதை சீரின்மையால் மக்கள் படுகின்ற பிரச்சனைகளை கிராம சேவகரிடம் கூறி அதற்கான ஆரம்பகட்ட வேலைகளைச் செய்யுமாறு பேசிப் பார்ப்பதற்காகத்தான் கிராம சேவக அலுவலகத்துக்குச் சென்றிருந்தார்.

அவர் சென்று பல மணிநேரம் கடந்தும் கிராமசேவகர் வந்து சேரவில்லை. அங்கிருந்த மற்றவர்கள் சண்முகத்தை முறைத்தப் பார்ப்பதும், கேள்வி மேல் கேள்வி கேட்பதாகவும் இருந்தார்கள்.

“லயத்தானுக்கு வேற வேலையில்ல. ரோடு பிரச்சன” என்று அவர்களுக்குள் கருத்து பரிமாறப்பட்டதை சண்முகமும் கேட்டுக்கொண்டுதான் இருந்தார். லயத்தான் என்றால் என்ன? அவன் மனிதன் இல் லையா? அவர்களுக்கென்று ஆசாபாசங்கள் இல்லையா? குடும்பம், பிள்ளை என்று அவர்களுக்கும் ஒரு வாழ்க்கை இருக்கிறதுதானே? காலம் காலமாக அடிமைப்பட்டு வாழ்வது எமது சமுதாயத்தின் தலையெழுத்தா? கண்டவன் நிண்டவனிடம் எல்லாம் கைகட்டி வாய்பொத்தி வேலை செய்வதும் காணும் நேரத்தில் எல்லாம் குனிந்து மடிந்து சலாமுங்க என்று சொல்லியும் வாழ்ந்து முடித்த மூதாதையர் மீது சண்முகத்துக்குக் கடும் எரிச்சல் வந்தது.

அவர்கள் பழகிய பழக்கம் இன்றும் நடைமுறையில் இருக்க வேண்டுமா? இல்லையே அப்படி ஒரு சட்டம் எங்கும் எழுதி வைக்கப்படவில்லையே. நாட்டின் அந்நிய செலாவணியைப் பெற்றுத் தருவதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்ற தோட்டத்து மக்களை மனிதப் பிறவிகளாக எந்தக் காலத்தில் யோசித்திருக்கிறார்கள்? அவர்களது வளமான வாழ்வு பற்றி எவர்தான்

அக்கறை காட்டியிருக்கிறார்கள்? வெயிலும், மழையும், பனியும், காற்றும் மட்டுமே அந்தத் தொழிலாளர்களின் சுயம் அறியும். வியர்வை என்றால் ஏசி அறையில் தூங்கும் சுகம், குளிர் வந்தால் பஞ்சு மெத்தையில் படுக்கும் இதம் இவை எல்லாவற்றையும் வாழ்வில் ஒரு நாளாவது இந்த ஏழை மக்கள் அநுபவித்திருப்பார்களா? அட்டைக்கடியிலும், பாம்புப் புற்றுகளிலும் இருந்து தம்மைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள முழங்கால் அளவுக்கு பொலித்தீன் பைகளைக் கட்டிக்கொண்டு முதுகு வலிக்க வலிக்க தேயிலைச் சுகை சுமக்கும் அந்த அப்பாவி ஜீவன்கள் மீது கருணை காட்ட எந்தத் தலைவன் முன்வந்தான்? காலங்காலமாக தேர்தல் காலங்களில் மாத்திரம் இந்தத் தோட்டங்களில் பாதம் வைத்து போலிப்பாசம் காட்டி, இறுதியில் ஏமாற்றும் இந்த வித்தைக்காரர்களைத் தொடர்ந்தும் தலைவர்களாக ஏற்றுக்கொண்டிருப்பது யார் குற்றம்?

உலகம் இன்று எவ்வளவோ முன்னேறிக்கொண்டு வருகிறது. இன்டர்நெட், ஈமெயில் என்றெல்லாம் சொல்கின்றார்கள். தோட்டத்துப் பாடசாலைகளில் இந்தக் கல்வி போதிக் கட்டுகின்றதா? வழமையான பாடங்களே பாடசாலைகளில் ஒழுங்காக நடப்பதில்லை. அப்படியிருக்க தோட்டத்து பாடசாலைகளில் கல்வி நிலை பற்றி சொல்ல வேண்டியதில்லை.

காலில் செருப்பில்லாமலும், புத்தகப் பை இல்லாமலும் வருகின்ற அப்பாவி மாணவர்களை நிறுத்தி வைத்து கேள்வி கேட்கவும், பிரம்பினால் தோலுரிக்கவும் தெரிந்த ஆசிரியர் அந்த மாணவனின் வீட்டு நிலவரத்தைப் பற்றிக் கொஞ்சமாவது தெரிந்து வைத்திருப்பாரா? வேண்டாம். தெரிந்து கொள்ள முயற்சியாவது எடுத்திருப்பாரா? ஐந்தாறு பிள்ளைகளின் சாப்பாட்டுத் தேவையையே பூர்த்தி செய்ய முடியாமல் திண்டாடும் ஒரு குடும்பத்துக்குள் இருந்து கல்வி கற்பதற்காக புறப்பட்டு வரும் அந்த மாணவனை தட்டிக்கொடுக்க ஒரு நாதியுமில்லை. ஆனால் அயன் கலையாத ஆடையுடனும், பொலிஷ் பண்ணப்பட்ட சப்பாத்துடனும் வரும் ஒரு சில மாணவர்களுக்கு ஆசிரியர்கள் என்னே கௌரவம் கொடுக்கிறார்கள்? அப்பப்பா”

“மாத்தியா என்டலு” (ஐயா வரச்சொல்றார்)

சிந்தை கலைந்த சண்முகம் கிராம சேவகரின் மேசையருகில் வந்து பவ்வியமாக நின்றார். அந்த மேசையின் வலது புறத்தில் பல கோப்புக்கள் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன. இடது புறத்தில் கறை படிந்த தொலைபேசி ஒன்று இருந்தது. ஆதி காலத்து மின்விசிறி ஒன்று தன் இறக்கைகளைப் பரத்தியவாறு லொடக் லொடக் என்ற சத்தத்துடன் சுற்றிக்கொண்டிருந்தது. ஒரு ‘கிளாசி’ல் தண்ணீர் நிறைத்து அதை ‘பீரிஸ்’ ஒன்றினால் முடிவிட்டுச் சென்றான் அலுவலகப் பையன். கிராம சேவகர் மேற்சட்டையில் ‘பட்டன்’கள் இரண்டை கழற்றியவாறு காற்று வாங்கிக்கொண்டிருந்தார். அவரது கறுத்த உடம்பிலும், அடர்த்தியான மீசை அருகிலும் கொட்டி விடப்போகிறேன் என்பதுபோல வியர்வை பெருக்கெடுத்திருந்தது. தண்ணீரைக் குடித்துக்கொண்டு சண்முகத்தை ஏறிட்டு நோக்கினார் அவர்.

“பெயர் என்னது?”

“சண்முகம் சேர்”

“உக்காருங்க. நீங்க எங்கருந்து வாறது?”

சண்முகம் தனது தோட்டத்தின் பெயரைச் சொன்னார்.

சற்று அதிர்ந்த அந்த கிராம சேவகர் சண்முகத்தை நிமிர்ந்து பார்த்தார். ஏனெனில் பல காலங்களாக இந்தப் பிரச்சினை பற்றி இவருக்கு முன்பிருந்த கிராம சேவகர்களிடமும் தெரிவித்தாகிவிட்டது. எனினும் இன்னமும் அதற்கான ஒரு தீர்வு எடுக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. அதை அறிந்திருப்பார் போலும். தொண்டையை செருமிக்கொண்டு அவரே பேசினார்.

“ரோடு பிரச்சனை பற்றியா பேச வந்தது? அங்கு என்ன புரொப்ளம்?”

“பாதைகளின் சீரின்மை காரணமாக பள்ளத்து வீடுகளில் இருக்கும் மக்களுக்கு பெரும் அசௌகரியமாக இருக்கிறது ஐயா. மழைக் காலங்களில் மண்சரிவு ஏற்பட்டு பல சேதங்கள் ஏற்படுகின்றன. பாதுகாப்புக்காகப் போடுவதாகச் சொல்லியிருந்த மதில்களையும் இன்னும் செய்து தரவில்லை. அந்த வேலைகளுக்காக அரசாங்கம் குறிப்பிட்டதொரு பணத்தொகையை ஒதுக்கியிருப்பதாகவும் அறிகிறோம். அந்த பணத்துக்கு என்ன நடந்தது என்றும் தெரியவில்லை ஐயா. பலரிடம் கூறியும் இன்னும் எந்தத் திட்டமும் அமுலுக்கு வரலீங்க. நீங்களாவது நமக்கு இந்த உதவியை பண்ணிப்புடுங்க. புள்ளக்குட்டிங்களாட நீங்க கொறயில்லாம வாழணும்.”

“ஓகே. நாங்க பாக்குறன். கவலப்படாம போயிட்டு வாங்க.”

இந்த சம்பாஷனைக்குப் பிறகு சண்முகம் மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் வீட்டுக்கு வந்தார். நடந்த அனைத்தையும் ஊரர்களிடம் கூறி சந்தோஷப்பட்டார். தமக்கு விடிவு காலம் பிறக்கப் போவதாகக் கூறிக் கொண்டு திரிந்தார். அவர் அவ்வளவு மகிழ்ச்சியாக இருந்ததைக்கண்டு ஊரே சந்தோஷப்பட்டது.

சண்முகத்துக்கு இவ்வாறான பொது வேலைகள் செய்வதில் அக்கறை அதிகம். தனது குடும்பத்தைப் போலவே அனைவரையும் நேசிப்பார். அவரது மனைவியான வேதவல்லியும் அப்படித்தான். அவரது சக துக்கங்களிலும், ஆசாபாசங்களிலும் சம பங்கெடுத்துக்கொள்வாள். அவர்களின் இனிமையான இல்லற வாழ்க்கைக்கு அர்த்தம் கற்பிக்க வந்து பிறந்தவன்தான் சுந்தர். சுந்தரின் மீது சண்முகத்துக்கு அலாதி பிரியம். எந்நேரமும் அவனைத் தன் நெஞ்சோடு அணைத்தும், விளையாட்டுக் காட்டிக்கொண்டும் இருப்பார்.

பெரும்பாலான அப்பாக்களைப் போல் அல்லாமல் சுந்தரின் கழிவுகளையும் சுத்தப்படுத்தி கிட்டத்தட்ட ஒரு ராஜா போலவே சுந்தரை வளர்த்து வந்தார் சண்முகம். வேதவல்லிக்கும் சுந்தர் மீது பாசம் அதிகம் என்றாலும் அதை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாமல் சற்றுக் கண்டிப்புடன் நடந்து கொள்வாள். காரணம் கேட்டால்

“அது வந்துங்க... ரொம்ப பாசமா வளத்துப்புட்டா அப்பறம் பொறுப்பில்லாம போயிருவான் பையன். கொஞ்சம் அடக்கித்தான் வளர்க்கணும். இல்லாட்டி நம்ம தலையிலயே மொளகா அரச்சி புடுவானுங்க...”

வேதவல்லி சொன்ன தத்துவத்தைக் கேட்டு ஆமோதித்துப் புன்னகைத்தார் சண்முகம். ஆச்சியும் வேதவல்லியின் கருத்துக்களுக்குச் செவி சாய்த்தாள்.

கிராம சேவகரிடம் பேசி விட்டு வந்த பிறகும் பல மாதங்கள் கடந்துவிட்டன. ஆனால் எந்தப் பிரயோசனமும் நிகழாத காரணத்தால் நிலைமையை விசாரித்து வருவதற்காகத்தான் டவுனுக்கு புறப்பட்டுச் சென்றார் சண்முகம். நாழிகை பல கழிந்தும் அவர் இன்னும் வீட்டுக்கு வந்து சேரவில்லை. பதறிப்போன ஆச்சி பக்கத்து வீட்டு ராமசாமியை அழைத்து விடயத்தைச் சொன்னாள். உடனே அனைவரும் உஷாராகி சுந்தரின் அப்பாவான சண்முகத்தை தேடினார்கள். எங்கு தேடியும் அவரைப் பற்றிய தகவல்கள் கிடைக்கவில்லை.

இருள் சூழ்ந்து விட்டது. சண்முகத்தைக் காணவில்லை. ராமசாமி அடிக்கடி பாதையைப் பார்த்தார். ஆச்சியும், வேதவல்லியும் கையைப் பிசைந்து கொண்டிருந்தார்கள். ராமசாமிக்கும் அவனது மனைவிக்கும் மிகுந்த யோசனையாகவே இருந்தது.

கொஞ்ச நேரத்தில் பாதையின் அந்தப்பக்கத்திலிருந்து ஒரு உருவம் மிக வேகமாக ஓடி வருவது விளங்கியது. ஆச்சிக்கும் விளங்கியிருக்க வேண்டும். கண்களை சுருக்கிக்கொண்டே மிகவும் சிரமப்பட்டு லாம்பு வெளிச்சத்தில் உற்று உற்றுப் பார்த்தாள். ஓடி வந்தது சண்முகம் அல்ல. எனினும் வந்த சிறுவன் சொன்ன தகவல் சண்முகம் பற்றியது.

“ஆச்சி ஒன் மவன் போன பஸ்கு எக்சிடன்ட் ஆயிடுச்சாம். டவுனாஸ்பத்திரி யில் அவர சேத்திருக்காங்களாம்...”

ஆச்சிக்கும், வேதவல்லிக்கும் எப்படி ஆறுதல் சொல்வதென்று ராமசாமிக்குத் தெரியவில்லை. பட்டப்பகலிலேயே அந்தப் பாதையில் போவது கஷ்டமான காரியம். இந்த இருட்டுக்குள் எப்படிப்போவது? அனைவரும் விடியும் வரை காத்திருந்தார்கள். மணித்தியாலங்கள் ஆமை வேகத்தில் நகர்ந்தன. எப்படியோ விடியற்காலையில் அனைவரும் மருத்துவமனைக்குச் சென்றார்கள். அங்கே சண்முகம் முனகலோடு படுத்திருந்தார். அவரது தலையில் பெரிய கட்டு போடப்பட்டிருந்தது. அவருக்கருகே அவரது மஞ்சள் நிற சட்டை இருந்தது. அந்த சட்டையில் இரத்தம் பட்டு அந்தி நேர வானம் போலக் காட்சியளித்தது. “அப்பா...” என்றபடி சிறுவன் சுந்தர் அவர் கால்களைப் பிடித்தவன் அதிர்ந்தான். அங்கே அவரது கால்கள் நீக்கப்பட்டிருந்தன. ஆச்சி தன் பொக்கை வாய் திறந்து ஓவென கதறியழ வேதவல்லி மயக்கம் ஏற்பட்டு விழுந்தாள்.

யனவா அரபெத்தட்ட... லெடாட கரதர கரன்னெத்துவ “(நோயாளிக்கு கரைச்சல் கொடுக்காமல் போ அந்தப் பக்கம்) ‘நர்ஸ்’ திட்டிக் கொண்டிருந்தாள். அந்த நர்ஸ் தன் கைகளில் வெள்ளை நிற கையுறை

அணிந்திருந்தாள். சண்முகத்தின் தலையில் கட்டப்பட்டிருந்த கட்டை அவிழ்த்தாள். திட்டூத்திட்டாக படிந்திருந்த இரத்தம் அவளது கையுறையிலும் அப்பியது. அருவருப்பாக பார்த்த நர்சின் பார்வை சுந்தரின் இதயத்தில் அனலாயிற்று. பாதைகளின் சீரின்மையால் ஏற்பட்ட இந்த பயங்கரமான விபத்தை எண்ண, அவனுக்கு அதிகாரிகள் மீது ஆழ்ந்த வெறுப்பும் கோபமும் ஏற்பட்டது.

சண்முகத்தின் கால்கள் அகற்றப்பட்டிருந்ததால் வேதவல்லி மிகவும் உடைந்து போயிருந்தாள். சில மாதங்கள் அந்த வீடே இழவு வீடு போல் காட்சியளித்தது. நாட்கள் நகர ஒருநாள் காலை பதினொரு மணியளவில் பலத்த பேய் மழை பெய்து கொண்டிருந்தது. சண்முகத்தின் குடிசை கப்பலாக மாறி மழை நீரில் மிதந்து கொண்டிருந்தது. மழைக்கு முன் விறகு பொறுக்குவதற்காக மலைக்குச் சென்றிருந்த ஆச்சி, முனுசாமியின் வீட்டில் குளிரில் நடுங்கியவாறு மழை விடும் வரை காத்திருந்தாள். பாடசாலைக்கு சென்றிருந்த சுந்தரும் இன்னும் வீடு வந்திருக்கவில்லை.

அப்போது அவர்கள் யாருமே கற்பனை பண்ணிக்கூட பார்க்க முடியாதவாறு திமுதிமு வென இடம்பெயர்ந்து வந்த மண்குவியல்கள் சண்முகத்தின் குடிசையை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மூடிக்கொண்டிருந்தன. மழை காரணமாக எவரும் வெளியே வந்திருக்கவில்லை என்பதால் இந்த கோரமான காட்சியை யாரும் கவனிக்கவில்லை. சோவெனப் பெய்த மழைச் சத்தத்தில் வேதவல்லியின் அபாயக்குரல் யார் காதிலும் கேட்டிருக்கவில்லை. காலில்லாத கணவனை காப்பாற்ற முடியாமலும், சண்முகத்தைத் தனியே விட்டுவிட்டு தான் மட்டும் தப்பிச்செல்ல முடியாமலும் வேதவல்லி தவித்தாள். கல்லானாலும் கணவனல்லவா? சந்தோஷமாக வாழ்ந்த அந்தக் குடிசையிலேயே அவளும் சண்முகத்துடன் மூச்சடங்கிப் போனாள்.

இந்த மழையின் தாக்குதலால் ஏற்பட்ட மண்சரிவு காரணமாக ஓடிக்கொண்டிருந்த சிறிய ஓடைகளும் முடப்பட்டுவிட்டன. அந்த லயத்தில் வாழ்ந்தவர்களுக்கு குடிநீர் பிரச்சனை தாங்க முடியாததாய் இருந்தது. சண்முகத்தைப் போலவே சுந்தரும் பல அதிகாரிகளைச் சந்தித்துத் தண்ணீர் பிரச்சனையைப் பற்றிக் கூறிவிட்டான். எல்லாவிதமான பிரச்சனைகளும் அந்த லயத்தை மாறி மாறி வதைத்துக்கொண்டிருந்தன. மூன்று நாட்களுக்கு ஒரு தடவை என்ற தவணை முறையில் கடந்த ஆறேழு வருடங்களாக நீர்த்தாங்கிகள் மூலம் தண்ணீர் வழங்கப்படுகின்றது. நீர்த்தாங்கிகள் வராமல் இருக்கும் நாட்களில் மக்கள் பட்டு அவஸ்தையை ஆச்சியாலும் பொறுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. வாக்குறுதிகளை காற்றில் பறக்கவிட்டு பத்திரிகையில் மட்டும் தண்ணீர் பிரச்சனைக்கான தீர்வு பற்றி பேட்டி கொடுத்துக்கொண்டிருந்த அந்த அதிகாரியைப் பார்த்து ஆச்சியின் வாய் கோபமாக முணுமுணுத்தது.

“கட்டையில் போவான்கள்... கள்ள நாயிகள்!!!”

தெற்கதிர்-20

இரா.நாகலிங்கம்(அன்புமணி)

10/1, பயனியர் வீதி
மட்டக்களப்பு.

2012ஆன் 'செங்கதிர்'

முகம் தெரியாத கோத்திரன் அவர்களுக்கு என் வணக்கம். செங்கதிரில் ஒவ்வொரு மாதமும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் பெற்றவர்களின் வரலாறுகளை குறள் தலைப்பிட்டு அற்புதமாக எழுதும் இவர் இம்முறை (யூன் 2012) தாவீதடிகளைப் பற்றி எழுதியுள்ள கட்டுரை நெஞ்சைத் தொட்டுவிட்டது. இக்கட்டுரையில் சப்புமல் குமாரயா யாழ் நூலகத்தை எரித்த சங்கதி நெஞ்சில் ஈட்டியாகப் பாய்ந்தது. யாழ் நூலகத்தை இரண்டாவது முறையாக எரித்த காமினி திசநாயக்கவின் குருநாதர் சப்புமல் குமாரயா.

கோ.கோணேசபிள்ளை எழுதியுள்ள கணிதமேதை இராமானுஜன் பற்றி கட்டுரையும் (தெற்கதிர் - 08) முக்கியமானது.

இவ்வாறு கனதியான விடயங்களைத் தாங்கிவரும் செங்கதிருக்கு எமது பாராட்டுக்கள்.

மீண்டும் ஒருமுறை கோத்திரனைப் பற்றி எழுத வேண்டியுள்ளது. 'அறிவுகம்' இத்தனை காரியங்களை ஆற்றியுள்ளதா? அசந்துபோனேன். பழம்பெரும் எழுத்தாளர்களுக்குப் பாராட்டு விழா நடாத்திய விடயமெல்லாம் புல்லரிக்க வைக்கிறது.

நோர்வூட் தோட்டத்தில் நடந்த இலக்கிய விழா பற்றி அவர் எழுதியுள்ளது எனது பழைய ஞாபகங்களைக் கிளறிவிட்டது. பல வருடங்களுக்கு முன் வேல் அமுதன் நோர்வூட் இலக்கிய விழாவுக்கு என்னை அழைத்துச் சென்றார். பற்பல நிகழ்ச்சிகள் நடந்தன. அவரது நாடகம் ஒன்றில் ஆசிரியர் பாத்திரத்தில் நடிக்க வேண்டியவர் வரவில்லை. அந்தப் பாத்திரத்தை நான் ஏற்று நடித்தேன். ஒத்திகை எல்லாம் 'on the spot' நடந்தது. நாடகம் அபாரமாக அமைந்தது.

நடுச்சாமம் வரை நிகழ்ச்சிகள் நடந்தன. அதன் பின் நாங்கள் கொழும்பு திரும்பினோம்.

இனியாவது இந்தக் கோத்திரன் யார் என்பதை அறியக்கூடாதா?

வினாசல வீரக்குட்டி

மிதுனன்

என்ன அண்ணாவியார், நல்லாச் சவுத்துப்போய் வாறியன்? கலைஞர் பென்சன் எடுக்கக் கச்சேரிக்கு ஈக்கில் வாணம் போல பறந்து போனயளே! என்னபாடு?

அடடே! உங்கடபேர் பென்சன் 'லிஸ்'றில இல்லையா? என்ன அண்ணாவியார் சொல்றீங்க? நம்மட கலாசார உத்தியோகத்தர் தலையில் அடிச்சி சத்தியம் செஞ்சதாக அண்டைக்குச்

சொன்னயளே! என்ன நடந்தது?

உங்கட பெயரத் தப்ப உட்டுத் தாங்களாமா? நல்ல புதினம்டா இது? எப்ப வருமாம்?

“என்னக் கவலப் படாமப்போகட்டாம். ஆரெண்டாலும் ஒரு கலைஞன் செத்தானெண்டா அவன்ட பென்சன் எனக்கு எடுத்துத் தாறானுகளாம்.”

அப்படியா சொன்னானுகள்?

அதுக்கு முதல் நீங்க செத்துப்போனா என்ன செய்வானுகளாம்? இவனுகள்ட நிர்வாகம் ஒரு அஞ்சிசதத்துக்கும் உதவாது அண்ணாவியார்.

ஒரு கலைஞன்ட இறப்பிலதான் இன்னொரு கலைஞன்ட வாழ்வெண்டா...? இவனுகள் நல்லா இருக்கமாட்டானுகள். தெய்வம் வரம் தந்தாலும் பூசாரி குறுக்க நிண்டு அதத் தடுப்பானெண்டு சொல்லுறது நாத்துக்கு நூறுவீதம் சரிபோல தான் கிடக்கு. பூசாரிமார் கூடிப்போனா இப்படித்தான் அண்ணாவியார் நடக்கும். ரெண்டாயிரம் ரூபா பென்சனுக்கே இந்தக்கதியெண்டா... எனக்கு நினைச்சிப்பாக்கவே தலவிறைக்குது. அண்ணாவியார்! சரிசரி இதுகள யோசிச்சி மூளையக் குழப்பாமப் போய் பழக்கின கூத்த அரங்கே த்தப் பாருங்க. காலம் பதில் சொல்லும்! நான் வாறன் அண்ணாவியார்.

**‘செங்கதிர்’
ஆண்டுச் சந்தா :
ரூ 1000/-க்குக்
குறையாத இயன்ற
அன்பளிப்பு**

- ★ “செங்கதிர்” இன் வரவுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் அன்பளிப்புச் செய்ய விரும்பும் நலம் விரும்பிகள் (உதவும் கரங்கள்) தூங்கள் விரும்பும் தொகையை ஆசிரியரிடம் நேரில் வழங்கலாம்.

அல்லது

- ★ மக்கள் வங்கி (நகரக்கிளை), மட்டக்களப்பு, நடைமுறைக் கணக்கு இல : 113100138588996 க்கு வைப்பிலிடலாம்.

People’s Bank (Town Branch) Batticaloa.

Current account No.:113100138588996 - For bank deposit

அல்லது

- ★ அஞ்சல் அலுவலகம், மட்டக்களப்பில் மாற்றக் கூடியவாறு காசுக்கட்டளை அனுப்பலாம்.

Post Office, Batticaloa - For money orders

- ★ காசோலைகள் / காசுக்கட்டளைகளை த.கோபாலகிருஷ்ணன் எனப் பெயரிடக் **Cheques / Money orders in Favour of T.Gopalakrishnan**

பரிவு இல: DS/ MN/C/BR/1659

ஏஞ்சல்ஸ்

பியூட்டி நீடமென்ட் செண்டர்

உங்கள் அழகு சம்பந்தமான எந்தப் பிரச்சினையானாலும்

- 👑 பேர்சியல் (கோல்டன், பேர்ல்)
- 👑 முடி (எர்ரெய்ட்னிங், கலரிங்)
- 👑 பொடி கெயார்
- 👑 மினி கெயார்
- 👑 முகப்பரு, அனாவசிய முடி நீக்கல்.

தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

இந்தியாவில் விசேட பயிற்சி பெற்ற பியூட்டிசியன்

ஏஞ்சல் கருணா

இல.29, தண்ணீர் கிணற்றடி வீதி,

பாலமீன்மடு,

மட்டக்களப்பு.

தொ.பே: 065 222 3663 / 077 9761 8801 / 065 490 8000

Digitized by Madhavam Foundation